

Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter

Ruhi-instituttet

Bok 5

Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter

Ruhi-instituttet

Revidert februar 2023

Bøker i serien

Nedenfor er det en liste over de gjeldende titlene i serien utarbeidet av Ruhi-instituttet. Bøkene er ment å skulle bli brukt som hovedsekvensen av kurs i en systematisk bestrebelse på å utvikle kapasiteten til ungdom og voksne til å tjene samfunnene sine. Ruhi-instituttet har også under utvikling et sett av kurs som forgreiner seg ut fra den tredje boken i serien for opplæring av lærere for bahá'í barneklasser, så vel som et annet sett fra Bok 5 for opplæring av inspiratorer for juniorungdomsgrupper. Disse er også oppført på listen nedenfor. Det bør nevnes at listen kan bli gjenstand for forandringer etter hvert som erfaring i felten går fremover, og nye titler vil komme til etter hvert som flere pensumdelar som er under utvikling, når et stadium der de kan gjøres tilgjengelig i større skala.

Bok 1	<i>Refleksjoner over åndens liv</i>
Bok 2	<i>Å reise seg for å tjene</i>
Bok 3	<i>Å undervise barneklasser, Trinn 1</i>
<i>Å undervise barneklasser, Trinn 2 (grenkurs)</i>
<i>Å undervise barneklasser, Trinn 3 (grenkurs)</i>
<i>Teaching Children's Classes, Grade 4 (grenkurs)</i>
Bok 4	<i>Tvilling manifestasjonene</i>
Bok 5	<i>Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter</i>
<i>Innledende impuls: Det første grenkurs av bok 5</i>
<i>Widening Circle: The second branch course of Book 5</i>
Bok 6	<i>Å undervise i Saken</i>
Bok 7	<i>Å vandre sammen på tjenestens sti</i>
Bok 8	<i>Bahá'u'lláhs Pakt</i>
Bok 9	<i>Om å oppnå et historisk perspektiv</i>
Bok 10	<i>Å bygge levende samfunn</i>
Bok 11	<i>Materielle midler</i>
Bok 12	<i>Familie og samfunnet</i>
Bok 13	<i>Å engasjere seg i sosial handling</i>
Bok 14	<i>Participating in Public Discourse</i>

Copyright © 2006, 2022 ved the Ruhi Foundation, Colombia
All rights reserved. Utgave 2.1.1.PE utgitt februar 2023

Trykt i Norge
ISBN 978-82-90224-95-5

Engelsk originaltittel: *Releasing the Powers of Junior Youth*
Copyright © 2006, 2014, 2022 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-628-95102-1-8

Tillatelse til et begrenset opptrykk av denne boken på norsk har blitt gitt til Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge av Ruhi Instituttet.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Bahá'í Forlag
forlag@bahai.no
www.bahaiforlag.no

Innhold

Noen tanker og ideer for veilederen	v
Livets vår tid	1
Løftets tidsalder	47
Å tjene som inspirator	85

Noen tanker og ideer for veilederen

Siden sin grunnleggelse tidlig i 1970-årene har Ruhi-instituttet gjennom sine opplæringsaktiviteter etterstrebet å tjene unge mennesker i alderen tolv til femten år, ofte kalt «juniorungdom», og som representerer et så spesielt segment i samfunnet. Idet det la merke til idealismen og energien til så mange i denne aldersgruppen, ble Instituttet overbevist om viktigheten av å gi dem muligheten til å utforske en rekke emner og begreper som vil kunne sette dem i stand til å forholde seg til livets mangfoldige sider, bekjempe kreftene av moralsk forfall som øker i styrke overalt og bli aktive pådrivere for samfunnsendring. De neste årtiene utgjorde en periode med handling og refleksjon som i økende grad nyttiggjorde seg en verdensomspennende erfaring i å tjene juniorungdom fra ulike bakgrunner, og det omfattet også tiltak på utviklingsområdet, mest merkbart i forhold til alfabetisering. Rundt år 2000 hadde begrepet åndelig styrking av juniorungdom vokst frem, og med det, de ulike aspektene av et treårsprogram som har til hensikt å frigjøre deres intellektuelle og åndelige evner i tjeneste for menneskeheten.

Som andre av Ruhi-instituttets foretagender, blir programmet for åndelige styrking av juniorungdom tilbudt på grasrotnivå gjennom et system med fjernopplæring, som i dette tilfelle omfatter tre hovedelementer: «Juniorungdomsgruppen», «inspiratoren» og et spesielt materiale. *Å frigjøre juniorungdommens evner og krefter*, den femte boken i instituttets hovedsekvens, er ment å hjelpe dem som ønsker å engasjere en gruppe unge fra sin landsby eller sitt nabolag i programmet. Det er det første i en kursrekke som forgrener seg ut fra hovedsekvensen, og som vil hjelpe enkeltpersoner til å utvikle de evner som kreves for å tjene som «inspiratorer» – en betegnelse som i seg selv vitner om den type tjenestehandling som er involvert. Selv om ikke alle som studerer boken vil tre inn på dette tjenestefeltet, er det vårt håp at alle vil få inspirasjon fra de emnene som blir tatt opp, og erkjenne viktigheten av å gi nødvendig oppmerksomhet til den edle higenen til juniorungdom. Dette som et vesentlig aspekt i det å skape en kultur som fremmer holdninger overfor unge mennesker som er så forskjellig fra de som er rådende i mange samfunn i dag. I et slikt miljø vil da også de som ikke er direkte involvert i programmet, være klare til å gi sin støtte til dets gryende aktiviteter.

De som fungerer som veiledere for Bok 5, bør være klar over at det blant deltakerne vil være mange ungdommer i slutten av tenårene eller i begynnelsen av tjuårene som påbegynte hovedsekvensen med det uttrykte ønske å tjene som inspirator, og med all den latente kapasitet som kreves for å gjøre det. Noen vil ha kommet i kontakt med troen gjennom diskusjoner med sine jevnaldrende, som understreket rollen de kan spille i utdanning og opplæring av yngre generasjoner. Andre vil selv ha vært med på programmet for åndelige styrking av juniorungdommer, og begynte på studiet av Bok 1 kort tid etterpå. Uansett hvilken vei som brakte dem til instituttprosessen, så vil de nå danne en del av en

voksende kjerne av personer i landsbyen eller nabolaget deres som har engasjert seg i forbedringen av lokalsamfunnet, og som i denne sammenheng vil få erfaring med å besøke hjem, for sammen med familien å utforske troens sentrale temaer – tjenestehandlingen som blir behandlet i Bok 2. Som en del av denne kjernen, vil en god del av dem også være nært knyttet til i det minste én juniorungdomsgruppe på stedet og vil bistå inspiratoren med å utføre forskjellige aktiviteter og være sammen med vedkommende på regelmessige besøk hos foreldre for å diskutere begreper og tilnærmingmåter som er relatert til programmet. På dette tidspunkt vil de alle besitte en god del kunnskap om bahá'í-læren, noe som vil ha blitt utdypet gjennom studiet av Bok 3 og 4, og de vil fremvise ferdighetene, evnene, holdningene og de åndelige egenskapene som trengs for å innlede og holde i gang meningsfylte samtaler med venner og naboer. Det er spesielt her, når de kommer til Bok 5, at betydningen av den kapasitetsbyggende prosessen som er iboende i Ruhi-instituttets hovedsekvens – en prosess som forstås som å gå en tjenestesti – vil bli tydelig. For det å engasjere en gruppe juniorungdommer i et treårs-program for deres åndelige styrking, er en krevende tjenestehandling, og anstrengelsene til ferske inspiratorer for å gjøre dette, vil i stor grad hvile på den kapasitet som de gradvis har bygget opp til nå på denne stien.

Den første enheten i boken, «Livets vårtid», tar for seg egenskapene som troens skrifter sier skal kjennetegne ungdomstiden. Fra analysen som er utført, vokser det gradvis frem en visjon om bidraget som er gjort av hver generasjon av ungdom i tjeneste for Guds Sak og for menneskeheten. Veilederen vil ønske å sikre at deltakerne avslutter studiet av denne enheten oppildnet av visjonen som utfolder seg, for det er denne visjonen som gjennomsyrrer programmet for åndelig styrking av juniorungdom, og som bør vise vei for innsatsen deres for å engasjere unge i dets aktiviteter.

Enheten begynner faktisk med å be deltakerne om å tenke på hvilke karakteregenskaper de håper at de unge vil utvikle innen de fullfører treårsprogrammet som femtenåringer – som blir ansett som terskelen til modenhet i bahá'í-læren – og går inn i sin «første» ungdom. Veilederen bør forstå at hensikten med øvelsen ikke er å dykke ned i detaljer av programmet eller å fundere over juniorungdoms muligheter, utforsking som vil bli tatt opp henholdsvis i bokens tredje og andre enhet. I stedet er hensikten å umiddelbart frembringe et bilde av en ung person som er klar til å innta en plass blant neste generasjon av dem som vil kjempe for Guds Sak og vie seg til sivilisasjonens fremgang. For deltakerne vil øvelsen høyne forståelsen deres av hva denne aktiviteten rommer som de snart vil foreta som inspiratorer, og utruste deres etterfølgende diskusjoner med dypere mening.

Med dette som bakgrunn, presenterer så enheten en rekke avsnitt fra skriftene som klargjør visse begreper som er knyttet til ungdomstiden. Blant begrepene som introduseres tidlig i enheten, er samspillet mellom tjeneste, utdanning og forberedelser for fremtiden, et tema som iblant kan oppta unge sinn. Det som blir tydeliggjort, er at når livet betraktes som et hele, vil dets ulike aspekter, langt fra å være i konflikt med hverandre, kunne tjene til å styrke hverandre. Øvelsen i Del 10 vil hjelpe deltakerne til å tenke over hva dette betyr i praksis. Det er nødvendig å passe på så de ikke utfører øvelsen på en mekanisk måte uten å lykkes med å fatte hvordan visse livsvalg og tenkemåter kan forårsake innbilte splittelser og spenningene de medfører.

Et annet begrep som blir tatt opp i enheten, et som står sentralt i forhold til dens hensikt, er begrepet om en tosidig moralsk hensikt. Deltakerne vil selvsagt være kjent med begrepet fra å ha studert tidligere bøker. Det behandles mye grundigere her, og de bør være spesielt oppmerksomme på de delene som er viet til utforskningen av dette, som begynner med å beskrive den tosidige forvandlingen – på individnivå og i samfunnsstrukturen – som det er dannet et bilde av i bahá'í-skriftene. Enheten foreslår i lys av dette at unge mennesker bør være fylt av en sterk målrettethet om å ta ansvar for sin egen intellektuelle og åndelige vekts og å gi varige bidrag til samfunnets fremgang. Den påstår videre at disse to aspektene av moralsk hensikt er komplementære og fundamentalt uadskillelige, for standarden og oppførselen til enkeltpersoner former deres omgivelser og er i sin tur formet av samfunnets strukturer og prosesser. Enkelte deltakere kan synes det er utfordrende å verdsette følgene av denne påstanden, som utforskes i øvelsen i Del 16. Dominerende verdenssyn – som på den ene side har en tendens til å legge for stor vekt på individualitet og personlig frihet, eller på den annen side kan overdrive viktigheten av samfunnskrefter og politiske prosesser – kan forvrengte virkeligheten og danne overbevisninger og tankemønstre, ofte uten at en merker det. Når veilederen utfører øvelsen med en gruppe, bør vedkommende være oppmerksom på utfordringen som dette kan skape, og hvis det blir behov for det, bistå medlemmene i å gjenkjenne påstander som ikke er i samsvar med Beskytterens utsagn som er sitert i denne delen. Dermed avsluttes utforskningen av begrepet om en tosidig prosess ved å foreslå at det kun er på tjenesteområdet at en slik hensikt kan bli virkeliggjort. Tjeneste, hevder enheten, forener oppfyllelsen av den enkeltes potensial med samfunnets fremgang.

Den andre enheten har tittelen «Løftets tidsalder» og omhandler juniorungdom og deres enestående potensialer. Den prøver å forankre i bevisstheten hos dem som studerer den, at juniorungdom tilhører en bestemt aldersgruppe som har sine spesielle kjennetegn – kjennetegn som ikke levner noen tvil om at uansett hvor feil det ville være å behandle dem som barn, ville det være like feilaktig å oppmuntre dem til å imitere en voksenversjon som er overfladisk i sitt vesen, en som vi kan se slår rot på stadig flere steder. Enheten håper å gjøre det klart at tilnærmingen som er tatt i bruk av bahá'í-samfunnet overfor denne aldersgruppen, en som er formet av troens skrifter og ladet med slike eksempler som den unge Rúhí'lláh, er grunnleggende forskjellig fra tilnærmingmåtene som er basert på rådende antagelser og teorier, der så mange beskriver ungdom som opprørske og tilbøyelige til krise.

Med målene ovenfor i tankene undersøker enheten i korte trekk ungdomstidens særtrekk og ber deltakerne om å reflektere over utfordringene med å lede den økende bevisstheten til unge mennesker på dette alderstrinnet på en passende måte. Her gir enheten en advarsel: Slike anstrengelser må unngå fellene til noen programmer som, i stedet for å lede den voksende selvbevisstheten hos dem som er i denne formative fasen av livet, mot uselvisk tjeneste for andre, vender det mot «selvet» og beklageligvis ender opp med å gjøre dem til fanger av det «gjenstridige selv». Del 5 til og med Del 9 prøver å gjøre deltakerne oppmerksomme på noen av de subtile farene i disse fellene ved å ta dem gjennom en rekke relevante sitater fra bahá'í-skriftene. Enheten går videre til å tenke over virkningene av det sosiale miljøet på livene til yngre ungdom, introduserer begrepet «juniorungdomsgruppe» som et miljø med gjensidig støtte, og holdningen som bør etterstrebes av alle dem som reiser seg for å tjene som inspiratorer for slike grupper.

Den tredje enheten, «Å tjene som inspirator», fortsetter på en måte der den andre slutter og prøver å gjøre deltakerne bedre kjent med hva denne tjenesteaktiviteten innebærer. Etter å ha sett på noen av egenskapene ved en juniorungdomsgruppe, gir enheten seg i kast med en diskusjon av materialet, og studiet av dette representerer kjernen i programmet. Størstedelen av enheten omhandler denne diskusjonen, og veilederen bør ha en god forståelse av hensikten med den, som ikke bare er å beskrive materialet for deltakerne, men å gi innsikt i hva en prosess for åndelig styrking innebærer og hvordan materialet etterstreber å fremme dens dynamikk. Utdrag fra materialet er inkludert gjennom det hele, men to tekster blir analysert i sin helhet – *Vinder av bekreftelse* og *Troens ånd* – og deltakerne må ha eksemplarer av disse lett tilgjengelig.

Spørsmålet om åndelig styrking krever vanligvis en god del ettertanke og refleksjon fra veiledernes side. Utdanningsprosessen som er igangsatt av instituttkursene, kan faktisk til syvende og sist betraktes som et middel for moralsk og åndelig styrking* hvorigjennom mennesker fra alle samfunnslag og enhver bakgrunn blir satt i stand til å reise seg og delta i byggingen av en bedre verden. Forståelsen av styrke/makt som brukes her, er svært forskjellig fra rådende definisjoner [av makt] som forbinder det med hensikten om å dominere eller lokke andre til å føye seg etter ens ønsker og krav. Målet er i stedet å bli kanaler for utstrømningen av menneskeåndens evner og styrke – enhet, kjærlighet, ydmyk tjeneste og rene handlinger. Hvordan en kan bidra til dynamikken som er nødvendig for at en slik prosess skal gå fremover, nei, akselerere, står sentralt i tjenesten som veileder, og med erfaring fra å engasjere gruppe etter gruppe i studiet av kursene, er enhver veileder i stand til å få et glimt av de mange samvirkende faktorer som er involvert, og ingen av disse er sterkere enn å gi næring til sann forståelse.

I denne boken går det som veilederen er opptatt av, lenger, til neste generasjon og til hvordan opplæringsprosessen er som skal sette yngre ungdommer i stand til å utøve sin gryende styrke på en fruktbar måte. I hjertet av denne prosessen er de gjensidig forsterkende kreftene til tanke og uttrykk. Sinnets evne til å engasjere seg i abstrakt tenkning, noe som øker drastisk i løpet av tidlig ungdomsalder, styrkes i juniorungdom etter hvert som de lærer å anvende relevante vitenskapelige, moralske og åndelige begreper i sin analyse av verden rundt seg, og i deres første forsøk på å virke i samfunnet. Uansett hvor viktig evnen til fornuftsmessig analyse er, trenger den åndelig innsikt. Gjennom den åpnes kanaler for forståelse som ikke er tilgjengelige kun gjennom bruken av mentale evner. Juniorungdom må derfor bli hjulpet til å gjenkjenne åndelige krefter og identifisere åndelige prinsipper i de situasjonene som de møter, dersom de skal ta gode moralske valg. At det moralske rammeverket som styrer en persons tanker og atferd er nært knyttet til det språket som hun eller han uttrykker seg gjennom, er en grunnleggende forutsetning for opplæringsprosessen som det blir dannet et bilde av. Uansett hvilken innsikt de første to enhetene i Bok 5 kan ha bidratt med til denne prosessen, etterstreber Del 5 til og med Del 19 i den tredje enheten å tydeliggjøre dens ulike aspekter idet den etter behov benytter eksempler fra tekstene som er brukt i programmet. Det vil være bra for enhver veileder å gjennomgå disse delene grundig i forberedelsen til å lede en gruppe gjennom dem. Det er å håpe at deltakerne vil få med seg fra studiet en forståelse av potensialet i tekstene til å styrke juniorungdom på tvers av ulike kulturer.

* [Begrepet styrking er oversatt fra det engelske empowerment. I oversettelsen av ordet power veksler vi på norsk mellom kraft, makt, styrke og evner.]

Det er i lys av denne diskusjonen at deltakerne blir gitt en mulighet for å analysere to fulle tekster, en som tilhører kategorien «bahá'í-inspirert», og en annen som representerer den spesifikke bahá'-komponenten i programmet. Disse to kategoriene introduseres for deltakerne tidlig i enheten, og gjennomgangen av *Vinder av bekreftelse* og *Troens ånd* er ment å skulle hjelpe dem med å se hvordan begge tekstene, i temaene og begrepene som blir tatt opp og språket som blir anvendt, bidrar til målet for programmet som er beskrevet ovenfor. For eksempel begrepet bekreftelse som blir behandlet i den første – at hvis en gjør en anstrengelse for et verdig mål, vil en tiltrekke guddommelige bekreftelser – gir gjenklang i hjerter og sinn hos unge mennesker over alt. Det virker som om den forståelsen de får ved å studere teksten, hjelper dem, når de begynner på nye og utfordrende oppgaver, til å overkomme frykt og mangelen på tillit som ofte følger med, uten å skape den aggressive atferden som er så typisk når det legges for stor vekt på «selvet». På denne måten vil den enkle, men likevel dype historien lede mange på en sti som beskytter dem, i det minste delvis, mot nedbrytende krefter som river i samfunnsstrukturen, krefter som ville frarøve dem deres sanne identitet som edle vesener.

Livets vårtid

Hensikt

Å tilegne seg en forståelse av noen av de karaktertrekkene
som skal kjennetegne ungdom, som en forutsetning
for å engasjere juniorungdom i et program
for deres åndelige styrking

DEL 1

Perioden mellom tolv- og femtenårsalderen representerer en spesiell tid i en persons liv, for det er i løpet av disse årene at vedkommende forlater barndommen og gjennomgår en dyptgående forandring. Personer i denne aldersgruppen har ennå ikke nådd sin fulle ungdomstid og betegnes ofte som «juniorungdom». Å engasjere juniorungdom i programmer som søker å høyne deres åndelige og intellektuelle kapasitet og forberede dem til effektivt å ta del i lokalsamfunnets anliggender er en høyst betydningsfull tjenestehandling. De tre enhetene i denne boken fokuserer på noen av de begrepene, ferdighetene, egenskapene og holdningene som erfaringsmessig kreves av dem som ønsker å gjennomføre programmet for åndelig styrking av juniorungdom, som fremmes av Ruhi-instituttet.

Aktivitetene som utgjør programmet, blir vanligvis gjennomført i små grupper på lokalt nivå. Som den som inspirerer gruppen til innsats, vil du være opptatt av den åndelige og intellektuelle utviklingen av mange ungdommer som innen et relativt kort tidsrom vil nå femtenårsalderen, modenhetsteskelen, der de vil anta nye forpliktelser. I denne første enheten vil vi ikke reflektere så mye over juniorungdommenes egenskaper, men over hva slags unge mennesker troens skrifter vitner om at de bør utvikle seg til å bli. Det som bør bli klart fra de avsnittene du kommer til å studere, er at det er en rekke karaktertrekk som skal kjennetegne hver generasjon av ungdom og spesielle krefter som må forme livene deres. Det kan naturligvis godt tenkes at du selv er en ung person i slutten av tenårene eller begynnelsen av tjueårene, og i så fall vil materialet som presenteres i denne enheten, gi deg en mulighet til også å utforske dine egne mål og prioriteringer.

DEL 2

Som en begynnelse, kan du reflektere over gruppen med juniorungdom som du snart skal jobbe med. I løpet av de neste tre årene vil du møte med dem ofte og, som en sann venn, bistå dem med å studere og utforske ideer sammen, med å planlegge og gjennomføre enkle tjenesteprosjekter og med å reflektere over hva de lærer som en gruppe fra en slik erfaring. Det ville være nyttig for deg å bruke litt tid nå på å tenke fremover til slutten av denne treårsperioden, når de vil ha fullført programmet. For å hjelpe deg med å klargjøre for deg selv de karaktertrekkene som du håper vil komme til å kjennetegne dine unge venner, gjør øvelsene nedenfor sammen med de andre deltakerne i dette kurset.

1. Vil ungdommene du ser for deg være karakterisert ved en sterk opplevelse av hensikt? Hva vil de anse denne hensikten for å være? _____

2. Hva håper du at de vil fokusere det meste av energien sin på? _____

3. Hva vil motivere dem til å arbeide for idealene sine? _____

4. Hvor bevisste forventer du at de skal være på de utfordringer som menneskeheten står overfor i dag? Vil de være overbevist om at de faktisk kan bidra til å gjøre verden til et bedrested? _____

5. I løpet av denne tiden sammen vil du naturligvis ønske at de unge vennene dine skal ha tilegnet seg en viss holdning til læring. Denne holdningen gjenspeiles i utsagnene nedenfor. Kan du tilføye to eller tre til?
- De vil være lærelystne og prøve å sette det de lærer ut i praksis.
 - De vil ha for vane å reflektere over resultatet av handlingene sine.
 - De vil ha et åpent sinn og nærme seg læring med ydmykhet.
 - De vil ha et brennende ønske om å utvikle kapasiteten sin til å tjene menneskeheten.
 - De vil lengte etter å oppnå utmerkethet i alt de gjør.
 - De vil være lidenskapelig opptatt av å studere vitenskap og kunst.
 - De vil ha like mye glede av å lære å arbeide for menneskehetens fremgang som de har av sin egen intellektuelle og åndelige vekst som individer.
 - _____
 - _____
 - _____
6. Hvilke av følgende utsagn beskriver måten du håper ungdommene du ser for deg vil oppføre seg på?
- _____ Normene deres vil være mer eller mindre de samme som de som fremmes av ungdommer gjennom globale trender og moter.
- _____ De vil se hen til populære media etter normer som skal styre livet deres.
- _____ De vil følge i fotsporene til dem som trass i store utfordringer streber etter å leve i tråd med høye moralske normer.
- _____ De vil bli i stand til å oppdage når handlingene deres står i motsetning til verdiene deres, hvis slike motsetninger oppstår.

_____ De vil tro på slike idealer som menneskehetens enhet, likeverd mellom menn og kvinner og rettferdighet, men handlingene deres vil gjenspeile mer de godtatte normene til et samfunn som skjønt det beredvillig målbærer slike idealer, kommer til kort med å praktisere dem.

_____ De vil forsake høye normer for å leve bedagelig i et sosialt miljø som ikke praktiserer dem.

7. Utsagnene nedenfor uttrykker noen av konsekvensene av et rent og kyskt liv. Hvor viktig tror du det vil være for ungdommene du ser for deg å være i stand til å reflektere over slike konsekvenser? Kan du føye noen flere til listen?

- ikke oppføre seg lettsindig
- være frigjort fra overfladiske og villedende gleder
- ikke la verdslige fornøyer avspore dem fra deres høye mål
- ikke følge moter og moteluner når de er i strid med normene for kyskhets
- ikke tro at renhet bare betyr å avstå fra sex utenfor ekteskapet
- vise måtehold i måten en kler seg på
- vise måtehold i måten en snakker på
- vise måtehold i valg av underholdning
- utmerke seg ved måtehold og ydmykhet
- være fri for sjalusi og misunnelse
- utmerke seg ved renhet, anstendighet og et plettfritt sinn
- årvåkent styre sine lavere lyster
- _____
- _____
- _____

8. I løpet av de få årene du tilbringer sammen med dine unge venner, hvor gode tror du evnene deres, både intellektuelle og åndelige, vil bli til å

- overvinne utfordringer?
- holde ut i anstrengelsene sine for å nå målene sine?
- motstå press om å handle i strid med høye moralske normer?

DEL 3

La oss nå se på noen avsnitt fra troens skrifter og undersøke hvordan de beskriver en ungdom. ‘Abdu’l-Bahá sier:

«O ‘Abdu’l-Bahás elskede! Menneskelivet har sin vår og er tilgodesett med vidunderlig herlighet. Ungdomstiden kjennetegnes av styrke og livskraft og utmerker seg som den ypperligste tiden i menneskets liv. Derfor bør dere bestrebe dere dag og natt slik at dere, utrustet med himmelsk styrke, inngitt strålende motiver og hjulpet av hans himmelske kraft, nåde og bekræftelse, kan bli til prydz for menneskehetens verden og ha den fremste rang blant dem som er innviet i sann lærdom og kjærlighet til Gud. Dere må utmerke dere blant folk ved å være hellige og løsrevet, ha edle hensikter, være storsinnede, besluttsomme, høysinnede, utholdende, ha høye mål og besitte åndelige egenskaper – slik at dere kan bli årsak til opphøyelse og ære for Guds Sak og bli demringssteder for hans himmelske gaver, at dere kan opptre i samsvar med Den velsignede skjønnhets råd og formaninger – måtte mitt liv bli ofret for hans elskede – og skille dere positivt ut fra andre ved å avspeile bahá’í-kvaliteter og egenskaper. ‘Abdu’l-Bahá ser ivrig frem til at hver av dere kan bli likesom en fryktløs løve som beveger seg på den menneskelige fullkommenhets gressganger og en moskusduftende bris som stryker hen over dydens enger.»¹

1. Fullfør følgende setninger på bakgrunn av sitatet ovenfor:
 - a. Menneskelivets vår er tilgodesett med _____.
 - b. Ungdomstiden kjennetegnes av _____ og _____.
 - c. Ungdomstiden utmerker seg som _____ i menneskets liv.
 - d. I løpet av ungdomstiden bør vi bestrebe oss dag og natt slik at vi, utrustet med _____, inngitt _____, og hjulpet av hans _____, _____ og _____, kan bli _____ for menneskehetens verden.
 - e. I løpet av ungdomstiden bør vi bestrebe oss dag og natt slik at vi kan ha den fremste rang blant dem som er innviet i _____ og _____.
 - f. I løpet av ungdomstiden må vi utmerke oss ved å være _____ og _____.
 - g. I løpet av ungdomstiden må vi utmerke oss ved å ha _____ hensikter.

- h. I løpet av ungdomstiden må vi utmerke oss ved å være _____,
_____, _____,
ha høye _____ og besitte _____ egenskaper.
- i. I løpet av ungdomstiden må vi bli _____ til opphøyelse og ære for
_____ og bli _____ for
hans _____.
- j. I løpet av ungdomstiden må vi strebe etter å opptre i _____
med Den velsignede skjønnhets _____ og _____.
- k. ‘Abdu’l-Bahá ser ivrig frem til at hver ungdom kan bli likesom en
_____ som beveger seg på den _____
_____ gressganger og en _____
_____ som stryker hen over _____ enger.
2. Du har sannsynligvis hørt et eller annet uttrykk på folkemunne som sier at ungdom bør fokusere på å ha det gøy, for de vil tidlig nok komme til å møte livets alvor. En slik oppfatning er helt klart ikke i overensstemmelse med ovennevnte utsagn fra ‘Abdu’l-Bahá. Hvilke antagelser kan ligge til grunn for denne allmenne oppfatningen? Diskuter dette spørsmålet i den vennegruppen som du studerer sammen med i dag, og skriv konklusjonene dine her.

DEL 4

I følgende bønn gir ‘Abdul’-Bahá uttrykk for noen av sine håp for ungdom:

«O du gode Herre! Skjenk du nådigst hver av disse ungfugler et himmelsk vingepar og gi dem åndelig kraft, slik at de kan vinge sin flukt gjennom dette grenseløse rom og kan sveve til Abhá-rikets høyder.

O Herre! Styrk disse sarte ungtrær slik at hvert av dem kan bli et fruktbart tre, grønt og frodig. Gjør disse sjeler seierrike ved dine himmelske skarers kraft, slik at de kan evne å sonderknuse villfarelsens og uvitenhetens styrker og utfolde kameratskapets og ledelsens fane blant folk, og at de – lik vårens gjenopplivende luftninger – kan forfriske og anspore menneskesjelenes trær og som forårets byger gjøre egnens marker grønne og fruktbare.

Du er den mektige og sterke; du er giveren og den allkjærlige.»²

1. Fullfør følgende setninger:
- a. ‘Abdu’l-Bahá sammenligner dem som er i sin tidlige ungdom med ung-
fugler som har behov for et _____ og
ber Gud gi dem _____ slik at de kan _____

_____ gjennom dette grenseløse rom og kan
_____ Abhá-rikets høyder.

b. Han sammenligner dem som er i sin tidlige ungdom med sarte _____
_____ og ber Gud om å styrke dem slik at hver av dem kan bli
et _____, _____ og _____.

c. Han ber Gud om å gjøre dem seierrike slik at de kan evne å sønderknuse
_____ og _____ og
utfolde _____ og _____.

d. Han ber om at de, lik _____ gjenopplivende _____,
kan forfriske og _____ trær og som
_____ gjøre egnens marker _____
og _____.

2. I bønnen ber 'Abdu'l-Bahá Gud om å gi de unge åndelig kraft. Hvilke av følgende utsagn forbinder du med åndelig kraft?

_____ edle hensikter	_____ storsinnethet
_____ tillit til Gud	_____ utvendig skjønnhet
_____ kyskheter	_____ besluttsomhet til å gjennomføre oppgaver
_____ sluhet	_____ edelhet
_____ konkurransementalitet	_____ gavmildhet
_____ solidaritet	_____ ønske om å dominere over andre
_____ rettskaffen karakter	_____ fasthet og besluttsomhet
_____ verdslige ambisjoner	_____ ydmykhet
_____ å begjære sosial status	_____ stolthet over oppnåelsene sine
_____ gudskjærlighet	_____ arroganse
_____ kjærlighet til luksus	_____ rene intensjoner

3. I bønnen ber 'Abdu'l-Bahá Gud om å gi de unge evne til å sønderknuse villfarenhets og uvitenhets styrker. Bestem hvilke av de følgende som vil hjelpe de unge i kampen deres mot slike krefter:

- _____ evne til å skjelne rett fra galt
- _____ evne til å manipulere andre
- _____ evne til å uttrykke dypsindige tanker med klarhet
- _____ evne til å gjenkjenne og overkomme fordommer

- _____ evne til å bruke materielle midler på en god måte
- _____ evne til å kontrollere andre for å oppnå personlige mål
- _____ evne til å kontrollere driftene fra ens lavere selv
- _____ evne til å bidra til tankens enhet
- _____ evne til å være upartisk i sin dom
- _____ evne til å fremme rettferdighet

4. I bønnen ber 'Abdu'l-Bahá Gud om å gjøre de unge i stand til å utfolde kameratskapets og ledelsens fane. Bestem hvilke av det følgende som vil hjelpe dem i slike anstrengelser:

- _____ evne til å knytte vennskapsbånd
- _____ evne til å lytte nøye til andre
- _____ evne til å møte vanskeligheter med ro og fatning
- _____ evne til å oppdage andres feil og mangler
- _____ evne til å overse andres feil og mangler
- _____ evne til å tjene samfunnet uselvisk
- _____ evne til å glede seg over andres suksess
- _____ evne til å vekke håp hos andre
- _____ evne til å samarbeide med andre
- _____ evne til å fremme egne interesser med liten tanke for andres velferd
- _____ evne til å fremme velferden i samfunnet sitt

DEL 5

Sitatene som vi studerte i de to foregående delene, gir oss innsikt i noen av kjennetegnene som en ungdom bør utvikle. Når ungdom blir femten år, forventes det så klart mye av dem. Vi vet at skriftene henviser til femtenårsalderen som begynnelsen på modenhetsalderen. Det er ved denne alderen at bahá'í-lover, slike som omhandler bønn og faste, blir bindende for individet. Om overgangen til modenhet fastslår 'Abdu'l-Bahá:

«Diebarnet gjennomgår ulike fysiske stadier, med vekst og utvikling på hvert stadium, til dets legeme når modenhetsalderen. Når det har nådd dette stadium, erverver det evnen til å manifestere åndelige og intellektuelle fullkommenheter. Forståelsens, intelligensens og kunnskapens lys blir merkbare hos det, og dets sjelelige evner utfolder seg.»³

Og når et menneske når moden alder, sier 'Abdu'l-Bahá til oss,

«forstår det tingenes virkelighet og de indre sannheter. I sin forståelse, sine følelser, sine slutninger og sine oppdagelser tilsvarer faktisk hver dag i livet etter modenheten et år før den.»⁴

1. Det er mange tanker om ungdom som kan undersøkes i lys av 'Abdu'l-Bahás ovenstående utsagn. Hvilke av følgende tanker tror du gjelder en femten år gammel person? Han eller hun

_____ har den åndelige kapasiteten til å reflektere over meningen med liv og død.

_____ er kun i stand til å tenke gjennom dypsindige emner dersom de er pakket inn i en kledning av fornøyelser.

_____ har den intellektuelle kapasiteten til å identifisere og analysere kreftene som påvirker hans eller hennes liv.

_____ har kapasiteten til å utføre oppgaver på en pliktoppfyllende måte.

_____ har den åndelige kapasiteten til å overvinne vanskelige utfordringer.

_____ har kapasiteten til å holde klasser for åndelig opplæring av barn.

_____ har kapasiteten til å forklare troens læresetninger og prinsipper med veltalenhet og overbevisning.

_____ trenger ikke støtte og kjærlighet fra foreldrene.

_____ kan påta seg ansvar for å etterleve bahá'í-lovene.

_____ har den intellektuelle kapasiteten til å forstå sosiale prosesser.

_____ kan engasjere seg i meningsfull tjeneste for samfunnet.

2. Du ønsker kanskje å lære utenat bønnen nedenfor:

«O Herre! Gjør denne yngling strålende, og skjenk denne arme skapning dine milde gaver. Forlen ham med kunnskap, gi ham økt styrke ved hvert morgengry og beskytt ham i din forvarings vern, slik at han kan bli utfridd fra villfarelse, kan vie seg til å tjene din Sak, kan vise vei for de egensindige, lede de ulykkelige, befri de fangne og vekke de likegyldige, så alle kan velsignes med din ihukommelse og lovprisning. Du er den mektige og den sterke.»⁵

DEL 6

Visse fysiske, intellektuelle og åndelige krefter kommer i fokus når unge mennesker krysser modenhetsterskelen når de er femten år. De er nødt til å legge bak seg barndommens handlinger, tanker og vaner, og de skal utvikle nye kapasiteter. Det å rette disse evnene inn mot tjeneste for Guds Sak begynner i ungdommens vår. Bahá'u'lláh sier:

«Salig er den som i ungdommens vår og i sine velmaktsdager vil reise seg for å tjene hans Sak som er Herren over begynnelsen og enden, og smykke sitt hjerte med hans kjærlighet. Manifestasjonen av en slik gunst er større enn himmelens og jordens skapelse. Salige er de standhaftige, og vel er det med de stødige.»⁶

Den tjeneste for Saken som hver generasjon av ungdommer utfører, er uunnværlig for fremgang. I et brev skrevet på vegne av Shoghi Effendi understrekes betydningen av ungdommenes bidrag: «det er på deres skuldre han legger ansvaret for å bevare den uselviske tjenestes ånd» blant dem som arbeider for å fremme Guds Sak. «Uten denne ånd», fortsetter brevet, «kan intet arbeid gjennomføres med vellykket resultat.»

Om de kjennetegn som gjør ungdom spesielt egnet for tjeneste i felten, skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus i et budskap til alle nasjonale åndelige råd:

«Ungdommers utholdenhet under vanskelige omstendigheter, deres vitalitet og livskraft og deres evne til å tilpasse seg stedlige forhold, til å møte nye utfordringer og formidle sin varme og entusiasme til dem de besøker, sammen med den norm for livsførsel bahá'í-ungdom holder i hevd, gjør dem til virkekraftige instrumenter i gjennomføringen av de påtenkte prosjektene. I kraft av disse særlige egenskapene kan de faktisk bli spydspissen i ethvert foretagende og drivkraften i enhver virksomhet de deltar i, lokalt som nasjonalt.»⁷

Og idet det henvender seg til ungdom over hele verden, forklarer Det Universelle Rettferdighetens Hus videre:

«Selv om deres hverdag er formet av en lang rekke ulike omstendigheter, er deres lengsel etter å oppnå nyttige endringer og en evne til meningsfylt tjeneste, begge typisk for deres stadium i livet. Denne lengselen er verken begrenset av rase eller nasjonalitet, og er heller ikke avhengig av materielle midler. Alle har opplevd denne strålende ungdomstiden som dere deler ...»⁸

1. Fullfør følgende setninger på bakgrunn av sitatene ovenfor:
 - a. De som reiser seg for å tjene Guds Sak i ungdommens vår og smykker sitt hjerte med hans kjærlighet, er _____.
 - b. På ungdommens skuldre hviler ansvaret for å bevare den _____
_____ blant dem som arbeider for å fremme Guds Sak.

- c. Uten den uselviske tjenestes ånd, hvis bevaring hviler på skuldrene til ungdommen, kan intet arbeid _____
_____.
- d. Ungdommers _____ under vanskelige omstendigheter og deres _____ og _____ gjør dem til virkekraftige instrumenter i gjennomføringen av planer og prosjekter.
- e. Som virkekraftige instrumenter i gjennomføringen av planer og prosjekter, kan ungdommer bruke sin evne til å _____ seg stedlige forhold, til å _____ nye utfordringer og _____ sin varme og entusiasme til dem de besøker.
- f. Gjennom sine særlige egenskaper kan ungdommer bli _____ i ethvert foretagende og _____ i enhver virksomhet de deltar i.
- g. Uansett hvilke omstendigheter som former hverdagen til ungdom over hele verden, er en lengsel etter å _____ nyttige endringer og en evne til _____, begge typisk for dette stadium i livet.

DEL 7

En rekke begreper forbindes vanligvis med de tjenestene ungdommene utfører, blant annet spontanitet, begeistring og frihet til å gripe enhver mulighet som fanger fantasien. Selv om det har en viss verdi å forbinde disse begrepene med tjeneste, bør vi passe på å ikke legge for stor vekt på dem. Det er altfor lett å tilegne seg vanen med å begrense ungdomsaktivitetene til en rekke spennende begivenheter og overse prosessens egenart og behovet for å lære seg å mestre systematisk handling. Tenk på de systematiske prosessene der troens lære og prinsipper anvendes for å styrke det åndelige grunnlaget for landsbyer og nabolag – for eksempel den åndelige opplæringen av barn, befestelse av samfunnsliv og utviklingen av menneskelige ressurser. Sammen med vennene dine på dette kurset, tenk nå på noen tjenestehandlinger som kan utføres av ungdommer og som bidrar til disse prosessene. Fører ikke disse aktivitetene til glede? Gir de ikke rom for en passende grad av spontanitet? Oppmuntre de ikke til kreativitet ved å gi rom for initiativ på en disiplinert måte?

DEL 8

Vi hører ofte at ungdomstiden er en tid for forberedelse. Dette utsagnet er virkelig sant. Med henvisning til forandringene som trengs i verden i dag, skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus at «den forvandling som vil skje i samfunnets virkemåte, vil i stor utstrekning ganske sikkert avhenge av effektiviteten i de forberedelser ungdommen gjør for den verden de vil arve». Det vi bør spørre om er da hvordan unge mennesker best kan forberede seg til de forpliktelsene de vil måtte ta på sine skuldre etter hvert som de beveger seg inn i voksen alder. Et budskap skrevet av Det Universelle Rettferdighetens hus forklarer:

«For enhver person, bahá'í eller ikke-bahá'í, er ungdomsårene den tiden da vedkommende vil ta mange beslutninger som vil bestemme kursen i livet. I disse årene er det mest sannsynlig at vedkommende vil velge sin virksomhet i livet, fullføre utdannelsen, begynne å tjene til livets opphold, gifte seg og begynne å stifte sin egen familie. Aller viktigst er at det er i denne perioden sinnet er mest søkende, og at personen tilegner seg de åndelige verdier som vil styre vedkommendes fremtidige livsførsel.»⁹

I lys av dette viser et brev skrevet på vegne av Beskytteren, til behovet for at ungdom utvikler både sine intellektuelle og åndelige kapasiteter, som en del av sin forberedelse for fremtiden. «... for å gjøre det, bør dere være godt rustet», påpeker brevet. «Dere bør ha utviklet deres intellektuelle side så vel som deres åndelige side like meget.»

Ganske ofte gir spørsmålet om forberedelse opphav til andre spørsmål som omhandler forholdet mellom studier – enten de er akademiske, yrkesfaglige eller profesjonelle – og tjeneste for troen. Spesielt er det noen ganger uklart hvor mye energi unge mennesker bør bruke på hver av dem. Et ytterpunkt er å gi ungdommer råd om å ofre seg helt og fullt for utdannelsen sin og vente til de har fått mer livserfaring før de for alvor engasjerer seg i ett eller flere tjenesteområder. Det er sant at «å ta en utdanning innenfor rammen av ens egne muligheter og å tre inn i en virksomhet eller et yrke for å tjene til livets opphold, må i alle tilfeller tillegges behørig betydning.» Likevel, slik Det Universelle Rettferdighetens Hus gjør det klart, ville det «å definere de fruktbare ungdomsårene kun» som et forberedelsesstadium for å påbegynne et yrke eller en profesjon, være

«å overse de skapende krefter som i en slik overflod er tilgjengelige for ungdom. Tross alt var så mange av troens tidlige helter unge menn og kvinner som reiste seg for å utføre de største bragder på sin elskedes sti.»¹⁰

«Selv om det er riktig å vente seg store ting av dem som har så mye å bidra med på tjenestenes vei, må vennene vokte seg for å danne seg en for snever oppfatning av hva utviklingen frem til modenhet innebærer. Bevegelsesfrihet og disponibel tid setter mange unge i stand til å tjene på måter som er direkte knyttet til samfunnets behov, men etter hvert som de kommer lenger inn i tjueårsalderen, øyner de videre horisonter. ... For mange vil en umiddelbar prioritet være videre utdanning av akademisk eller praktisk art, alt etter mulighetene foran dem, og det åpner seg nye rom for sosialt samspill med samfunnet ... De betydningsfulle beslutningene de tar om retningen i sitt voksne liv, vil bestemme om tjenesten for Guds Sak var bare et kort og minneverdig kapittel i deres yngre år eller et fast midtpunkt for deres jordiske tilværelse, en linse som får alle handlinger til å komme i fokus.»¹¹

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper appears to be a standard notebook page or a sheet of stationery.

DEL 9

Det er ingen tvil om at fremstillingen du skrev i forrige del vektla hvor viktig det er for ungdom å forberede seg godt til den verden de vil arve ved å få en akademisk utdannelse eller opplæring i et praktisk yrke. Men du la helt sikkert også merke til at tjeneste for Saken ikke kan «legges på vent» mens en studerer. En slik holdning har en tendens til å vedvare mens en blir eldre, og en kan ende opp med å vente hele livet på gunstige forhold for å begynne å tjene for alvor. Dette synet på forholdet mellom studier og tjeneste kan oppstå når utdannelse bare blir definert som boklig lærdom. Når vi i stedet betrakter tjeneste som en arena der kunnskap blir anvendt og intellektet blir utviklet, unngås lett den slags tenkning. Da vil tjeneste bli betraktet ikke bare som en del av enhver sunn forberedelsesprosess for fremtiden, men som helt avgjørende for den. Faktisk er det slik at når tjeneste for Saken begynner i ungdommens første år, blir den et ledende prinsipp gjennom hele livet og gjør en i stand til å stake ut en passende kurs og ha klart for seg hvilken retning en går.

Denne erkjennelse leder naturlig til spørsmål om hva slags form for forberedelse ungdom trenger for å styrke sin kapasitet til tjeneste. En kunne kanskje lett tenke at ved å delta ved ulike samlinger i bahá'í-samfunnet, også de som tilfredsstiller deres naturlige ønske om å tilbringe tid sammen med sine jevnaldrende, vil unge mennesker styrke sin kapasitet og forberede seg tilstrekkelig til et liv i tjeneste for troen. Likevel vitner skriftene om at en slik uformell utdanningsprosess, selv om den er nødvendig, ikke er tilstrekkelig.

Hvis vi ser nøye på det Shoghi Effendi formidler, ser vi at han uttrykker håpet om at ungdommen vil bli «godt utdannet og opplært» i læresetningene og at de vil tilegne seg en «grundig» og «sunn» kunnskap om troen. Dessuten oppmuntrer han dem til å lære gjennom «aktiv, helhjertet og varig deltakelse» i lokalsamfunnets aktiviteter. I denne forbindelse forklarer han at samfunnslivet utgjør «et uunnværlig laboratorium» der unge mennesker kan «omsette til levende og konstruktiv handling de prinsippene» som de samler seg fra studiet av troen. Det er ved å «bli en virkelig del av denne levende organismen», antyder han, at de kan «fatte den sanne ånd som strømmer gjennom bahá'í-læren». Således er en formell utdanningsprosess nødvendig for å hjelpe unge mennesker til å ruste seg for tjeneste, en tjeneste som ligger implisitt i samfunnslivets virkelighet. Aktivitet for aktivitetens skyld, studier for studienes skyld, imøtekommer ikke dette behovet.

Mange av budskapene fra Det Universelle Rettferdighetens Hus snakker i de samme ordelag. Forståelse øker i stor grad, presiseres det i et av budskapene, «når studium og tjeneste knyttes sammen og gjennomføres parallelt». «Der, på tjenestefeltet», fortsetter budskapet, «settes kunnskapen på prøve, der gir praksis opphav til spørsmål, og der når forståelsen nye nivåer.» I land over hele kloden har opplæringsinstitutter blitt opprettet i den klare hensikt å utvikle menneskelige ressurser for Saken gjennom et formelt studieprogram. Et økende antall mennesker overalt er engasjert i en systematisk opplæringsprosess for å øke kapasiteten sin til tjeneste, og ungdom har konsekvent vært i første rekke i denne prosessen. Når det gjelder opplæringsinstituttet som organ, forklares det i et brev skrevet på vegne av Rettferdighetens Hus:

«Det etterstreber å engasjere individet i en opplæringsprosess der rosverdig fremferd og selvdisciplin blir utviklet i konteksten av tjeneste, og fostrer et sammenhengende gledefylt livsmønster som vever sammen studier, tilbedelse, undervisning, samfunnsbygging og, generelt, involvering i andre prosesser som søker å forvandle samfunnet. I hjertet av opplæringsprosessen er kontakten med Guds Ord, hvis kraft understøtter ethvert individs forsøk på å rense sitt hjerte og vandre på tjenestens sti med 'løsrivelsens føtter.'»¹²

Et annet brev skrevet på vegne av Rettferdighetens Hus uttaler:

«... instituttkursene [er] ment å skulle føre den enkelte inn på en vei der man ved tjeneste gradvis tilegner seg egenskaper og holdninger, ferdigheter og evner – tjeneste som er ment å skulle dempe det påtrengende selvet og bidra til å løfte individet ut av dets begrensninger og plassere vedkommende i en dynamisk samfunnsbyggende prosess.»¹³

Og idet det viser til gruppene av unge mennesker rundt i verden, skriver Rettferdighetens Hus:

«Når de gis anledning til det, vil mange gladelig vie et par år av livet til å sørge for åndelig oppfostring av de oppvoksende slekter. I verdens unge mennesker ligger det derfor et reservoar med samfunnsforvandlerende kapasitet som venter på å bli brukt. Og å skulle frigjøre denne kapasiteten bør av ethvert institutt bli betraktet som et hellig verv.»¹⁴

DEL 10

Som vi så i de to foregående delene, må vi være bevisste når vi overveier en gitt situasjon, slik at vi ikke deler den opp på en måte som gjør at vi begynner å plassere sidene av våre liv i ulike båser, noe som kan føre til unødvendige motsetninger. Vanligvis har menneskesinnet en tendens til å dele opp den verden det møter. Virkeligheten – fysisk, sosialt og åndelig – er for enorm til å forstå i sin helhet. Det er derfor ikke så dumt å bryte den ned slik at en kan forstå den stykkevis. Hvis en imidlertid gjør dette og ikke tar helheten i betraktning, oppstår det vanskeligheter. Konflikter mellom mennesker av ulike raser, farger, nasjonaliteter og religioner er eksempler på den type problemer som kan springe ut av en oppdelt oppfatning av tilværelsen – for menneskehetens enhet er en realitet, og en oppdeling av den langs rasemessige, etniske eller nasjonale grenser er et produkt av menneskesinnet og et resultat av historiske omstendigheter.

Hvis vi ikke er oppmerksomme og ender med å tilegne oss en slik oppdelt holdning til livet, kan vi skape alle mulige slags motsetninger som stort sett er innbilt. Arbeid, fritid, familieliv, åndelig liv, fysisk helse, intellektuelle bestrebelser, egenutvikling, kollektiv fremgang og så videre blir deler som til sammen utgjør vår eksistens. Når vi erkjenner en slik oppdeling som virkelig, føler vi oss trukket i mange retninger idet vi forsøker å imøtekomme det vi tror er kravene fra disse ulike

sidene ved livet. Vi er forvirret av tilsynelatende motstridende mål: Skal jeg ofre familielivet mitt for å tjene Saken? Vil ikke det å tjene troen komme i konflikt med anstrengelsene mine for å oppdra barna mine? Dette er to eksempler på et utall av spørsmål som kan oppstå.

For å fjerne de motsetningene vi har skapt, prøver vi noen ganger å dele tiden vår likt mellom de forskjellige kravene som er pålagt oss. Ved andre anledninger forsøker vi å prioritere oppgavene og rette vår energi mot det vi tror er det viktigste på et gitt tidspunkt. En nøye avveining av tid og krefter er selvsagt nødvendig. Men det er bare fruktbart hvis vi er bevisste på sammenhengen mellom de mange sidene av våre liv. Hvis vi ikke ser helheten, kan spenningen som skapes mellom alle delene, forårsake angst og forvirring.

Nedenfor finner du forskjellige sider av livet satt opp parvis, sider som bør styrke hverandre, men som noen ganger blir ansett for å være i konflikt med hverandre. For hver av setningene som følger paret, avgjør du om den tyder på en helhetlig levemåte eller om den viser en tendens til oppdeling. Marker henholdsvis med H (helhetlig) eller O (oppdeling).

1. Familie og arbeid

- _____ Familielivet mitt vil bli skadelidende hvis jeg arbeider hardt på jobben.
- _____ Jeg diskuterer ofte de oppnåelsene og utfordringene jeg opplever på jobben med familien min.
- _____ Naturligvis kan kvinner utmerke seg i sine karrierer, men barna må alltid betale prisen.
- _____ Hvis jeg ønsker å oppdra barna mine godt, må jeg bare glemme yrket mitt.
- _____ Jeg kan oppnå utmerkethet i yrkeslivet mitt og samvittighetsfullt skjøtte familieforpliktelsene mine.

2. Utdannelse og tjeneste for Saken

- _____ Akademiske oppnåelser er en forutsetning for å delta på tjenestefeltet.
- _____ Kunnskapen vi tilegner oss gjennom våre studier er en fordel på tjenestefeltet, og erfaringen vi får på tjenestearenaen beriker kunnskapen vår.
- _____ Vi må oppgi studiene våre hvis vi virkelig ønsker å vie oss til Saken.
- _____ Ett av våre høyeste ønsker er å studere troens læresetninger og lære oss å anvende dem i bestrebelser som fremmer verdens forbedring.
- _____ Kapasiteten vi utvikler på tjenestens sti for å fremme velferden til samfunnene våre, vil være til hjelp når vi skal velge passende studieområder.

3. Intellektuell utvikling og utviklingen av åndelig egenskaper

- _____ Uavhengig søken etter sannheten krever foredling av ens forstand, så vel som tilegnelse av åndelige egenskaper.
- _____ Intellektuell utvikling krever rettferdighet, ærlighet og fravær av fordommer.
- _____ For å utvikle seg åndelig, må en gi slipp på intellektet sitt.
- _____ Våre sinn og hjerter er ikke atskilt fra hverandre. De utgjør gjensidig utfyllende og vekselvirkende sider av én virkelighet – sjelen vår.
- _____ Åndelige egenskaper utvikles gjennom bevisst kunnskap og utøvelsen av gode gjerninger.

4. Materielt liv og åndelig liv

- _____ Vi må nekte oss materielle gleder for å utvikle oss åndelig.
- _____ Åndelige anliggender bør settes til side inntil vi blir gamle. I løpet av ungdomstiden bør vi dra nytte av enhver mulighet til å gjøre materielle fremskritt.
- _____ Menneskenes materielle behov må være tilfredsstilt før de er rede til å rette oppmerksomheten mot åndelige anliggender.
- _____ Hensikten med livet på dette materielle plan er å utvikle åndelige egenskaper og evner.
- _____ Hensikten med livet på dette materielle plan er å videreføre en evig fremadskridende sivilisasjon.
- _____ Vi bør nyte godt av alle de rike gavene som verden tilbyr, men bør ikke la jordiske lengsler få råde over hjertene våre og hindre oss i å bevege oss stadig nærmere Gud.

DEL 11

I denne enheten ser vi ikke så mye på de egenskapene som kjennetegner juniorungdom, men de karaktertrekkene som skriftene vitner om at unge menn og kvinner bør utvikle i oppveksten. Vi begynte denne utforskingen med å se på to sitater som ga oss innsikt i noen av disse karaktertrekkene. Vi så da at femtenårsalderen markerer et spesielt punkt i livet til en person, for det representerer terskelen til modenhet, en tid da nye evner og kapasiteter blir satt i fokus. Vi vet hvilken viktig rolle unge mennesker kan spille i Sakens liv og hvor viktig det er at den enorme kapasiteten deres blir rettet inn mot tjeneste for menneskeheten. Vi har også erkjent hvor nødvendig det er at ungdommer bevisst forbereder seg for sitt fremtidige liv, og vi har sett at tjeneste i seg selv er en vesentlig del av en slik forberedelse, som også studiene deres er – både de som trengs for å tilegne seg kunnskap og ferdigheter for å tjene til livets opphold, og de som vil styrke evnene deres til å utføre tjenestehandlinger i lokalsamfunnet.

Du vil kanskje finne det nyttig å stoppe opp her og tenke igjennom hva du har studert frem til nå. Nedenfor er en rekke utsagn. Les hvert av dem og avgjør om det er sant. Selv om svaret i noen tilfeller kan være innlysende, håper vi at du vil gjøre øvelsen med tilstrekkelig oppmerksomhet. Den er ment å lede deg gjennom en tankerekke som vil hjelpe deg til å organisere dine egne tanker om stoffet som vi har behandlet så langt.

- _____ For et individ betyr det å fylle femten år at det når modenhetsalderen, men det er mest et symbolsk uttrykk og har ingen meningsfull betydning for vedkommendes liv.
- _____ De fleste ungdommer er umodne og kan ikke påta seg større ansvar. De blir lett distraheret og er ikke til å stole på.
- _____ Ungdom er ivrige etter å påta seg ansvar for troens arbeid, men fordi de er uerfarne og umodne, er de ute av stand til å oppnå noe særlig.
- _____ Ungdom har potensialet som skal til for å reise seg og tjene troen og menneskeheten med standhaftighet og uselviskhet.
- _____ Ungdom kan fremvise viljestyrken og engasjementet som trengs for å delta i systematisk handling i tjeneste for samfunnene sine.
- _____ De som i ungdommens vår reiser seg for å tjene Saken, er storlig velsignet.
- _____ Ungdom bør fokusere det meste av sin oppmerksomhet på studiene sine. Den tiden de har til overs kan vies til tjeneste.
- _____ Uten å få den høyeste grad av akademisk skoling, kan ikke ungdom tjene samfunnet på en effektiv måte.
- _____ Alle områder av menneskelig innsats er åpne for ungdommer. De bør velge dem som passer talentene og omstendighetene deres, gå inn i dem i en ånd av tjeneste og etterstrebe å gjøre sitt aller beste.
- _____ Ungdom har ikke nok erfaring og kunnskap til å engasjere seg i meningsfylte samtaler om troen med dem de møter, og det er best at de tjener på andre måter.
- _____ Ungdom har ikke nok erfaring og kunnskap til å engasjere seg i meningsfylte samtaler om troen med dem de møter, og de bør i stedet bli oppmuntret til ganske enkelt å fremvise eksemplarisk oppførsel.
- _____ Ungdom har et stort potensial til å forstå troens læresetninger og dele dem med sine jevnaldrende.
- _____ Ungdom har et stort potensial til å forstå troens læresetninger og dele dem med mennesker fra alle samfunnsklasser, både unge og gamle.
- _____ Ungdom er ivrige etter å tilegne seg kunnskapen og ferdighetene som trengs for å dele troens læresetninger med andre.

- _____ Ungdom er blant Guds Saks største ressurser og bør gjennom et godt studieprogram og vedvarende oppmuntring bli hjulpet til å bli i stand til å tjene samfunnet sitt og menneskeheten.
- _____ Ungdommer har behov for spesielle aktiviteter som lar dem ha det morsomt. Det er vanskelig for dem å ta noe på alvor over en lengre periode.
- _____ Å lære å være systematisk kommer senere i livet når spontaniteten har tatt slutt.
- _____ Ungdommers evne til å tåle vanskelige forhold og til å tilpasse seg nye situasjoner åpner opp mange tjenesteveier for dem.
- _____ Ungdommer har vitebegjærlige sinn og kan finne svar på spørsmålene sine ved å studere og delta fullt og helt i samfunnslivet.
- _____ Det store potensial som ligger latent i samfunnene våre, kan utfolde seg gjennom den ånd av uselvisk tjeneste som ungdommer utviser.
- _____ Holdningene og de åndelige egenskapene, ferdighetene og evnene som ungdom utvikler gjennom å studere instituttkursene og ved å engasjere seg i de tilhørende tjenesteaktivitetene, gjør det mulig for dem å bidra med beslutsomhet til en dynamisk prosess med samfunnsbygging.
- _____ Den iboende kapasiteten til samfunnsforvandling som bor i verdens ungdom, kan hentes frem gjennom deltakelsen deres i en systematisk opplæringsprosess som forener studie og tjeneste.

DEL 12

Vi håper at øvelsen i den siste delen hjalp deg til å styrke tankene dine om ungdomstiden, og at det bildet du har tilegnet deg om dette stadiet i livet handler om aktiv tjeneste kombinert med studier – begge som en grundig forberedelse for fremtiden. La oss studere dette temaet videre.

Samspillet vi har diskutert mellom tjeneste, opplæring og forberedelse må utfolde seg innenfor en bestemt sammenheng. I særlig grad bør det bidra til to forvandlingsprosesser som er beskrevet i troens skrifter: individets klare intellektuelle og åndelige vekst og forvandlingen av samfunnet. Vi vet at «den fremste og særegne funksjon» for Bahá'u'lláhs åpenbaring «er ingen annen enn å frembringe en ny menneskerase», og hver og en av oss streber daglig etter å innrette våre tanker og handlinger etter det individ som vi ser er beskrevet i de hellige skriftene. Skriftene legger vekt på en like dyptgående forvandling av samfunnets struktur. «Snart vil den nåværende ordning bli rullet sammen», forteller Bahá'u'lláh oss, «og en ny spredes ut i dens sted.» «Alle mennesker», erklærer han, «er skapt for å videreføre en evig fremadskridende sivilisasjon.»

Denne tosidige forvandlingen vil bare kunne skje gjennom bevisste anstrengelser, og det er helt grunnleggende at unge mennesker forstår hva dette innebærer for livet deres og blir utrustet med en sterk opplevelse av hensikt, både for

å ta ansvar for sin egen personlige vekst og for å bidra til forvandlingen av samfunnet. En slik tosidig moralsk hensikt vil selvsagt gi seg uttrykk i et liv i tjeneste.

De følgende sitatene kaster lys over ett aspekt av denne følelsen av moralsk målbevissthet – knyttet opp mot vår egen intellektuelle og åndelige vekst:

«Den ene sanne Guds formål med å åpenbare seg er å kalle hele menneskeheten til sannferdighet og oppriktighet, til fromhet og troverdighet, til undergivenhet og underdanighet overfor Guds vilje, til overbærenhet og vennlighet, til rettskaffenhet og visdom. Hans hensikt er å ikle ethvert menneske en from karakters kappe og å pryde det med de hellige og gode gjerningers smykke.»¹⁵

«Grunnstenen i et liv som leves på Guds vei, er å etterstrebe moralsk utmerkelse og å erverve en karakter utrustet med egenskaper som er velbehagelige i hans øyne.»¹⁶

«Det er mennesket gitt å tilegne seg kunnskap, å nå stor åndelig fullkommenhet, å oppdage skjulte sannheter og å manifestere endog Guds egenskaper.»¹⁷

«Guds hensikt med å skape mennesket har vært, og vil alltid være, å gjøre det i stand til å kjenne sin Skaper og oppnå hans nærvær.»¹⁸

1. Fullfør følgende setninger på bakgrunn av sitatene ovenfor:

a. Den ene sanne Guds formål med å åpenbare seg er å kalle hele menneskeheten til _____

_____.

b. Guds hensikt er å ikle ethvert menneske _____
_____ og å pryde det med _____
_____.

c. Grunnstenen i et liv som leves på Guds vei, er _____
_____ og _____
_____.

d. Det er vår plikt å tilegne oss _____, å nå _____
_____, å oppdage _____
_____ og å manifestere _____
_____.

e. Guds hensikt med å skape oss, har vært, og vil alltid være, å _____
_____ og _____.

2. Det å ha en visjon om de muligheter som er nedlagt i den menneskelige sjel former og styrer en persons opplevelse av hensikt. Kan du forklare hvordan?

3. En persons opplevelse av hensikt styrkes av kunnskapen om at dette jordiske livet bare er en liten del av en evig reise henimot Guds nærvær. Kan du forklare hvorfor? _____

De neste sitatene kaster lys over det andre aspektet av denne opplevelsen av moralsk hensikt, det vil si å bidra til forvandlingen av samfunnet:

«Denne forurettede bevitner at formålet med at dødelige mennesker fra absolutt intet har tatt steget inn i tilværelsens rike, er at de skal kunne arbeide for å gjøre verden bedre og bo sammen i enighet og harmoni.»¹⁹

«Og enkeltmenneskets ære og utmerkelse består deri at det blant alle verdens skarer bør bli en kilde til samfunnets vel. Kan man tenke seg noen større gave enn at en person som skuer inn i seg selv, skulle finne at han ved Guds styrkende nåde har vært årsak til fred og velvære, lykke og fordeler for sine medmennesker? Nei, ved den ene sanne Gud, der finnes ingen større lykksalighet, ingen fullstendigere fryd.»²⁰

«Hvor fortreffelig og respektabelt er ikke det menneske som reiser seg for å ta sitt ansvar; hvor ynkelig og foraktelig er det ikke, om det lukker sine øyne for samfunnets velferd og sløser sitt dyrebare liv på å forfølge egne selviske interesser og personlige fordeler.»²¹

«Vær ikke opptatt med deres egne anliggender; la tankene være rettet mot det som vil bringe menneskehetens skjebne på rett spor igjen og helliggjøre menneskenes hjerter og sjeler.»²²

«De som er Guds folk, har ingen annen ærgjerrighet enn å gjenopplive verden, foredle dens liv og gjenreise dens folkeslag»²³

1. Fullfør følgende setninger på bakgrunn av sitatene foran:
 - a. Formålet med at vi fra absolutt intet har tatt steget inn i tilværelsens rike, er at vi skal kunne _____
_____ og _____
_____.
 - b. Enkeltmenneskets ære og utmerkelse består deri at _____

_____.
 - c. Man kan ikke tenke seg noen større gave enn at en person som skuer inn i seg selv, finner at han ved _____
har vært årsak til _____
_____.
 - d. Hvor respektabelt er ikke det menneske som reiser seg for å _____
_____ ; hvor ynkelig og foraktelig er det ikke, om det lukker sine øyne for _____
og _____
_____.
 - e. Vi bør ikke være opptatt med _____, men la tankene være rettet mot det som vil _____

_____.
 - f. De som er Guds folk, har ingen annen ærgjerrighet enn å _____
_____, _____ og _____
_____.
2. Det å ha en visjon om de store mulighetene som er åpne for menneskeheten på dette utviklingstrinnet, når dens forening til én felles familie er en faktisk mulighet, former og styrer en persons opplevelse av hensikt. Kan du forklare hvordan? _____

3. En persons opplevelse av hensikt bestyrkes av kunnskapen om at menneskeheten er på en lang utviklingslinje som leder til en guddommelig sivilisasjon. Kan du forklare hvorfor? _____

DEL 13

Som øvelsene i forrige del antyder, er det vesentlig for opplevelsen av hensikt som unge mennesker bør ha, at en forstår naturen av den forandring i individet og samfunnet som er fremlagt i skriftene. For å tilegne seg de egenskapene som er som edelstener som «ligger skjult i deres sanne og innerste selvs grube» og for å bidra til å skape en materielt og åndelig blomstrende verdenssivilisasjon, må de verdsette omfanget av den forvandling som Bahá'u'lláh maner til. Folk overalt snakker jo selvsagt om behovet for forandring i dag. Det vi bør innse, er at den forvandlingen som er forutbestemt til å finne sted i individet og samfunnet under direkte innflytelse av Bahá'u'lláhs åpenbaring, er mye større enn det folk flest er i stand til å forestille seg muligheten av.

La oss forsøke å få et glimt inn i omfanget av den forandring som vil skje på individnivå ved å reflektere over en del sitater. Bahá'u'lláh forteller oss:

«Det skal oppreises en menneskeslekt av uforlignelig karakter som med løsrivelsens føtter vil trå under fot alle som er i himmel og på jord, og kaste hellighetens skrud over alt som er skapt av vann og leire.»²⁴

Og i ett sitat sier han:

«Si: Den vil ikke bli talt blant Bahás folk som følger sine verdslige begjær eller fester hjertet ved jordens ting. Han er min sanne tilhenger som, om han skulle komme til en dal av rent gull, ville gå rett gjennom den lett som en sky, uten å vende om eller stanse. Et slikt menneske er visselig av meg. Fra hans kledning vil skaren i det høye innånde hellighetens duft.»²⁵

I et annet sitat erklærer han:

«Guds følgesvenner er på denne dag den surdeig som må gjennomsyre verdens folkeslag. De må legge for dagen en slik pålitelighet, sannferdighet og standhaftighet, slike gjerninger og en slik karakter at hele menneskeheten kan gavnes ved deres eksempel.»²⁶

Og han forklarer videre:

«I selve åndedrettet hos slike sjeler som er rene og helliggjorte, er vidtrekkende muligheter skjult. Så store er disse mulighetene at de øver sin innflytelse på alle skapte ting.»²⁷

‘Abdu’l-Bahá forteller oss:

«O Guds venner! Gjør en kraftanstrengelse så alle verdens folkeslag og slekter, selv fiendene, bør sette sin lit, sin tiltro og sitt håp til dere. Dersom en sjel skulle begå hundre tusen ugjerninger, kan han likevel ha håp om tilgivelse og ikke bli fortvilet eller bedrøvet. Slik er bahá-folkets oppførsel og adferd. Slik er grunnvollen for høysinnethetens sti. La deres oppførsel og væremåte samsvare med ‘Abdu’l-Bahás råd.»²⁸

Glansen fra disse egenskapene som vil prege dette nye mennesket slik det er beskrevet i skriftene, er imponerende, og vi blir overveldet av de glimtene vi får av evnene og kapasiteten til denne «nye menneskeslekten.» Når vi leser slike sitater, kan vi reagere på forskjellige måter. Vi kan være tilbøyelig til å tenke at den normen som er satt i skriftene er så langt bortenfor vår rekkevidde at det er fåfengt å forsøke altfor hardt å leve etter den, og som et resultat, henfalle til middelmådighet. I denne tilstand tillater vi oss selv å bli dysset inn i en tro på at det er tilstrekkelig bare å unngå upassende oppførsel. Men hvis en er blitt inngitt en sterk opplevelse av hensikt, vil sitater som de ovenfor, være en vedvarende kilde til inspirasjon og anspore en til å nå nye høyder.

Men vi er også velsignet med en annen inspirasjonskilde i ‘Abdu’l-Bahás skikkelse, det perfekte eksempel på sin fars lære. Selv om vi er oss bevisste at ‘Abdu’l-Bahá beveger seg i sin egen sfære og at ingen mennesker noen gang kan håpe på å nå hans opphøyde stade, ser vi i ham legemliggjørelsen av ethvert bahá’i-ideal og etterstreber den normen for atferd som han var et eksempel på. Du og vennene dine som studerer dette kurset, kan finne det nyttig å velge setninger fra sitatene ovenfor og tenke på hendelser fra ‘Abdu’l-Bahás liv som gjenspeiler de egenskapene som er nevnt i hvert av dem. Når vi for eksempel forsøker å se for oss det å gå «med løsrivelsens føtter», husker vi historier fra livet hans som viser oss hva det vil si å gå gjennom denne verden løst fra alle skapte ting. Når vi tenker på «hellighetens duft», vet vi at det er fra hans «kledning» at «skaren i det høye» kunne innånde dens vellukt, og vi husker historier som viser hans fullkomne hellighet.

DEL 14

La oss nå betrakte den dype forvandlingsprosessen som må oppstå på samfunnsplanet. Bahá’u’lláh erklærer:

«Ved meg selv! Den dag nærmer seg da vi vil ha rullet sammen verden og alt som i den er, og ha utspreddt en ny ordning i dens sted.»²⁹

Han sier videre:

«Verdens likevekt er blitt forstyrret gjennom den vibrerende påvirkning av denne aller største, denne nye verdensorden. Menneskehetens ordnede liv er blitt fullstendig omveltet gjennom dette enestående, dette vidunderlige system, som dødelige øyne aldri har sett maken til.»³⁰

Og ‘Abdu’l-Bahá fastslår:

«... at rettferd og rettskaffenhet vil omslutte kloden, at hat og fiendskap vil forsvinne, at det som er årsaken til splittelse blant folkeslag, raser og nasjoner, vil bli tilintetgjort, og at det som sikrer enhet, harmoni og enighet, vil bli befordret. De aktløse vil våkne fra sin søvn, de blinde vil se, de døve vil høre, de stumme vil tale, de syke vil bli helbredet, de døde vil bli vekket, og krig vil vike for fred. Fiendskap vil bli forvandlet til kjærlighet, de bakenforliggende årsaker til strid og konflikter vil bli

fjernet, menneskeheten vil oppnå sann lykke, denne verden vil gjenspeile det himmelske rike, og jorden fornedet vil bli tronen for riket foroven.»³¹

Ved en annen anledning forklarer han:

«Det som passet for folks behov i menneskeslektens tidlige historie, kunne verken dekke eller tilfredsstille dagens krav, i denne nyhetens og fullbyrdelsens tidsalder. Menneskeheten har trådt ut av sine tidligere stadier preget av begrensning og forberedende oppdragelse. Nå må menneskene besjeles av nye dyder og krefter, nye moralnormer og nye evner. Nye gunstbevisninger, gaver og fullkommenheter strømmer allerede ned over dem.»³²

Og han formaner oss:

«... vi må bestrebe oss av alle krefter slik at denne betingede verdens mørke kan bli fordrevet, slik at rikets lys skal skinne over alle horisonter, menneskehetens verden bli opplyst, Guds bilde bli tydelig i menneskelige spill, Guds lov bli godt grunnfestet og alle verdens egner nyte fred, velvære og sinnsro under Guds rettferdige beskyttelse.»³³

Som i tilfellet med individet, er det vanskelig for oss å forestille oss den fulle prakt av den sivilisasjon som er forutbestemt til å skulle bli skapt. Faktisk vil det være nesten umulig å beskrive dens trekk. Men vi bør likevel ikke bli så overveldet av omfanget av den forvandling som trengs at vi tror at det vil skje på magisk vis, uten innsats fra oss selv. Våre øyne bør forbli festet på Bahá'u'lláhs verdensorden, og vi bør være klar over at selv den minste handling kan bidra til at den opprettes. For å reflektere videre over i hvilken grad forandringer vil skje i samfunnet, kan du fylle ut de tomme linjene i hver av setningene nedenfor ved å bruke ett av følgende ord eller uttrykk:

forsvinne, vike, bli tilintetgjort, utspreidt, opplyst,
grunnfestet, bli forvandlet, fjernet, rullet sammen, fordrevet,
oppnå, omslutte, befordret, nyte, skinne, bli tronen

- a. Den dag nærmer seg da verden og alt som er i den vil bli _____.
- b. Den dag nærmer seg da en ny orden vil være _____ i stedet for den nåværende.
- c. Rettferd og rettskaffenhet vil _____ kloden.
- d. Fiendskap og hat vil _____.
- e. Årsaken til splittelse mellom folkeslag, raser og nasjoner vil _____.

- f. Det som sikrer enhet, harmoni og enighet vil bli _____.
- g. Krig vil _____ for fred.
- h. Fiendskap vil _____ til kjærlighet.
- i. Årsakene til splid og konflikter vil bli _____.
- j. Menneskeheten vil _____ sann lykke.
- k. Jorden forneden vil _____ for riket foroven.
- l. Den betingede verdens mørke vil bli _____.
- m. Menneskehetens verden vil bli _____.
- n. Rikets lys skal _____ over alle horisonter.
- o. Guds lov vil bli godt _____.
- p. Alle verdens egner vil _____ fred, velvære og sinnsro under Guds rettferdige beskyttelse.

DEL 15

Sitatene og øvelsene i de to foregående delene har gitt oss innsikt i den dyptgripende forvandlingen som vil finne sted i individet og i samfunnet som et resultat av Bahá'u'lláhs åpenbaring. For å tenke videre igjennom omfanget av den forvandlingen som han forutså, kan du lese utsagnene nedenfor. Hvert av dem uttrykker en rosverdig egenskap hos individet eller samfunnet, så som rettferdighet, ærlighet eller nestekjærlighet. Likevel etterlater de foregående delene liten tvil om at Bahá'u'lláh har kalt menneskeheten til en mye høyere standard for individuell og kollektiv atferd. Prøv å omformulere hver av setningene nedenfor slik at de tydeligere viser standarden som er satt i åpenbaringen hans. Et eksempel er gitt for det første utsagnet for å hjelpe deg i gang.

- a. Man må styre sjalusien sin og ikke bli oppslukt av den.
- b. Vi bør utslette hvert minste spor av sjalusi fra hjertene våre og føle oppriktig glede over andres oppnåelser.
- a. Det er nok å være høflige overfor alle vi møter, enten det er venn eller fiende.
- b. _____

a. Vi bør være takknemlige for den materielle rikdom Gud har gitt oss og alltid gi bidrag til veldedige formål når vi blir spurt.

b. _____

a. En burde strebe etter å ikke komme i konflikt med andre.

b. _____

a. Å leve et moralsk liv innebærer at vi ikke skal skade noen.

b. _____

a. For å leve i fred bør vi lære å tolerere folk fra forskjellige kulturer, bakgrunner og religioner.

b. _____

a. Folk bør lære seg å stå opp for sine rettigheter.

b. _____

a. Det er absolutt nødvendig at styresmakter setter av nødvendige ressurser for å lage best mulige program i de skolene som utdanner våre fremtidige ledere.

b. _____

a. Fengsler bør bli modernisert så de kan rehabilitere de kriminelle.

b. _____

Reflekter over de setningene du har skrevet i lys av sitatene nedenfor. Det første hjelper oss til å tenke igjennom i hvor stor grad hjertene våre må være rensset for jordiske lengsler:

«O jordens sønn! Vit i sannhet at det hjerte som ennå rommer det aller minste spor av misunnelse, aldri skal nå mitt evigvarende herredømme eller innånde den søte duft av hellighet som strømmer fra mitt hellige rike.»³⁴

Når det gjelder måten vi burde behandle hverandre på, gir følgende sitat en viss innsikt:

«Så sterk må kjærlighetens og vennlighetens ånd være at den fremmede kan kjenne seg som en venn og fienden som en sann bror, uten noen som helst forskjell mellom dem.»³⁵

Dette sitatet kaster lys over en tilbørlig holdning til det å gi:

«O støvets barn! Fortell de rike hvordan den fattige jamrer seg om natten, for at ikke likegyldighet skal føre dem inn på veien til undergang, og berøve dem Rikdommens Tre. Å gi og å være gavmild hører til mine kjennetegn; vel er det med den som smykker seg med mine egenskaper.»³⁶

Når det gjelder hvordan vår samhandling med andre bør være, leser vi:

«Vær en som kaller til kjærlighet, og vær god mot hele menneskeslekten. Elsk menneskenes barn og del deres sorger. Vær blant dem som fostrer fred. Tilby ditt vennskap, vær til å stole på. Vær en lindring for ethvert sår, et legemiddel for enhver lidelse. Knytt sjelene sammen. Fremsi ledelsens vers. Vær beskjefteget med å tilbe din Herre, og reis deg for å lede folket på rett vei. Løs tungen og undervis, og la ansiktet lyse av Guds kjærlighets ild. Hvil ikke et øyeblikk, søk ikke å trekke et rolig åndedrag. Således kan du bli et tegn og symbol på Guds kjærlighet og et banner for hans nåde.»³⁷

Og i forhold til spørsmålet om moralsk atferd rådes vi til:

«De dager er over da overfladisk tilbedelse ble ansett som tilstrekkelig. Tiden er kommet da intet uten det reneste motiv, støttet av plettfrie gjerninger, kan stige opp til den høyestes trone og være antagelig for ham.»³⁸

Når det gjelder behandling av mennesker fra ulike bakgrunner, gir dette sitatet oss innsikt:

«Omgås derfor alle verdens folkeslag, slekter og religioner med den største sannferdighet, rettskaffenhet, pålitelighet, godhet, velvilje og vennlighet slik at hele tilværelsens verden kan fylles av bahá-nådens hellige henrykkelse, slik at uvitenhet, fiendskap, hat og bitterhet kan forsvinne fra verden og fremmedgjørelsens mørke blant verdens folk og slekter kan

vike for enhetens lys. Dersom andre folk og nasjoner skulle være troløse mot dere, vis da troskap mot dem. Dersom de skulle være urettferdige mot dere, vis da rettferdighet mot dem. Dersom de skulle holde avstand til dere, så tiltrekk dem til dere. Dersom de skulle vise fiendskap, vis da vennlighet mot dem. Dersom de skulle forgifte livet for dere, blidgjør da sjelen hos dem. Dersom de skulle påføre dere sår, vær da balsam for deres sår. Slik er de oppriktiges egenskaper! Slik er de sannferdiges egenskaper.»³⁹

Sitatet nedenfor hjelper oss til å forstå hvordan en bevissthet om menneskehetens enhet påvirker sosiale relasjoner:

«Jeg håper at hver og én av dere vil bli rettferdig og rette tankene mot menneskehetens enhet, at dere aldri vil skade deres neste eller tale ondt om noen, at dere vil respektere alle menneskers rettigheter og vise større omsorg for andres interesser enn for deres egne.»⁴⁰

Når det gjelder adgang til utdanning, behandler følgende sitat dette tema:

«Bahá'u'lláh har kunngjort at siden uvitenhet og mangel på undervisning setter skille mellom mennesker, må alle få opplæring og undervisning. Dette tiltaket vil råde bot på mangelen på gjensidig forståelse, og menneskehetens enhet vil bli fremmet og befordret. Allmenn undervisning er en allmenn lov.»⁴¹

Når det gjelder forvaltning av rettferdighet, leser vi følgende:

«Guddommelig sivilisasjon oppdrar imidlertid ethvert medlem av samfunnet på en slik måte at ingen, unntatt forsvinnende få, vil sette seg fore å begå en forbrytelse. Det er således stor forskjell mellom å forebygge forbrytelser gjennom forholdsregler preget av vold og gjengjeldelse og å oppdra, opplyse og åndeliggjøre folk slik at de – uten noen frykt for kommende straff eller hevn – vil sky alle forbryterske handlinger. De vil faktisk betrakte selve begåelsen av en forbrytelse som en stor vanære og som den strengeste straff i seg selv.»⁴²

Etter å ha reflektert over tekstavsnittene ovenfor, ønsker du kanskje å gå gjennom på nytt de betraktningene du skrev og vurdere om du vil gå grundigere inn i noen av dem.

DEL 16

Vi har snakket om en tosidig moralsk hensikt som driver individer til å ta ansvar for sin egen åndelige og intellektuelle vekst og bidra til samfunnets velferd. Vi har sett hvordan denne opplevelsen av hensikt som er så nødvendig for unge mennesker i dag, blir styrket ved en forståelse av egenarten og omfanget av den forvandling av individet og samfunnet som skriftene forutsier. Det vi også bør forstå er at disse to forvandlingsprosessene er nært knyttet sammen. Å utvikle mulighetene sine og å arbeide for samfunnets velferd kan ikke skilles fra hverandre, for en persons

moralske normer og atferd former vedkommendes miljø og blir på sin side i stor grad påvirket av dette. Et brev skrevet på vegne av beskytteren lyder slik:

«Vi kan ikke adskille menneskets hjerte fra omgivelsene utenfor oss og si at når først en av delene er forandret, så vil alt bli bedre. Mennesket er en organisk del av verden. Dets indre liv former miljøet og blir også selv sterkt påvirket av det. Det ene virker inn på det andre, og alle varige forandringer i menneskets liv skyldes disse gjensidige reaksjonene.»⁴³

På grunnlag av sitatet ovenfor, bestem om følgende utsagn er sanne:

- _____ Bare når samfunnet har blitt fullstendig forbedret, vil individet forvandles.
- _____ Bare når samfunnets enkeltmedlemmer har blitt åndelige, vil samfunnets ulykker fullstendig forsvinne.
- _____ Når rettferdige lover er vedtatt, vil samfunnet bli befridd fra undertrykkelse, uansett hvordan individene oppfører seg.
- _____ Samfunnet vil bli befridd fra undertrykkelse når ethvert individ etter beste evne prøver å være rettferdig.
- _____ Alle samfunnets medlemmer kan være rettferdige selv om rettssystemet er urettferdig.
- _____ Individets oppførsel påvirker det sosiale miljøet.
- _____ Et rettferdig samfunn vil være resultatet av anstrengelser for å skape rettferdige strukturer og å oppdra enkeltmedlemmene til å bli rettferdige og sannhetssøkende.
- _____ Ingen kan unngå påvirkningen fra det sosiale miljøet.
- _____ Ved hjelp av sine åndelige krefter kan mennesker motstå den negative påvirkning fra det sosiale miljøet.
- _____ Når alle anerkjenner menneskehetens enhet, vil fordommer forsvinne.
- _____ Fordommer vil forsvinne når alle anerkjenner menneskehetens enhet.
- _____ Fordommer vil kun forsvinne når samfunnet utrydder ethvert spor av diskriminering i sine lover og institusjoner.
- _____ Enhver form for fordommer kan bli avskaffet ved å vedta rettferdige lover og ved å oppøve sjeler til å undersøke virkeligheten og omgås alle med kjærlighet og vennskap.
- _____ Når alle mener at menneskeheten er én, vil vi oppnå enhet.
- _____ Etablering av enhet i verden krever en forvandling av individet og av samfunnsstrukturen.

DEL 17

Tankene som ble lagt frem i foregående del, bringer oss tilbake til spørsmålet om tjeneste, for det er på tjenestefeltet at vi utvikler potensialet vårt og bidrar til forandringer i samfunnet. At det å medvirke til en forvandlingsprosess i samfunnet innebærer et liv i tjeneste, trenger ikke særlig utdyping. Det som imidlertid vil kunne kreve nærmere ettertanke, er forbindelsen mellom tjeneste og enkeltmenneskets intellektuelle og åndelige vekst. Nedenfor er en liste med aktiviteter. Mange åndelige egenskaper må komme sammen når vi utfører hver av dem og for å sikre aktivitetens effektivitet. For denne spesielle øvelsens skyld, ber vi deg velge én eller to egenskaper og holdninger som synes spesielt relevante for hver aktivitet, og forsøk så å beskrive hvordan de bidrar til individets kapasitet til å utføre den.

- a. Å holde et regelmessig andaktsmøte i et nabolag eller en landsby: _____

- b. Å delta i et vedvarende program for besøk hjemme hos venner og naboer for å diskutere åndelige temaer hentet fra troens skrifter og styrke vennskapsbånd: _____

- c. Å holde regelmessige klasser for åndelig opplæring av barn i en landsby eller et nabolag: _____

- d. Å bistå en juniorungdomsgruppe over en lengre periode, sammen med en inspirator som leder gruppens aktiviteter: _____

- e. Å foreta regelmessige besøk hos foreldre som har barn som deltar i opplæringsprogrammene fremmet av instituttet og engasjere dem i samtale om temaer som er sentrale for utviklingen av sønnene og døtrene deres.

Øvelsen ovenfor har hjulpet oss til å tenke gjennom hvordan åndelige egenskaper og holdninger bidrar til en persons kapasitet til å utføre tjenestehandlinger. Men det er også sant at ved å yte tjeneste, blir en i stand til å utvikle og styrke slike egenskaper. Nedenfor finner du noen åndelige egenskaper som vi alle etterstreber å utvikle. For hver gruppe velger du en av de aktivitetene ovenfor som du tror i særlig grad vil styrke de egenskapene som er nevnt. Beskriv på hvilken måte du tror at aktiviteten bidrar til utvikling av egenskapene hos den som utfører den.

- a. sannferdighet, pålitelighet og rettferdighet: _____

- b. overbærenhet og vennlighet: _____

- c. fromhet, oppriktighet og utstråling: _____

- d. mot, tillit til Gud og ydmykhet: _____

- e. underkastelse og lydighet mot Guds vilje: _____

DEL 18

Tjeneste er nært knyttet til tilstanden vår. Når vi er inspirert av en ånd av uselvisk tjeneste, blir enhver tjeneste, alle våre samspill, enhver handling vi gjør – i våre profesjonelle liv, i vår omgang med andre, som medlemmer av lokalsamfunnene våre – være påvirket av det. Men uansett hva slags tjeneste vi utfører, vil vi alltid være oss bevisst det faktum at det finnes en strukturert plan for utbredelse av Bahá'u'lláhs budskap til verdens folk, et budskap som proklamerer menneskehetens enhet, kaller til dens forening og gir oss lover og prinsipper, åndelige og sosiale læresetninger, som er det eneste som kan opprette et mønster for fremtidens samfunn som er radikalt forskjellig fra noe en har sett i fortiden. Fremlagt av 'Abdu'l-Bahá selv, etterstreber denne planen intet mindre enn den åndelige gjenoppliving av verden, og etter hvert som den utfolder seg i klare faser og flere og flere mennesker tar del i dens iverksettelse, «stiger det frem et synlig alternativ til samfunnets velkjente strid». Til denne – Den guddommelige plan – bør vi vie oss. Til den henviser Beskytteren

som «den veldigste plan som noensinne er frembragt ved Det største navns skapende kraft». Den «beveger seg videre fremover» forteller han oss, idet den

«skyter fart for hver dag som går, river ned hindringer under alle himmelstrøk og blant forskjellige folk og raser, utvider uimotståelig omfanget av sine velgjørende virksomheter og fremviser stadig mer overbevisende tegn på sin iboende styrke under marsjen frem mot den åndelige erobring av hele planeten.»⁴⁴

Gjennom Den guddommelige plan vil lyset fra Bahá'u'lláhs åpenbaring gjennomsyre all deler av verden og vil forvandle individuelle og kollektive liv. Shoghi Effendi har dessuten forsikret at det

«endelige og avsluttende stadium i utviklingen av planen som Gud selv har lagt for menneskeheten, vil i sin tur vise seg å være signalet til fødselen av en verdenssivilisasjon som i rekkevidde, karakter og kraft er uten like i menneskehetens historie – en sivilisasjon som ettertiden enstemmig vil hylle som den fagreste frukt av gullalderen i Bahá'u'lláhs religionsordning ...»⁴⁵

Hvert stadium i utviklingen av Den guddommelige plan blir markert av en av de globale planene som er lansert av troens overhode. Hver plan har visse vilkår og bygger på oppnåelsene og det vi har lært i den foregående. Gjennom anstrengelse som gjøres i løpet av påfølgende planer, har «ulike prinsipper, begreper og strategier av allmenn relevans» for det foretagende som vi er engasjert i, ha utkrystallisert seg til «et rammeverk for handling». Det er dette rammeverket som gir form til vår kollektive handling og sikrer at vi er samsvarende i det vi gjør. I fremtidige kurs vil du ha muligheten til å utforske karakteren til dette rammeverket som er i stadig utvikling. I denne omgang er det viktig å være klar over at dets eksistens gjør det mulig for «en voksende kjerne av individer» på det lokale plan å igangsette bevegelsen av en befolkning «mot en ny verdensorden som mål». I lys av dette forklarer et budskap som ble skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til deltakerne i en rekke ungdomskonferanser som ble avholdt over hele verden i 2013:

«Etter mange tiårs verdensomspennende arbeid for å få en dypere forståelse av Bahá'u'lláhs åpenbaring og for å anvende de prinsippene den hegner om, har dette vidstrakte samfunnet kulminert i fremveksten av et virkningsfullt rammeverk for handling, foredlet gjennom erfaring. Dere er så heldige å bli kjent med dets metoder og tilnærminger som nå er veletablert. Gjennom standhaftig å fullbyrde dem, vil mange av dere allerede med egne øyne ha sett tegn på den samfunnsbyggende kraft i de guddommelige læresetninger. På den konferansen dere deltar i, blir dere invitert til å tenke over hvilket bidrag en hvilken som helst ung person kan gi, når vedkommende ønsker å besvare Bahá'u'lláhs kallen og hjelpe til å frigjøre denne kraften.»⁴⁶

Og det samme budskapet fremholder videre:

«De mulighetene som frembys gjennom felles handling, er særlig tydelig i arbeidet med samfunnsbygging, en prosess som skyter fart i mangt et

område og i nabolag og landsbyer over hele verden, steder som er blitt sentre for intens aktivitet. Ungdom er ofte i forreste linje under arbeidet i disse omgivelsene, ikke bare bahá'í-ungdom, men likesinnede som kan se de positive virkningene av hva bahá'íene har satt i gang og som kan forstå den underliggende visjon om enhet og åndelig forvandling. På slike steder føler en sterkt hvor viktig det er å dele Bahá'u'lláhs åpenbaring med mottagelige hjerter og å utforske rekkevidden av hans budskap for dagens verden. Når store deler av samfunnet inviterer til passivitet og apati, eller enda verre, oppfordrer til atferd som er skadelig for en selv og andre, gir det et tilbud i slående kontrast til dette av dem som styrker en befolknings kapasitet til å dyrke og opprettholde et åndelig berikende mønster i samfunnslivet.»⁴⁷

Og i et annet budskap oppmuntrer Rettferdighetens Hus bahá'í-ungdom og de som ønsker å slutte seg til dem, til å bestige høydene til et liv i tjeneste med disse ordene:

«Til hver generasjon av unge troende kommer det en anledning til å bidra til menneskehetens skjebne, en anledning som er unik for deres livsfase. For den nåværende generasjon er øyeblikket kommet til å reflektere, til å forplikte seg, til å ståls sette seg for et liv i tjeneste, et liv som vil avføde et rikt monn av velsignelse. I våre bønner ved den hellige terskel bønnfaller vi den urgamle skjønnhet om at han ut fra en forvirret og forstumlet menneskehet kan fremforedle rene sjeler utstyrt med klart syn: ungdom med en hederlighet og rettskaffenhet som ikke svekkes ved å dvele ved andres feil, og som ikke stanses av eventuelle mangler hos dem selv – ungdom som vil se hen til Mesteren og «føre de utestengte inn i kretsen av nære venner» – ungdom som av sin bevissthet om samfunnets skavanker drives til å arbeide for å forvandle det, og ikke til å distansere seg fra det – ungdom som for enhver pris vil nekte å la urett i dens mange fasonger gå upåaktet hen og isteden vil anstrenge seg for at «rettferdighetens lys kan utgyte sin glans over hele verden.»⁴⁸

Sitatene ovenfor kan levne liten tvil i sinnet ditt om det tvingende behovet for at unge mennesker skal plassere seg i fremste rekke blant dem som tjener Den guddommelige plan. Som avslutning på denne delen, vil det være nyttig for deg å tenke igjennom følgende budskap skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en rekke ungdomssamlinger som i 2000 ble avholdt over hele Latin-Amerika:

«Etter hvert som denne generasjonen av ungdom påtar seg forpliktelsene ved å lede samfunnets anliggender, vil den møte et landskap med forvirrende kontraster. På den ene side kan regionen med rette rose seg av briljante prestasjoner innenfor intellektets, teknologiens og økonomiens områder. På den annen side har det ikke lyktes den å redusere den utbredte fattigdommen eller å unngå en stigende sjø av vold som truer med å oversvømme dens folkeslag. Hvorfor – og spørsmålet må stilles klart – har ikke dette samfunnet maktet, sin store rikdom til tross, å fjerne de urettferdigheter som river dets struktur i stykker?

Slik tiår med konfliktfylt historie gir rikelig vitnesbyrd om, lar svaret på dette spørsmålet seg ikke finne i politisk lidenskap, motstridende uttrykk for klasseinteresse eller tekniske oppskrifter. Det er en åndelig fornyelse som kreves, som en forutsetning for vellykket anvendelse av politiske, økonomiske og teknologiske instrumenter. Men en katalysator må til. Vær forvisset om at dere, deres ringe antall til tross, er kanalene som denne katalysator kan tilveiebringes gjennom.»⁴⁹

1. Dette siste budskapet reiser spørsmål om hvorfor et samfunn med slik intellektuell, teknologisk og økonomisk rikdom har vært ute av stand til å fjerne urettferdigheten som river det i stykker, og antyder at svaret ikke kan finnes i politisk glød, motstridende uttrykk for klasseinteresser eller tekniske oppskrifter. Tenk på samfunnet du lever i, og gi et eksempel på hvert av de følgende:
 - a. En politisk glød som kjennetegner samfunnet: _____

 - b. Noen av de motstridende uttrykk for klasseinteresse i samfunnet: _____

 - c. En teknisk oppskrift som samfunnet har fulgt: _____

2. Hva er det som ifølge Rettferdighetens Hus er nødvendig for en vellykket anvendelse av politiske, økonomiske og teknologiske virkemidler i samfunnet for å eliminere samfunnets ulykker? _____

3. Hva sier Rettferdighetens Hus om hva som er nødvendig for å frembringe en åndelig fornyelse av samfunnet? _____

4. Hvem sier Rettferdighetens Hus utgjør en kanal som troens budskap til menneskeheten kan tilveiebringes gjennom? _____

Diskuter nå, på bakgrunn av tankene ovenfor, med studievennene på kurset hvordan deltakelse i utførelsen av Den guddommelige plan setter unge mennesker i stand til å handle som kanaler for den åndelige gjenopplivingen av samfunnet.

DEL 19

Diskusjonen på slutten av forrige del fikk deg utvilsomt til å tenke videre igjennom hvilken sentral rolle unge mennesker vil spille i Sakens fremmarsj. I sitatet nedenfor fra *Da Gud var her*, skildrer Shoghi Effendi troens tidlige forkjempere hvis heroiske handlinger vil inspirere bahá'ier gjennom tidsaldrene. Siden mange av dem selv var unge mennesker, gjør vi klokt i å reflektere over ordene som Beskytterens benytter for å beskrive de enestående egenskapene deres. Før du gjør dette, vil du kanskje finne det nyttig å lese gjennom følgende ordliste:

lik en meteor:	en lysende hale som kommer til syne på himmelen og beveger seg hurtig
krysse:	reise over en strekning
mørk:	dyster og dunkel
satellitt:	et himmellegeme som kretser rundt et som er større
galakse:	en veldig stor stjerneansamling
utstråle:	sende ut stråler av lys
hvitglødende:	gløde med intens varme; klart skinnende
spirende:	som nylig har oppstått
strid:	kamp for seier
banebrytere:	pionerer
renkespill:	hemmelige planer, lureri
moralsk fordervelse:	korupsjon, ondskap
overveldende:	i stort omfang;
fromhet:	ærbødighet overfor Gud og hengivenhet overfor religiøs forpliktelse
glød:	sterke følelser
selvfornektelse:	å gi avkall på; å oppgi
besluttsomhet:	sterk hensikt
granittlignende:	urokkelig fasthet og utholdenhet
veldig:	av fantastisk storhet
ærbødighet:	respekt og ærefrykt
forurolige:	forvirre, gjøre rådløs

Beskytteren skriver:

«Når vi tar et overblikk over episodene i denne første akt av et sublimt drama, ser vi dets fremste helteskikkelse, Báb, stige opp lik en meteor over horisonten i Shíráz, krysse Persias mørke himmel fra sør til nord, dale med tragisk hast og gå under i et flammehav av herlighet. Vi ser hans satellitter, en galakse av gudberusede helter, stige opp over samme horisont, utstråle samme hvitglødende lys, brenne seg ut med samme hastighet og i sin tur gi nok en impuls som øker den stadig tiltagende fremdriften i Guds spirende tro. ...

De helter som gjennom sine bragder kaster glans over opptegnelsen om denne voldsomme åndelige strid, som på en og samme tid involverte folket, geistligheten, monarken og regjeringen, var Bábs utvalgte disipler, Den levendes bokstaver, og deres ledsagere, banebryterne for den nye dag, som sto imot så mye renkespill, uvitenhet, moralsk fordervelse, grusomhet, overtro og feighet med en opphøyet, uslukkelig og ærefryktinngytende ånd, en forbausende dyp kunnskap, en veltalenhet av overveldende styrke, en fromhet uovertruffen i sin glød, en løves ville mot, en selvfornektelse så ren som hos en helgen, en besluttomhet så fast som granitt, en visjon med en veldig spennvidde, en så stor ærbødighet overfor Profeten og hans imámer, at det foruroliget deres motstandere, en overbevisningsevne som forskrekket deres motparter, et trosmønster og en handlingsnorm som utfordret og drastisk endret deres landsmenns liv.»⁵⁰

1. Fullfør følgende setninger:

- a. Den levendes bokstaver og deres ledsagere var involvert i en _____ strid.
- b. Denne striden involverte på en og samme tid _____, _____, _____ og _____.
- c. Mot renkespill, uvitenhet, moralsk fordervelse, grusomhet, overtro og feighet satte de tidlige heltene i troen inn
 - en _____, _____ og _____ ånd,
 - en _____ kunnskap,
 - en veltalenhet _____,
 - en fromhet _____,
 - en _____ mot,
 - en selvfornektelse _____,

- en besluttosomhet _____,
 - en visjon _____,
 - en så stor ærbødighet overfor profeten og hans imámer _____
_____,
 - en overbevisningsevne _____,
 - et trosmønster og en handlingsnorm som _____
_____.
2. Med hvilket mål for øye gikk troens tidlige helter inn i den åndelige striden som er beskrevet av Beskytteren i avsnittet ovenfor? _____

 3. Er dagens ungdommer som deltar i utførelsen av Den guddommelige plan, i likhet med sine forgjengere involvert i en åndelig strid? _____
 4. Hvordan ligner deres strid på den som troens tidlige helter utkjempet? _____

 5. Hvordan kan dagens ungdommer sørge for at de, i likhet med sine brødre og søstre i den heroiske tidsalder, er i stand til å vinne den åndelige striden de deltar i? _____

Før vi fortsetter til neste del ønsker du kanskje å reflektere over følgende avsnitt fra et budskap skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Da Bábs opphøyede skikkelse i en alder av bare tjuefem år reiste seg for å overbringe sitt revolusjonerende budskap til verden, var det mange unge blant dem som sluttet seg til og som utbredte hans lære, noen sågar yngre enn Bábs selv. Deres heltemot, udødeliggjort i all sin blendende intensitet i *The Dawn-Breakers*, vil kaste glans over menneskehetens krøniker i kommende århundrer. Dette var starten på et mønster hvor hver generasjon av ungdom henter inspirasjon fra den samme guddommelige drivkraft for å endre verden, ungdom som har øynet mulighetene til å medvirke i den nyeste fasen av den utviklingsprosess som vil forvandle menneskehetens liv. Det er et uavbrutt mønster fra Bábs tid og frem til denne dag.»⁵¹

DEL 20

Gjennom påfølgende sykluser med krise og seier har enhver generasjon av ungdommer fulgt den veien som the dawn-breakers har lagt grunnen for, og har forblitt i fremste linje når det gjelder bahá'í-aktiviteter, mens de arbeidet hardt for å bringe Bahá'u'lláhs budskap ut til menneskeheten. Det Universelle Rettferdighetens Hus skriver:

«Fra bahá'í-æraens første begynnelse har ungdom spilt en svært viktig rolle i utbredelsen av Guds åpenbaring. Báb selv var bare tjuefem år gammel da han gjorde sitt livskall kjent, mens mange av Den levendes bokstaver var enda yngre. Som svært ung mann ble Mesteren tilskyndet til å påta seg et tungt ansvar i sin fars tjeneste i Iraq og Tyrkia, og hans bror, Den reneste gren, gav sitt liv til Gud i Det største fengsel tjueto år gammel for at Guds tjenere kunne 'bli ansporet og alle som bor på jorden bli forenet'. Shoghi Effendi var student ved Oxford da han ble kalt til beskytterembetets trone, og mange av Bahá'u'lláhs riddere, som vant uvisnelig heder i løpet av Tiårskorstoget, var unge mennesker.»⁵²

I et budskap fra 1984 gir Rettferdighetens Hus sin hyllest til heltene i en nyere tid:

«Tenk for eksempel på tilfellene i Shiráz sist sommer da seks unge kvinner i en alder av 18 til 25 år lot livet for bøddelens rep. Alle ble forsøkt lokket til å avsverge sin tro; alle avviste å skulle fornekte sin Elskede. Se også på beretningene om den forbløffende tapperheten utvist igjen og igjen av barn og ungdom som ble utsatt for forhør og utskjelling av lærere og mullaer og ble vist bort fra skolen for å ha holdt fast ved sin tro. Det er videre verd å merke seg at under de begrensningene som så ubarmhjertig ble påtvunget deres samfunn, utførte ungdommen bemerkelsesverdige tjenester idet de stilte sine krefter til disposisjon for bahá'í-institusjoner rundt om i landet. Ingen flotte ord kunne gi et mer passende vitnesbyrd om deres åndelige engasjement og troskap enn disse rene, uselviske og hengivne handlinger. Praktisk talt ingen andre steder på kloden avkreves bahá'íene en så høy pris for sin tro. Heller ikke kunne man finne mer villige, mer strålende bærere av offerbegeret enn Irans tapre bahá'í-ungdom. Kunne det derfor ikke være rimelig å forvente at dere, ungdom og yngre voksne som lever på en så usedvanlig tid, som er vitne til slike gripende eksempler på deres iranske medtroendes mot og har en slik bevegelsesfrihet, ville rykke ut i felten, «uhemmet som vinden», og virke for troen?»⁵³

Muligheter til å reflektere over betydningsfulle hendelser i heroiske sjelers liv rundt omkring i verden, kan hjelpe hver generasjon av ungdommer til å føle et kall. Nære bånd blir knyttet til disse enestående skikkelsene gjennom historier som blir fortalt i ukentlige bahá'íbarneklassemøter og hjemme, men en mer målrettet anstrengelse er nødvendig for å møte dette behovet i alderen tolv til femten år og selvfølgelig gjennom hele ungdomsfasen. Omhyggelig utvalgte eksempler, noen dramatiske og andre mindre dramatiske, kan tilkjennegi slike egenskaper som mot, beslutsomhet, tjenesteiver og uselviskhet, egenskaper som ungdommen må strebe etter å nå.

1. Finn noen få begivenheter som du føler at ungdom bør reflektere over, enten fra tidlig bahá'í-historie eller fra nyere tid. _____

2. Begrunn hvorfor du velger nettopp disse begivenhetene. _____

DEL 21

Selv ut fra det lille utvalget av sitater ovenfor er det mulig å forstå at livet til de tidlige heltene i troen og de heltemodige sjelene som fulgte dem, utmerket seg ved sin opplevelse av hensikt. Det er like tydelig at hver av dem må ha hatt en forståelse av betydningen av den historiske tiden de levde i, så vel som en visjon av omfanget av den forandringen som menneskeheten var anmodet om å skape. Det er også klart at denne opplevelsen av hensikt fant sitt uttrykk i et liv som var viet utbredelsen av det guddommelige budskapet. Idet vi reflekterer over de heltemodige handlingene som de utførte og på det største offer som mange av dem gjorde, kan vi likevel ikke tro at disse egenskapene alene var det som utmerket disse skikkelsene med en slik indre overbevisning. Hva var det som mest av alt kjennetegnet livene deres? Hvilken lidenskap hadde de, og hva drev dem til å nå slike høyder av uselvvisk tjeneste? Var det ikke gudskjærligheten som brant så sterkt i hjertene deres? Var de ikke beruset av skjønnheten til deres Elskede? Kan vi noen gang håpe på å bidra til den åndelige styrkingen av neste generasjons ungdommer hvis vi ikke foster en tiltrekning til skjønnhet hos dem, hvis vi ikke nærer deres medfødte ønske om å få del i den sanne kunnskaps mildtflytende strømmer, hvis vi ikke hjelper dem til å utvikle en nær forbindelse med Skaperen? La oss avslutte denne enheten med å nedsenke oss i følgende ord:

«For når den sanne elskende og hengivne venn når frem til nærvær med den Elskede, vil den ene Elskedes strålende skjønnhet og ilden i elskerens hjerte tenne en flamme og brenne bort alle slør og alt som dekker til. Å ja, alt han har, fra innerst til ytterst, blir satt i brann, slik at ingenting blir tilbake unntatt vennen.»⁵⁴

«O venner! Oppgi ikke den evige skjønnhet for en skjønnhet som må dø, og fest ikke deres hjerter ved denne støvets forgjengelige verden.»⁵⁵

«Du skal vite at virkelig lærd er den som har anerkjent min åpenbaring og drukket av min kunnskaps osea, har svevet i min kjærlighets atmosfære og kastet fra seg alt annet enn meg og tatt et fast grep om det som er sendt ned fra min underfulle ytrings rike. Han er sannelig som et øye for

menneskeheten og som livsånden for hele skaperverkets legeme. Forherliget være den allbarmhjertige som har opplyst ham og bragt ham til å reise seg og tjene Guds store og veldige Sak. Sannelig, et slikt menneske velsignes av skaren i det høye og av dem som bor i storhetens tabernakel, av dem som har drukket av min forseglede vin i mitt navn, den altformående, den allmektige.»⁵⁶

«O Guds hær! Når dere ser en person som retter hele sin oppmerksomhet mot Guds Sak, som har som sitt eneste mål å få Guds Ord til å virke, som tjener Saken dag og natt med rene hensikter, som opptrer slik at det ringeste spor av selviskhet eller egne motiver ikke er å skjelne – som snarere vandrer fortumlet om i gudskjærlighetens ødemark, som inntar drikke kun fra begeret for kunnskap om Gud, som er fullstendig oppslukt av å spre Guds liflige dufter og er betatt av de hellige vers fra Guds rike – vit da for visst at denne person vil bli støttet og styrket av himmelen, at han som morgenstjernen i evighet vil stråle klart fra den evige nådes himler. Men skulle han vise det minste anstrøk av selviske begjær og egenkjærlighet, vil hans bestrebelser ikke føre til noe, og han vil til sist bli ødelagt og latt uten håp.»⁵⁷

«Vit du for visst at det guddommelige forsyns hånd har trukket deg til rikets tronsete, og det guddommelige gledesbudskap har vakt slik fryd og lykksalighet hos deg at du har fjernet dekket og løftet sløret fra Den guddommelige skjønnhets åsyn, skuet det strålende ansikt gjennom din innsikt og blitt kjent med renhetens og hellighetens mysterier i denne guddommelige Sak!

Bønnfall nå Gud med idel glede og hjertet fylt av kjærlighet til Gud, og takk Gud for denne ledelse og denne store gave. Og vit du at sannelig skal fortroppene for din Herres gaver overvelde deg fra alle kanter når dine føtter blir stødige på stien.»⁵⁸

«O min Gud! O min Gud! Denne din tjener har gått frem mot deg, vandrer lidenskapelig i din kjærlighets ørken, betrer din tjenestes sti, ser frem til dine gunstbevisninger, håper på din gavmildhet, setter sin lit til ditt rike og beruses av din gaves vin. O min Gud! Gjør hans hengivenhet for deg varmere, gjør ham mer trofast i sin lovprisning av deg, og øk gløden i hans kjærlighet til deg.

Sannelig, du er den mest gavmilde, den overmåte nådige Herre. Der er ingen annen Gud enn deg, den tilgivende, den barmhjertige.»⁵⁹

REFERANSER

1. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Prayers and Tablets for the Young* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1978), nr. 38, s. 30.
2. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Bønner* (Oslo: Bahá’í Forslag, 2011), s. 191–192.
3. *Et utvalg av ‘Abdu’l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá’í Forlag, 2022), nr. 225.9, s. 289–290.
4. ‘Abdu’l-Bahá, sitert i et brev datert 11. april 1985 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en enkeltperson, utgitt i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986: The Third Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1996), nr. 426.3a, s. 665.
5. ‘Abdu’l-Bahá, i *Bahá’í Bønner*, s. 192.
6. Bahá’u’lláh, sitert i Riðvánbudskapet 1982 til verdens bahá’ier.
7. Fra et budskap datert 25. mai 1975 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd.
8. Fra et budskap datert 1. juli 2013 skrevet til deltakerne i de forestående 114 ungdomskonferansene rundt om i verden.
9. Fra et budskap datert 10. juni 1966 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til bahá’í-ungdom i alle land., utgitt i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nr. 37.2, s. 92.
10. Fra et upublisert brev datert 23. februar 1995 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til utvalgte nasjonale åndelige råd.
11. Fra et budskap datert 29. desember 2015 skrevet til konferansen for de kontinentale rådgivernemnder.
12. Fra et brev datert 23. april 2013 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til et nasjonalt åndelig råd, utgitt i *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), nr. 52.3, s. 296.
13. Fra et brev datert 19. april 2013 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd.
14. Fra et budskap datert 12. desember 2011 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd.
15. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1983, 2017 printing), CXXXVII, avsn. 4, s. 338.
16. Fra et brev datert 8. desember 1923, skrevet av Shoghi Effendi til et bahá’í samfunn, i «Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue», utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus, utgitt i *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), bind 2, nr. 2075, s. 345.
17. *‘Abdu’l-Bahá in London: Addresses and Notes of Conversations* (London: Bahá’í Publishing Trust, 1987), s. 66.
18. *Glimt fra Bahá’u’lláhs skrifter* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá’ier i Norge), XXIX. [med mindre endringer]
19. Bahá’u’lláh, i «Trustworthiness», utgitt i *The Compilation of Compilations*, bind 2, nr. 2032, s. 332.

20. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, opplag fra 2016), avsn. 5, s. 5.
21. *ibid.*, avsn. 6, s. 6.
22. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 7.10, s. 86.
23. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter*, CXXVI. [med mindre endringer]
24. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi i *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, opplag fra 2018), avsn. 48, s. 47.
25. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter*, LX. [med mindre endringer]
26. Bahá'u'lláh, sitert av Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, avsn. 39, s. 34.
27. *ibid.*, avsn. 39, s. 34–35.
28. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, opplag fra 1940), bind 2, s. 436. (autorisert oversettelse [til engelsk])
29. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter*, CXLIII. [med mindre endringer]
30. *Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), s. 78.
31. 'Abdu'l-Bahá, i *Noen besvarte spørsmål* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2019), nr. 10.8, s. 45–46.
32. Fra en tale holdt 17. november 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 4, s. 618.
33. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 29. august 1912, *ibid.*, avsn. 4, s. 405.
34. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag utgitt i samarbeid med Gyldendal Norsk Forlag, 1988), Persisk, nr. 6. [med mindre endringer]
35. *'Abdu'l-Bahás testament* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2021), s. 22–23.
36. *De skjulte ord*, Persisk, nr. 49. [med mindre endringer]
37. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), nr. 10.2, s. 28–29.
38. Báb, sitert i *The Dawn-Breakers: Nabil's Narrative of the Early Days of the Bahá'í Revelation* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1932, opplag fra 2018), s. 93.
39. *'Abdu'l-Bahás testament*, s. 23–24.
40. Fra en tale holdt 17. november 1911, utgitt i *Abdul'-Bahás visdom*, (Sandvika: Nasjonalt Åndelig Råd for bahá'ier i Norge, 1974, 2. opplag 2022), nr. 49.17, s. 200.
41. Fra en tale holdt 1. september 1912, utgitt i *Promulgation of Universal Peace*, avsn. 7, s. 417.
42. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 105.2, s. 135.
43. Fra et brev datert 17. Februar 1993 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkelttroende, i sitatsamlingen *Sosial handling*, nr. 90.
44. Fra et budskap datert april 1955 skrevet av Shoghi Effendi, utgitt i *Messages to the Bahá'í World, 1950–1957* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1971, opplag fra 1999), s. 76.
45. Fra et brev datert 4. mai 1953 skrevet av Shoghi Effendi, utgitt i *ibid.*, s. 155.

46. Fra et budskap datert 1. juli 2013 skrevet til deltakerne i de forestående 114 ungdomskonferansene rundt om i verden, utgitt i *Framework for Action*: nr. 27.2, s. 175.
47. *ibid.*, nr. 37.6, s. 177.
48. Fra et budskap datert 8. februar 2013 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'ier.
49. Fra et budskap datert 8. januar 2000 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til vennene samlet på ungdomskongressen i Paraguay, utgitt i *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996–2006* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006), nr. 20.3–4, s. 123–24.
50. Shoghi Effendi, *Da Gud var her* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), s. 3, 4.
51. Fra et budskap datert 1. juli 2013 til deltakerne i de kommende 114 verdensomspennende ungdomskonferansene, utgitt i *Framework for Action*, nr. 27.1, s. 175.
52. Fra et budskap datert 10. juni 1966 skrevet til bahá'í-ungdom i alle land, utgitt i *Messages from the Universal House of Justice, 1963–1986*, nr. 37.1, s. 92.
53. Fra et budskap datert 3. januar 1984 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'í-ungdom, *ibid.*, nr. 386.6, s. 616.
54. Fra «The Seven Valleys», utgitt i *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nr. 2.76 s. 46.
55. *De skjulte ord*, Persisk, nr.14.
56. *Bahá'u'lláhs Tavler utgitt etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 14.4, s. 213–214.
57. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 35.7, s. 73–74.
58. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, opplag fra 1930), bind 1, s. 182.
59. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Bønner*, s. 217.

Løftets tidsalder

Hensikt

Å utforske de uendelige potensialene til unge mennesker i alderen fra tolv til femten år og forstå betydningen av å legge til rette for dem et miljø som bidrar til deres åndelige styrking

DEL 1

I den foregående enheten diskuterte vi noen av de egenskapene som skal kjennetegne ungdom. Hensikten med denne enheten er å reflektere over juniorungdoms uendelige potensialer og kreftene som former livene deres. Begrepene dere skal undersøke her har blitt gradvis konsolidert gjennom tiår med erfaring. De spesielle behovene til dem som er mellom tolv og femten år, har lenge blitt forstått av bahá'í-samfunnet. Fra de tidlige forsøkene på å opplære personer i denne aldersgruppen og senere forsøk på å lære hvordan en forløser kapasiteten deres og kanaliserer de strømmende energiene deres, oppsto gradvis programmet for åndelig styrking av juniorungdom som vi utforsker i denne boken. Kanskje kjenner du programmet fra selv å ha deltatt i det da du var yngre, eller fra å ha arbeidet sammen med en av vennene dine som gjennomførte programmet med en gruppe juniorungdommer, eller fra sammen med andre å ha besøkt foreldre i landsbyen din eller nabolaget ditt for å diskutere dets tilnærmingsmåter og temaer. Materialet du nå studerer er ment å hjelpe deg til å vie tre år innledningsvis, men kanskje mer, til dette prisverdige tjenestefeltet, og det vil sette deg i stand til å støtte mange ungdommer i en aldersgruppe som er så løfterik når det gjelder å navigere gjennom en viktig fase av livet.

Når det gjelder programmet for åndelig styrking av juniorungdom, skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Den raske spredningen av programmet for åndelig styrking av juniorungdom er enda et uttrykk for kulturell fremgang i bahá'í-samfunnet. Skjønt tendensene i verden som helhet projiserer et bilde av at denne aldersgruppen er problematisk, står rådvill midt oppe i den fysiske og følelsesmessige forandrings kvaler, er negativ og selvopptatt, så beveger bahá'í-samfunnet seg avgjort i motsatt retning, både i språkbruk og tilnærmingsmåter, og i juniorungdommen ser det isteden nestekjærighet, en sterk rettferdighetssans, iver etter å lære om universet og et ønske om å bidra til å bygge en bedre verden. Beretning etter beretning, der juniorungdom fra land over hele kloden uttrykker sine tanker som deltagere i programmet, vitner om denne visjonens gyldighet. Alt tyder på at programmet engasjerer deres økende bevissthet i en utforskning av virkeligheten som hjelper dem til å analysere de konstruktive og destruktive krefter som virker i samfunnet, og til å erkjenne hvilken innflytelse disse krefter øver på deres tanker og handlinger, noe som skjerper deres åndelige oppfatningsevne, høyner deres evne til å uttrykke seg og styrker moralske strukturer som vil gavne dem hele livet. I en alder da spirende intellektuelle, åndelige og fysiske evner blir tilgjengelige for dem, blir de gitt de redskapene de trenger for å bekjempe kreftene som ville berøve dem deres sanne identitet som edle vesener, og for å arbeide for fellesskapets beste.»¹

Mange av begrepene og ideene som blir nevnt av Rettferdighetens Hus i avsnittet ovenfor, er selve hovedfokuset for denne studieenheten, og etter hvert som du jobber deg gjennom den, vil de bli videre klargjort i bevisstheten din. I denne omgang ønsker du kanskje å svare på følgende spørsmål:

1. Hvilket bilde projiserer globale trender av den aldersgruppen som juniorungdom tilhører? _____

2. Hva ser bahá'í-samfunnet i stedet i dem som tilhører denne aldersgruppen? ____

3. Ved å engasjere den økende bevisstheten hos juniorungdom i en utforskning av virkeligheten – hva hjelper programmet for deres åndelige styrking dem til å gjøre? _____

4. De verktøyene som juniorungdom får gjennom programmet – hva hjelper de dem til å gjøre? _____

5. Hvorfor tror du at unge mennesker mellom tolv og femten år representerer en så spesiell gruppe? _____

6. I lys av det foregående og idet du tenker på noen juniorungdommer som du allerede kjenner, kan du identifisere noen av de spesifikke behovene til denne yngre generasjonen? _____

7. Hva motiverer deg til å gi deg i kast med dette spesielle tjenestefeltet? _____

DEL 2

Bahá'u'lláh forteller oss at en person når begynnelsen av modenhetsalderen ved fylte femten år, da lover som obligatorisk bønn og faste blir bindende. Sett i dette perspektivet blir årene like før den alderen spesielt betydningsfulle. Det er i løpet av disse få årene at overgangen fra barndom til ungdomsperioden foregår. De plutselige og raske forandringene som vanligvis blir forbundet med denne overgangen – fysiske, intellektuelle og følelsesmessige – påvirker atferden på en rekke måter.

Ved tolvårsalderen har tegn på overgang begynt å vise seg. Mange unge vil vokse mer i løpet av de neste tre til fire årene enn på noe annet stadium i livet. De vokser i høyden, bygger kroppsmuskler og opplever hormonelle forandringer. Guttene får en dypere stemme og jentene begynner å få form som unge kvinner. Begge vil gå gjennom puberteten og tilegne seg den fysiske evnen til å frembringe barn.

De fysiske og følelsesmessige forandringene som en person opplever i denne perioden, henger sammen. Glede over fremveksten av nye evner og en iver etter å bruke dem blir ledsaget av sjenerthet, følsomhet og engstelighet. Disse følelsene kan fremkalle motsetninger i ens atferd. En kan virke sky, men andre ganger ganske sosial. En kan ytre ønske om å være alene og på samme tid ønske oppmerksomhet. En kan ha et utrolig mot i noen situasjoner og være ganske engstelig i andre. En økende bekymring om ens egne talenter og evner manifesterer seg gradvis, og det samme gjelder en økende bevissthet om ens plass i verden, spesielt når det gjelder forholdet både til jevnaldrende og voksne. Måten andre betrakter ens utseende og reagerer på ens tanker på, blir viktig.

Videre er det slik at i løpet av de få årene før vi når femtenårsalderen, blir grunnleggende begreper om individuelt og kollektivt liv formulert i bevisstheten vår. Evnen vår til å analysere blir sterkere, og kan hende begynner vi å stille spørsmål ved mye av det vi har blitt opplært til, og å se motsetningsfylte ting i verden rundt oss som vi tidligere ikke har lagt merke til. Vi er ikke like villige som før til automatisk å akseptere de standardene som de voksne har satt. I denne overgangstiden søker en stadig svar på spørsmål som ofte er filosofiske av natur, og en ny bevissthet utvikles raskt.

Hvis unge mennesker skal bli hjulpet til å ta i bruk de fremvoksende evnene sine på en fruktbar måte, er det viktig å unngå å behandle dem på måter som på den ene siden forlenger barndommen deres, og på den andre siden oppmuntrer dem til å imitere en utgave av voksenverdenen som er overfladisk på så mange måter – en trend som dessverre slår rot i flere og flere samfunn. 'Abdu'l-Bahá uttrykker det slik:

«Etter en tid går det inn i ungdomstiden der dets tidligere forhold og behov erstattes av nye krav som gjelder overgangen til en høyere grad. Iakttagelsesevnene utvides og fordypes, forstandsevnene oppøves og vekkes, barndommens begrensninger og miljø hemmer ikke lenger dets krefter og ferdigheter.»²

For å øke forståelsen din av forskjellen mellom barndomsårene og ungdomsperioden, diskuter følgende spørsmål i gruppen din:

1. Hva betyr det at iakttagelsesevnene utvides og fordypes? Kan du illustrere kommentarene dine med noen få eksempler? _____

2. På hvilken måte er den intellektuelle kapasiteten hos en juniorungdom forskjellig fra et barns? _____

3. Nevn noen av barndommens begrensninger som ikke lenger begrenser juniorungdommens krefter. _____

DEL 3

Enhver person bør få den type opplæring og støtte i årene like før femtenårsalderen som vil la de latente egenskapene i denne ungdomsperioden komme til syne. Behovet for en slik opplæring blir spesielt tydelig når det blir anerkjent at ved femtenårsalderen vil allerede mange tankemønstre og atferdsmønstre hos en person være dannet. 'Abdu'l-Bahá forklarer:

«Det er ytterst vanskelig å undervise den enkelte og forfine vedkommendes karakter når puberteten først er over. Selv om man da gjør enhver anstrengelse for å endre en tendens hos personen, nytter det slett ikke, slik erfaringen har vist. Vedkommende kan muligens forbedre seg noe i dag. Men la det gå et par dager, og han glemmer det og vender tilbake til sin sedvanlige tilstand og sin tilvante væremåte.»³

Du kjenner ordet «ungdomstid», som ofte antydningvis viser til unge mennesker fra rundt regnet tolvårsalderen til så gamle som atten år. Noen ganger blir uttrykket «tidlig ungdomstid» brukt for å kategorisere dem som er i det aldersskiktet som vi vanligvis kaller «juniorungdom». Her er vi ikke altfor spesifikke når det gjelder dette og bruker uttrykkene om hverandre for å vise til unge mennesker mellom tolv og femten år. For å tenke gjennom betydningen av opplæring i ungdomstiden, avgjør om følgende uttalelser er sanne:

- _____ Selv om en ikke får god opplæring i barndommen, kan passende støtte og veiledning i ungdomstiden hjelpe til å rette opp ethvert uønsket atferdsmønster som er etablert tidligere.
- _____ Bare de personer som har fått åndelig og moralsk opplæring i barndommen, er i stand til å utvikle sitt fulle potensiale.
- _____ Uten passende oppmerksomhet og omsorg i ungdomstiden kan en person lett fare vill, selv om vedkommende gjennom barndommen har fått en moralsk og åndelig opplæring.
- _____ Det er i løpet av ungdomstiden at enkeltpersoner begynner å tilpasse livet sitt etter krefter som bringer samfunnet fremover, eller lar seg selv bli ført vill av kreftene til et samfunn i forfall.

DEL 4

Økende bevissthet i løpet av ungdomstiden kan bli ledet i to motsatte retninger. Den ene fører til lydighet mot Guds vilje og selvoppofrende tjeneste for menneskeheten og den andre til fangenskap i selvets og begjærets fengsel. 'Abdu'l-Bahá sier:

«Enhver skapt tings individuelle særpreg er basert på guddommelig visdom, for i Guds skaperverk finnes der intet lyte. Men personligheten har ikke noe element av varighet. Den er en litt foranderlig menneskelig egenskap som kan vendes i begge retninger. For om vedkommende tilegner seg prisverdige dyder, styrker de menneskets særpreg og fremkaller dets skjulte krefter; men hvis vedkommende tilegner seg lyter, vil særpregets skjønnhet og enkelhet gå tapt for ham, og dets gudgivne egenskaper vil bli kvalt i selvets ufysiske atmosfære.»⁴

Vi lever i en tid da en aggressiv materialistisk kultur oversvømmer hver eneste del av samfunnet. Den overdrevne oppmerksomheten på selvet som er vevet inn i teksturen av denne gjennomtrengende kulturen, stiller oss overfor utallige utfordringer idet vi forsøker å hjelpe juniorungdom i å utvikle sine kapasiteter, for selv oppriktige anstrengelser for å hjelpe unge mennesker til å bli klar over sitt potensial og lede deres energier mot det allment gode kan hindres av en motinnflytelse fra et verdenssyn som er individualistisk i sin kjerne. Problemet er sammensatt. Dagens verdenssystem berøver virkelig store antall mennesker den styrke som er nødvendig for at de kan ha et meningsfylt liv. Av den grunn er tillit til ens egen moralske styrke et tema en bør beskjeftige seg med. Det tilslører menneskets høye kall, og derfor er realisering av ens edle forhåpninger et legitimt anliggende. Det gjør massene uvitende om sjelens liv, og derfor fortjener dette å oppdage sitt sanne potensial oppmerksomhet. Likevel er det slett ikke sikkert at programmer som fremhever selvet, bøter på situasjonen. Det som ofte skjer, er at under dekke av å ville fremme selvrealisering, selverkjennelse og selvaktelse, romantiserer slike programmer individet og fremmer egoet. Vår utfordring er å nære åndelige følelser i de unge, slik at deres sarte hjerter kan bli vekket til tiltrekning mot Den største skjønnhet og vende seg mot de høye idealene i uselvisk tjeneste for menneskeheten. Bestrebelsene

våre for å ta oss av de opplæringsmessige behovene til denne formative fasen i livet, må forhindre det gjenstridige selvet i å hevde seg. I den hensikt å utforske denne utfordringens natur, blir du i de neste delene bedt om å reflektere over noen avsnitt fra skriftene som omhandler selvet. Men først vil du antagelig finne det nyttig å diskutere i gruppen din hva som menes med uttrykket «det gjenstridige selvet hevder seg». Hvordan kan en sikre seg mot at tjeneste ikke blir en arena der selvet tar til å øke?

DEL 5

Det første settet av sitater nedenfor er knyttet til sider av «individualitet» som behager Gud og som bør utvikles.

«O mine tjenere! Hvis dere kunne fatte hvilke undere jeg i min gavmildhet og frikostighet har villet betro deres sjeler, så ville dere i sannhet fri dere selv fra tilknytningen til alle skapte ting og oppnå sann erkjennelse om deres eget selv – en erkjennelse som er det samme som å fatte mitt eget vesen. Dere ville finne dere uavhengige av alt annet enn meg, og med deres indre og ytre øye ville dere, like klart som åpenbaringen av mitt strålende navn, se min miskunnhets og gavmildhets sjøer bølge i dere.»⁵

«Langt, langt fra din herlighet være det som det dødelige menneske kan forsikre om deg eller tillegge deg, eller den lovprisning som det kan forherlige deg med! Hvilken som helst plikt du har pålagt dine tjenere til å opphøye din majestet og herlighet etter sin ytterste evne, er bare et tegn på din nåde mot dem, så de kan bli i stand til å heve seg til det stade som er skjenket deres eget innerste vesen, stadet for kunnskap om deres eget selv.»⁶

«Den første taráz og den første lysstråle som har demret over Moderbokens horisont, er at mennesket bør kjenne seg selv og erkjenne hva som fører til høyhet eller ringhet, ære eller fornedrelse, rikdom eller fattigdom.»⁷

«O åndens sønn! Jeg skapte deg rik, hvorfor bringer du deg selv i fattigdom? Edel skapte jeg deg; av hvilken grunn fornedrer du deg? Av kunnskapens kjerne gav Jeg deg liv, hvorfor søker du opplysning fra noen annen enn meg? Av kjærlighetens leire gav jeg deg form, hvordan kan du være opptatt av en annen? Vend blikket mot ditt eget selv, og du vil finne meg i ditt indre, mektig, sterk og selvbestående.»⁸

Fullfør følgende setninger på bakgrunn av sitatene ovenfor.

- a. Når vi fatter med hvilke undere Gud i sin gavmildhet har villet betro våre sjeler, vil vi _____, og vi vil _____.

- b. Vi vil finne at vi er _____,
og med vårt indre og ytre øye _____

_____.
- c. Hvilken som helst plikt vi er pålagt om å opphøye Guds majestet og
herlighet er bare et tegn på hans nåde mot oss, så vi kan bli i stand til _____

_____.
- d. Vi bør kjenne oss selv og erkjenne hva som fører til _____ eller
_____, _____ eller _____,
_____ eller _____.
- e. Vi har blitt skapt _____ og _____. Av kunnskapens
_____ har Gud gitt oss mennesker liv, og av
_____ leire har han gitt oss _____. Han ber oss om
å vende blikket mot vårt eget selv, og vi vil _____
_____.

Sitatene ovenfor viser alle til vårt sanne selv og hvor viktig det er å forstå dets natur. Vi bør naturligvis innse at kunnskap om vårt vesens edelhet ikke vil lede til selvopphøvelse, men til ydmykhet for Gud og hans tjenere. Diskuter i gruppen din hvordan kunnskap om vårt sanne selv hjelper oss i vår kamp mot egoet.

DEL 6

Det andre settet av sitater inneholder advarsler om følgene av å gi etter for selvet.

«Enhver ufullkommen sjel er selvsentrert og tenker kun på sitt eget beste.»⁹

«Men skulle han vise det minste anstrøk av selviske begjær og egenkjærighet, vil hans bestrebelser ikke føre til noe, og han vil til sist bli ødelagt og latt uten håp.»¹⁰

«Du ønsker særlig å bli befridd fra selvgodhet. Denne egenskapen, som er stolthet, har ødelagt for mange viktige personer i verden. Om en person skulle inneha alle rosverdige egenskaper og dog være selvopptatt, da vil alle disse dyder og gode egenskaper bli utslettet og til sist forvandlet til de verste mangler.»¹¹

«Fortvilelse, både her og hinsides, er alt du vil vinne ved nytelsessyke; avsky og elendighet er alt du vil høste av fanatisme, av å tro på de tåpelige og de tankeløse.»¹²

«I dag hengir alle verdens folkeslag seg til egeninteresse og gjør den ytterste anstrengelse og innsats for å fremme sine egne materielle interesser. De dyrker seg selv og ikke den guddommelige virkelighet, og heller ikke menneskehetens verden.»¹³

«Som du skrev, pusser disse prøvelser bare selvets pletter bort fra hjertets speil, til Sannhetens sol kan kaste sine stråler på det. For det finnes intet mer hindrende slør enn selvet, og hvor tynt dette sløret enn måtte være, vil det til sist fullstendig utestenge en person og berøve ham hans del av evig nåde.»¹⁴

«Se hvordan solen skinner på hele skaperverket, men gjenspeile dens herlighet og lys kan bare flater som er rene og polerte. Den formørkede sjel har ingen del i åpenbaringen av virkelighetens herlige stråleglans; og selvets jordsmonn, som er ute av stand til å dra nytte av dette lys, gir ikke vekst.»¹⁵

«Hvor fornedret er vel ikke den sjel som kan finne glede i dette mørke, opptatt av seg selv, fanget av selvet og lidenskapene, der den velter seg i den materielle verdens gjørme!»¹⁶

«Selvsentrerthet», «egenkjærlighet», «selvtilbedelse», «selvgodhet», «nytelsessyke» og «selvets og lidenskapens fangenskap» fører til en atmosfære som kveler de gudgitte egenskapene ved vår individualitet. I lys av sitatene ovenfor, beskriv med noen få setninger hvordan selvopptatthet bremser vår åndelige vekst og moralske utvikling og svekker virkningen av tjeneste.

DEL 7

Det tredje settet av sitater representerer et lite utvalg av de mange råd som er blitt funnet i skriftene om hvordan en skal håndtere det gjenstridige selvet.

«I dag er Abhá-rikets bekreftelser med dem som forsaker seg selv, glemmer sine egne meninger, setter til side personligheter og tenker på andres velferd. Hver den som har mistet seg selv, har funnet universet og dets innvånere! Hver den som er opptatt av seg selv, vandrer i uaktsomhetens og gremmelsens ørken! Hovednøkkelen til å mestre seg selv er å glemme seg selv. Veien til livets palass går langs forsakelsens sti.»¹⁷

«Han har utstyrt oss med en evne til å trenge inn i tingenes virkelighet; men vi må være selvfornektende, vi må ha en ren ånd, rene hensikter og bestrebe oss med liv og sjel her i menneskets verden på å oppnå evig herlighet.»¹⁸

«Følgelig må det sataniske selvets slør brennes vekk i kjærlighetens flamme slik at ånden kan bli rensset og forfinet og derved lære å kjenne stedet til ham foruten hvem verden ikke ville ha blitt skapt.»¹⁹

«La all tanke på selvet være, og streb bare etter å være lydige og ydmyke overfor Guds vilje. Bare på denne måten vil vi bli innbyggere av Guds rike og oppnå evig liv.»²⁰

«Gjør alt dere kan for å bli aldeles kjed av selvet, og knytt dere til dette strålende åsyn. Og når dere en gang har nådd slike høyder i tjeneste, vil dere finne alle skapte ting samlet i deres egen skygge. Dette er grenseløs nåde; dette er det høyeste herredømme; dette er det liv som ikke dør. Alt annet enn dette er til sist kun åpenbar fortapelse og stort tap.»²¹

«Derfor, venn, oppgi ditt selv så du kan finne den uforlignelige, og stig opp fra denne dødelige jorden så du kan finne ditt rede i himmelens hjem. Vær som intet dersom du vil nøre opp værens ild og bli skikket for kjærlighetens sti.»²²

«La oss legge til side alle tanker om selvet. La oss lukke øynene for alt på jord, la oss hverken gjøre våre egne lidelser kjent eller beklage vår urett. La oss heller glemme oss selv, og la oss, mens vi drikker den himmelske nådes vin, rope ut vår glede og fortape oss i den allherliges Skjønnhet»²³

«O verdens folk! Følg ikke selvets tilskyndelser, for det kaller idelig til ondskap og vellyst. Følg heller ham som er besitteren av alle skapte ting, som befaler dere å vise fromhet og fremstå med gudsfrykt.»²⁴

Holdningene som blir foreslått i sitatene ovenfor, fremstår i skarp kontrast til idealiseringen av selvet og besettelsen av selvforherligelse som karakteriserer så mange samfunn i dag. Identifiser ut fra disse sitatene noen av de holdningene vi bør utvikle overfor selvet. To eksempler er gitt som en hjelp for deg.

- Vi bør lære å gi avkall på selvet vårt, glemme våre egne meninger, sette til side personligheter og tenke på andres velferd.
- Vi bør lære oss selvfornektelse.
- Vi bør lære _____
- Vi bør lære _____
- Vi bør lære _____
- Vi bør lære _____
- Vi bør lære _____
- Vi bør lære _____

Diskuter i gruppen din hvordan de holdningene du har identifisert bidrar til utviklingen av et edelt vesen og gir kraft til tjenestehandlinger.

DEL 8

Følgende ord av ‘Abdu’l-Bahá minner oss nå til sist om det gjensidige forholdet mellom selvpoffrelse og evnen til å bidra til forvandlingen av samfunnet.

«Folk flest er opptatt av seg selv og verdslig begjær, er nedsenket i den nedre verdens osean og er fanger i naturens verden, med unntak av de sjeler som er blitt utfridd fra den materielle verdens lenker og fotjern og svever i dette grenseløse rike lik fugler i hurtig flukt. De er våkne og aktsomme, de skyr mørket i naturens verden, deres høyeste ønske dreier seg om å utrydde kampen for tilværelsen hos menneskene, å utstråle åndeligheten og kjærligheten fra riket i det høye, å vise den største vennlighet blant folk, å virkeliggjøre en tett og nær forbindelse mellom religioner og å praktisere idealet om selvpoffrelse. Da vil menneskehetens verden bli omformet til Guds rike.»²⁵

«O Guds hær! I dag, i denne verden, vandrer ethvert folk på villspor i sin egen ørken, drar hit og dit etter som dets innbilninger og nykker befaler, opptatt med sitt eget særlige innfall. Blant alle de yrende masser på jorden er kun dette Det største navns samfunn fritt og løst fra menneskers planer og har intet selvisk siktemål å fremme. Alene blant dem alle har dette folk reist seg med formål som er rensket for alt selvisk, følger Guds lære,

anstrenger og bestreber seg på det herdigste vis mot et eneste mål: å gjøre dette støv her nede til himmelen i det høye, å gjøre denne verden til et speil for Riket, å forandre denne verden til en annerledes verden og få hele menneskeheten til å anta rettferdighetens væremåter og en ny livsførsel.»²⁶

«O dere Guds elskede! I denne bahá'í-troens tidsalder er Guds Sak ånd, ren og ublandet. Hans Sak tilhører ikke den materielle verden. Den kommer hverken for å bringe strid eller krig, ei heller for å gjøre fortreidelige og skammelige gjerninger. Den kommer ikke for å kives med andre trosretninger, ei heller for å strides med nasjonene. Dens eneste hær er kjærligheten til Gud, dens eneste glede er hans kunnskaps klare vin, dens eneste slag er å utlegge sannheten. Dens ene korstog er mot det gjenstridige selv, mot menneskehjertets onde tilskyndelser. Dens seier består i å underkaste seg og å gi etter, og å være uselvvisk er dens evigvarende ære.»²⁷

Sitatene ovenfor beskriver noen av de særskilte egenskapene til dem som 'Abdu'l-Bahá anser for å være i «Guds hær», dem han viser til som «Guds elskede» og som er «utfridd fra den materielle verdens lenker og fotjern.» Reflekter over disse særpregene mens du fullfører setningene nedenfor:

- a. Folk flest er opptatt av _____,
er nedsenket i _____ og
er fanger _____.
- b. De sjeler som er blitt utfridd av den materielle verdens lenker og fotjern og
svever i dette grenseløse rike lik fugler i hurtig flukt, er _____ og
_____, de skyr _____,
deres høyeste ønske dreier seg om _____
_____, å utstråle _____,
å vise
den _____, å virkeliggjøre

og å praktisere _____.
- c. I dag, i denne verden, vandrer ethvert folk _____
_____, drar hit og dit _____,
_____, opptatt
_____.
- d. Kun dette Det største navns samfunn er _____
_____ og har _____. Alene blant dem alle
har dette folk reist seg _____,
_____, følger _____,
_____ på det iherdigste vis _____
_____ : å gjøre _____.

_____ til _____, å gjøre _____
_____ til _____, å forandre
_____ til en _____
og få hele menneskeheten _____
_____.

e. Guds Sak er ånd, _____. Hans Sak tilhører ikke _____. Dens eneste hær _____, dens eneste glede _____, dens eneste slag _____. Dens ene korstog er _____, _____. Dens seier består i å _____, og å være _____.

DEL 9

Du ønsker kanskje å lære utenat følgende utdrag fra bønner åpenbart av Baha'u'lláh:

«Inngi dem, o min Herre, en fornemmelse av deres egen maktesløshet overfor ham som er manifestasjonen av deg selv, og lær dem å erkjenne sin egen naturs armod stilt overfor de mangfoldige tegn på din selvtilstrekkelighet og rikdom, slik at de kan samle seg om din Sak og holde fast ved din barmhjertighets kjortelsøm og klynge seg til din viljes velbehags rep.»²⁸

«Avkle derfor dine tjenere selvets og begjærets kledebon, o min Gud, eller gi at ditt folks øyne kan bli hevet til slike høyder at de intet vil skjelne i sine begjær uten bevegelsen av din evige herlighets milde vinder, og i sitt selv kan gjenkjenne intet annet enn åpenbaringen av ditt eget barmhjertige Selv, slik at jorden og alt som finnes der kan bli renset for hva som enn er deg fremmed eller manifesterer noe annet enn deg selv.»²⁹

DEL 10

Etter hvert som interessen din for å nære juniorungdom blir sterkere, vil du bli mer fortrolig med de mange teoriene som forsøker å beskrive ungdomstiden. Et av ordene du stadig vil støte på er «krise» – i forbindelse med identitet, følelser, forhold til foreldre, samspill med autoriteter osv. Du må betrakte disse teoriene med et kritisk blikk slik at du ikke anser en krisetilstand for å være en nødvendig tilstand for alle juniorungdommer. Er det virkelig nødvendig at livet til enhver ungdom først og fremst må kjennetegnes av en eller annen form for kaos? Har juniorungdom gjennomgått et slikt kaos og en slik forvirring opp gjennom historien, og går de

gjennom slike kriser i enhver kultur og ethvert samfunn den dag i dag?

Når du prøver å svare på disse spørsmålene, må du være oppmerksom på at de mest utbredte studiene av unge mennesker er utført innenfor rammeverk som legger overdreven vekt på selvet, på tilfredsstillelse, på biologisk forandring, på seksuell bevissthet og på materiell fremgang – karriere, inntekt og sosial status. De har ofte et snevert fokus på klasse, rase og kjønn og overser de gudgitte egenskaper som er nedlagt i enhver menneskesjel. Noen av de innsiktene du oppnår fra disse undersøkelsene, vil naturligvis være til hjelp for deg idet du prøver å forstå særtrekkene til denne aldersgruppen. Men det er tvilsomt om anstrengelsene som er inspirert av slike studier kan gjøre noe særlig mer enn å tilpasse unge mennesker til normene til et materialistisk samfunn, et samfunn hvis livsanskuelse vi vet har en tendens til å ødelegge åndelige følelser. På den annen side, ville ikke den oppfatningen av juniorungdom som du tilegner deg, mane til utviklingen av åndelig identitet hos mennesker som vil «bære fremover en evig fremadskridende sivilisasjon» og som vil bli «enhetsbyggere» og «forkjempere for rettferdighet»?

Det som er viktig å huske i denne forbindelse, er at den måten andre betrakter ungdom på har en enorm innflytelse på dem. Det mørke bildet av ungdomsårene som råder i samfunnet, bidrar derfor til å skape grobunn for at uønskede atferdsmønstre slår om seg. Ta for eksempel uttalelsen tilskrevet Sigmund Freud om at ungdomsårene er en midlertidig mental sykdom, eller Anna Freuds forestilling om at å være normal i ungdomsårene i seg selv er avvikende. Skaper ikke slike uttalelser slør som hindrer menneskene i å se den sanne kapasiteten til juniorungdom? Hva slags bevis ledet disse vitenskapsmenn til å trekke slike vidtgående konklusjoner? Det er selvfølgelig en rekke pedagoger som har beskrevet ungdomsårene i mer positive vendinger, men deres ideer er ikke fremherskende i debatten om dette temaet. De bildene som henger fast i bevisstheten til både foreldre og lærere, handler om opprørskhet, ufornuft og ansvarsløshet. Vi kan spørre oss selv hvordan et samfunn med den slags ideer strømmende gjennom sine årer kan hjelpe juniorungdommene til å bli slike ungdommer som er beskrevet i den første enheten av denne boken.

DEL 11

I lys av den foregående diskusjonen vil vi foreslå at du inntar følgende holdning: Uansett når en juniorungdomsgruppe utvikler uønsket atferd – utover det som er et naturlig resultat av de påfølgende stadiene av krise og seier som kjennetegner en normal vekstprosess – bør årsakene til dette søkes etter i det sosiale miljøet, kanskje i de åpenbare motsetningene som unge våknende sinn oppdager i livet til voksne som de tidligere hadde full tillit til, eller i de voksnes manglende evne til å dra kjensel på fornuften hos en person som forsøker å legge bak seg barndommens vaner.

Dette standpunktet gir naturligvis ikke uttrykk for at ungdommens oppførsel er fullstendig fri for voldsomhet eller opprørskhet. Det som hevdes her, er at det sosiale miljøet, særlig oppførselen til voksne, i stor grad er ansvarlig for mange av de uønskede karaktertrekkene som etter hvert har blitt assosiert med dette alderstrinnet. For å utforske rekkevidden av påstandene vi har fremsatt, ønsker du kanskje å diskutere gyldigheten av følgende utsagn i gruppen din og utarbeide andre som kan videreutvikle denne ideen:

- Juniorungdom gjør opprør mot voksne som ber dem om å følge normer de selv ikke følger.
- Juniorungdom virker opprørske når de blir gitt råd i en moraliserende tone.
- De blir ansvarsløse når verden ikke tilbyr dem annet enn overfladiske aktiviteter som hemmer utviklingen av de intellektuelle evnene deres.
- De viser forakt for disiplin når voksne pålegger dem strenge regler, spesielt hvis de hadde ubegrenset frihet som barn.
- De virker impulsive når voksne rundt dem ikke vet hvordan de skal hjelpe dem til å tenke gjennom konsekvensene av avgjørelsene sine.
- De utvikler hovmod når de blir opplært til selvtilfredshet i stedet for uselvvisk tjeneste for samfunnet.
- De blir nytelsessyke når reklame stadig frister dem til å tilfredsstille sine fysiske ønsker.

DEL 12

Det Universelle Rettferdighetens Hus har snakket om «unnfallenheten og lastefullheten» til et «lemfeldig samfunn» og nødvendigheten for ungdom av å beskytte seg mot dets innflytelse:

«... Guds Sak vil gagnes stort når det blir lagt merke til at bahá'íene, og i særdeleshet bahá'í-ungdom, står opp mot unnfallenheten og lastefullheten til et lemfeldig samfunn, og når den opphøyde standard for oppførsel som de etterstreber å vise er dypt rotfestet i åndelige prinsipper, gir den selvbevissthet, selvrespekt og sann lykke. På den annen side kan den største skade ramme Saken hvis dens tilhengere bare blir oppslukt av den rådende strømning.»³⁰

I følgende avsnitt gir Beskytteren oss en dyp forståelse av hva slags innflytelse samfunnet utøver på oss alle:

«Hovedårsaken til de onder som nå grasserer i samfunnet, er faktisk mangel på åndelighet. Vår tids materialistiske sivilisasjon har i så stor grad absorbert menneskehetens energi og interesse at folk flest ikke lenger føler det nødvendig å heve seg over kreftene og forholdene i sin daglige, materielle tilværelse. Det er ikke tilstrekkelig etterspørsel etter ting som vi ville kalle åndelige, til å skille dem ut fra vår fysiske tilværelses behov og krav.»³¹

Det er en rekke tegn på moralsk forfall som Beskytteren påpeker når han beskriver de nedbrytende kreftene som er virksomme i samfunnet i dag. Blant de forhold som han spesielt trekker frem i sine betraktninger, er den uansvarlige holdningen til ekteskap, og som følge av dette den voksende bølgen av skilsmisser, svekkelsen av familiesolidariteten og stadig mindre foreldrekontroll, den febrilske jakten etter jordisk forfengelighet, rikdom og fornøyer, henfallenheten til overdrevent fråtseri, forfallet av kunst og musikk, svekkelsen av litteraturens og pressens normer og rasehat og patriotisk selvgodhet. Selv om ingen er uimottakelig for påvirkningen fra disse prøvelsene, så påvirker de ungdommene i særskilt grad. Tenk for eksempel på noen av følgene av skilsmisse. Små barn føler uten tvil den dypeste sorg når foreldrene skiller seg, og de lengter etter tryggheten og sikkerheten til et forenet hjem. Men det er i løpet av ungdomstiden at de blir overveldet av slike følelser som skyld, sinne, skam og ydmykelse når ekteskapet til foreldrene deres går i stykker. Selv om de holder foreldrene ansvarlige, kan de ikke la være å ta på seg skylden for familiens motgang. De første frø av tvil om ekteskap og familieliv blir plantet i bevisstheten deres, og pessimismen deres blir bekreftet av utbredelsen av skilsmisser som de ser i samfunnet omkring seg.

1. Det kan være nyttig å tenke over hvordan noen av de sosiale forholdene som blir omtalt ovenfor, kan forme unge menneskers oppfatning av virkeligheten, måten de betrakter seg selv på, hvordan de ser på livet, følelsene og emosjonene deres, evnen deres til å skille mellom rett og galt, atferden deres overfor andre og tilliten deres til institusjonene i samfunnet. De ulike forholdene som er omtalt, er listet opp nedenfor, og det er avsatt litt plass til at du kan skrive ned tankene dine.

a. unnfallenheten og lastefullheten til et lemfeldig samfunn: _____

b. svekkelse av familiesolidaritet og stadig mindre foreldrekontroll: _____

- c. febrilsk jakt etter jordisk forfengelighet, rikdom og fornøyelser, og henfallelighet til overdrevent fråtseri: _____

- d. forfallet av kunst og musikk og svekkelse av litteraturens og pressens normer: _____

- e. rasehat og patriotisk selvgodhet: _____

2. Hvilke følelser fyller hjertet og sinnet ditt idet du reflekterer over hvordan forfallet i samfunnets omstendigheter påvirker livet til juniorungdom? På hvilken måte styrker denne bevisstheten bestrebelsene dine på å hjelpe dem med å utvikle de kapasiteter som er nedlagt i deres sanne natur?

DEL 13

Å vende oppmerksomheten mot tegnene på en verden i oppløsning er ikke det samme som å fornekte betydningen av de oppbyggende krefter som også er virksomme i dagens samfunn. Det som må gjøres, er å tilby juniorungdom et miljø der de åndelige kreftene deres kan bli næret, og på denne måten sikre at de blir påvirket av gode samfunnskrefter. Forsøk på å isolere dem helt fra enhver form for skadelige samfunnsforhold ville selvfølgelig være fånyttet. De må i stedet bli hjulpet til å vurdere og analysere måten verden rundt dem påvirker tankene og oppfatningene deres på. I denne sammenheng bør spesiell oppmerksomhet vies til spørsmålet om propaganda, for i de fleste samfunn er propaganda i økende grad med på å forme juniorungdommens verdier, holdninger og synspunkter. Et kort blikk på noen sider ved reklame bør være tilstrekkelig til å belyse dette punktet.

De materialistiske kreftene som styrer propaganda, forvrenger virkeligheten. Bildene som blir presentert i reklamer, for eksempel av et perfekt, men uoppnåelig utseende, spiller på følelsene til ungdom i en tid med voksende selvbevissthet. Budskap etter budskap fremstiller unge kvinners hovedbeskjeftigelse som det å tiltrekke seg menn. Videre er tendensen til å definere mannlighet kun i form av fysisk kraft overdrevet, ofte i en slik grad at den åpner for voldelige handlinger og risikohandlinger og oppmuntret til seksuelle eventyr og erobringer. Alt som oppfattes som svakhet, er hjerteløst forkastet, og pågående atferd brer om seg. Interessant nok blir en spesiell type tøffhet fremsatt som tiltrekkende for å lokke jentene til å tillegge seg den.

Det er liten tvil om at hovedhensikten med mesteparten av reklamen rettet mot unge mennesker er å skape en global kultur som de vil lengte etter å tilhøre. I denne kulturen ville de lære å snakke samme språk, oppføre seg på samme måte og fremfor alt være forbrukere av et uuttømmelig utvalg av produkter. Enda mer avgjørende er det at de vil bli introdusert for et omfattende verdisystem som vil styre forbruksmønstrene deres resten av livet. Det er verdt å legge merke til at selve uttrykket «tenåring» ble oppfunnet for noen årtier siden for å dra nytte av det lovende markedet som dette segmentet av samfunnet representerer.

For fullt ut å kunne utnytte våknende lengsler, setter den kulturen som reklamen har skapt, seksualitet i sentrum av et ungt menneskes liv. Produkter som for eksempel brus, som ikke har noe med seksualitet å gjøre, brukes til å skape en illusjon i ungdommens bevissthet om romantiske forhold. Følelser av personlig utilstrekkelighet og angsten for å bli vraket på grunn av kroppslukt, uren hud eller umoderne klær blir næret for å kunne introdusere kosmetikkprodukter og nye moter som lover seksuell tiltrekningskraft og frihet fra forlegenhet. Til og med biler blir beskrevet med betegnelser som «sexy», «tiltrekkende», «en lekkerbissen å håndtere» – alle med seksuelle hentydninger. Etter hvert som moralske normer har forfalt i løpet av de siste tiårene, har det moralsk upassende innholdet i reklamen blitt mer og mer tydelig. Gradvis ser det ut som om visse sider ved forbrukersamfunnet i seg selv blir former for seksuell aktivitet.

Den rollen som merkevarer spiller i et økende globalt tenåringsmarked, bør nevnes spesielt. Studier som undersøker hvordan en kan dra fordel av potensialet i dette markedet, tyder skamløst på at dyrkingen av merkesymbolene er et slagkraftig

element i forbrukertankegangen. Varemerkene gir åpenbart et holdepunkt i en usikker ungdomsverden, og hva mer er, de blir ofte betraktet som adgangskortet til den globale ungdomskulturen som er blitt gjort så tiltrekkende gjennom reklame. Den kulturen som disse markedsføringsteknikkene fremmer, bryr seg selvsagt ikke om den økende fattigdommen blant nasjonene. Den viser bilder av en overflod som en liten del av menneskeheten nyter godt av, for å overbevise tenåringer fra enhver bakgrunn om at forbruksproduktene er kilder til grenseløs glede.

I visse studier av tenåringsmarkedet blir unge mennesker delt inn etter egenskaper som gjør dem predisponert for forbruk av spesielle typer produkter – kategorier som gjør at reklamen når dem med større virkning. I en spesiell studie blir de for eksempel delt inn i seks grupper: de «tålmodige» som ser på sin skjebne som avgjort, og som forsøker å klare seg med minst mulig anstrengelse; «spenningssøkerne» som søker fornøyer, og som uten tanke på sosiale og politiske bekymringer er rede til å slutte seg til tilbedelsen av merkeikoner; de «handlekraftige» som skjønt de i bunn og grunn er som den foregående gruppen, også har egenskaper som indre driv og evne til hardt arbeid, og de betrakter varer og tjenester som et middel til å utvikle og opprettholde konkurransemessig forsprang; de «stille sliterne» som tilpasser seg samfunnet, unngår politiske og sosiale opprør, opprettholder sterke bånd til familiene sine og som er kresne kjøpere som er opptatt av kvalitet og fordelene ved et produkt; «oppretholdere» som også er konformister, men ikke er akademisk orientert og som fyller sinnet med sportsstatistikker og navnene på sportsklubber og spillere og som levner lite rom for politiske eller økonomiske emner; og til sist de «som vil redde verden» og som ønsker å skape en positiv forandring i verden og hvis betydning ligger i muligheten de gir markedsførere til å gjøre samfunnssaker om til handelsvarer.

Det kan se ut til at alt kan utsettes for merkevarebygging og forbruk. Spesielt når det gjelder sosiale media som endrer seg så raskt, kan ethvert aspekt av en persons liv bli områder for forbruk. Plattformen som angivelig er skapt for å gjøre verden til et bedre sted gjennom «deling», «vennskap» og «nettverksbygging», har i virkeligheten tjent som kanaler for en forvirrende rekke av reklamer som utvider rekkevidden sin og går dypere inn. Uansett hvor forvirrende dette kan være, er ikke den korte analysen som er presentert ovenfor, i seg selv ment som en fordømmelse av markedsføring. Dens formål er å høyne evnen din til å undersøke propaganda kritisk – kommersiell, politisk, etnisk, kulturell – slik at du kan hjelpe juniorungdom til å identifisere hvilken effekt den har på tankene og atferden deres. De følgende øvelsene kan hjelpe deg til å reflektere videre over dette sammensatte spørsmålet:

1. Markedsføring bruker språk og bilder for å forvandle vanlige produkter til kilder til spenning. Symboler blir brukt for å gi objekter og hendelser mye større betydning enn de fortjener. En drikk, for eksempel, kan ikke rett og slett bli beskrevet som det den er – noe som slukker tørsten – men blir beskrevet som en budbærer av glede og tilfredsstillelse. Symbolene som benyttes av moteindustrien, glorifiserer klær og kosmetikk. Symboler på ungdommelig overskudd selger sjokoladebarer. Symboler på opplevelser og sportsånd bidrar til med å markedsføre alkohol. Kan du komme på noen spesielle reklamer og setningene og bildene de anvender for å gjøre noe om til noe det umulig kan være?

2. Den illusjonen av lykke som er skapt gjennom kjøp av et hvilket som helst produkt, må nødvendigvis være kortlevd, ellers ville vi være fornøyde med det vi eier. Reklame må derfor hele tiden skape nye ønsker og sørge for at vi aldri er tilfredse og fornøyde. Hvordan oppnås dette?

3. Vi har nevnt at til og med samfunnssaker noen ganger blir gjort om til forbruksvarer. Kan du gi noen få eksempler?

4. I det nåværende mediemiljøet blir uheldigvis høye ambisjoner utnyttet i kommersielle formål. Ord og uttrykk som vekker edle følelser i oss, blir benyttet for å avvertere produkter, og forskjellige aspekter av menneskehetens åndelige arv blir behandlet som varer som kan kjøpes. Kan du gi noen eksempler?

5. Tenk på de sosiale medieplattformene som juniorungdommene i din region benytter. Hvordan påvirker deltakelsen deres på slike plattformer vennskapene som de utvikler, hvordan de ser seg selv og håpene og ambisjonene deres? I lys av dette, tenk over sannheten i følgende utsagn: Gjennom sitt engasjement i sosiale media kan juniorungdom ubevisst komme til å oppfatte og vise seg selv som produkter.

DEL 14

Et advarende ord er nødvendig her. Uansett hvor skadelig noen av virkningene av dagens samfunn kan være for de unge, vil det være feil å legge for mye vekt på dem i dine egne bestrebelser. Det er altfor lett å falle i den vanen å betrakte juniorungdom som sarte vesener som hele tiden må beskyttes fra de skadelige faktorer i omgivelsene. En slik tilnærming vil aldri føre til deres åndelige styrking. Det som bør være fokus for anstrengelsene dine, er å virkeliggjøre potensialet deres til å opptre som målbevisste talsmenn for sosial forandring og bidra til bedring i samfunnet. Selv i den nåværende urolige verden er det i enhver kultur en rekke eksempler på juniorungdom som har overvunnet de elendige forholdene i omgivelsene som de lever i, og som konsekvent har vist egenskaper som tjenesteiver, lærevillighet, en sterk rettferdighetssans og en stor grad av nestekjærighet.

En rekke pedagoger viser til noen av de medfødte intellektuelle og åndelige egenskapene som gjør seg gjeldende gjennom ungdomstidens overgangsfase. Det er for eksempel noen få som understreker interessen juniorungdom viser for teoretiske problemstillinger. Én pedagog har vektlagt rollen de kan spille i samfunnsendring og kaller hver ungdomsgenerasjon «en viktig fornyer i utviklingsprosessen» som kan «skjenke sin troskap og energi både til bevaringen av det som fortsatt kjennes riktig, og til den banebrytende endringen av det som har tapt sin gjenskapende betydning». Enda en annen tenker sammenligner personer i ungdomstiden med «organiske beholdere som er fullt formet selv om de fortsatt vokser», og som er i stand til å motta med hele sitt «vesen». Han henleder oppmerksomheten på deres potensial til å bevirke forvandling og hevder at oppdragelse bør dra fordel av ulike forståelsesmåter så vel som av den intensitet ungdom kan stille med overfor enhver erfaring. Samtidig bemerker han at en slik intensitet, «sammen med eksistensiell integritet», kan gjøre menneskesamfunnet til «en levende, blomstrende, virkelig kjærlig, frydefull fullstendig og frodig organisme snarere enn et kaldt, mekanisk, tomt teoretisk begrep». «Dette er forvandlingens magi,» er hans ord, «og dette er ungdomstidens potensial.»

Disse få henvisningene sammen med analysen av de siste delene viser hvor forsiktig du må være når du gir uttrykk for en forestilling om ungdomstiden. Mens du utvilsomt vil undersøke kritisk forskjellige syn på temaet i årene fremover, vil din egen forståelse av betydningen av denne viktige perioden i menneskets liv stort sett bli formet av slike avsnitt fra skriftene som har blitt sitert i denne og i den foregående enheten. Og det kan ikke være noen tvil om at overbevisningen din vil bli bekreftet av dine egne erfaringer i arbeidet med juniorungdom.

DEL 15

Samlingen av tekster som Ruhi-instituttet har utviklet for studiet i juniorungdomsgrupper, kan i likhet med bøkene i hovedsekvensen ved første øyekast virke villedende enkle, spesielt de første. Enkelheten består hovedsakelig i språket som blir anvendt og øvelsene som blir gitt. Begrepene som blir behandlet, er både komplekse og dype. Den gjennomløpende tankegangen i materialet er alt annet enn barnslig og vil utfordre juniorungdom som studerer dem, til å reflektere dypt over emnene. For å hjelpe deg til å verdsette evnen deres til å gjøre dette, legger vi

frem for deg i denne og de neste to delene noen få tanker slik de er uttrykt av flere juniorungdommer selv, og alle disse har på en eller annen måte vært berørt av vold. Media har fremsatt så mange bilder av voldelig oppførsel fra slike ungdommer at vi bør absolutt lytte til noen av beretningene om tap og håp som ikke er blitt fortalt.

Den første beretningen er fra en tretten år gammel gutt – la oss kalle ham Peter for å skjule den virkelige identiteten hans – som hadde sett resultatene av vold og krig siden han var åtte år gammel. Da han var tretten, begynte han å arbeide for fred på skoler og i ungdomsorganisasjoner, og han godtok følgene som innebar ubehagelig latterliggjøring fra noen av hans jevnaldrende:

Ingenting av det plaget meg. Familien min mente det var viktig å bry seg om lokalsamfunnet og gjøre hva vi kunne for å hjelpe. Selv om jeg bare var tretten år, kunne jeg se at de største problemene vi sto overfor var vold og krig. Fred var mer nødvendig enn noe annet. Naturligvis er det vanskelig for et barn å forsøke å skape fred, men å forsøke er den eneste måten å få noe til å skje på.

...

Så mange løgner har blitt fortalt i landet mitt i så mange år at folk ikke lenger vet hva eller hvem en skal tro på. De kan ikke alltid stole på avisene, radio eller TV, politikerne, de væpnede gruppene – men når de hører barn snakke om volden og hvordan den berører oss og hvor sterkt vi ønsker fred, vet de på en eller annen måte at de hører sannheten. ...

Noen folk sier de slåss for de fattige, men de fattige har lidd mer enn noen andre i krigen. Jeg tror at noen folk også slåss for å få hevn, eller for makt eller fordi de føler at de ikke har noe annet valg. Noen unge folk slutter seg til væpnede grupper fordi familiene deres er fattige og de ikke ser noen annen utvei.

Peter og familien hans ble truet under en pågående borgerkrig og måtte flytte ut av hjemmet sitt. Faren hans dro frem og tilbake mellom kontoret sitt og den nye byen der de bodde, men den foreløpige roen som de hadde, kunne ikke vare. Farens aktive støtte til fredsprosessen endte til sist med at han ble snikmyrdet:

Jeg trodde jeg forsto krig fordi jeg levde midt i konflikten. Det var kamper i gatene om natten. Jeg ble ofte vekket av geværskudd. Når jeg gikk til skolen om morgenen, så jeg bevisene – blod på fortauene, kulehull i bygningene. Og jeg hadde sett ofrene på likhuset, ikke langt fra kontoret til faren min.

Jeg hadde snakket selvsikkert om dette, som om jeg visste hva krig betydde – men da faren min ble myrdet, var jeg så knust ikke bare av sorg, men fordi jeg da forsto krigen. Jeg visste hvordan det kjentes ut å ville slåss. Jeg innså at uansett hvor mye du ønsker fred, tar du et steg mot vold når krigen rammer deg personlig. Dette er den samme fellen som har fanget så mange mennesker i landet mitt. ...

Ingenting var det samme etterpå. Huset føltes som et tomt skall. Alle gatene som var så kjente, virket fremmede. Ingenting og ingen steder føltes trygge. Jeg

trodde alt arbeidet mitt for fred ikke var verdt noen ting fordi det ikke hadde reddet faren min. Den forferdelige volden som hadde oppslukt byen vår, hadde til slutt nådd hjertet av familien min – og jeg hadde ikke klart å stoppe den. Jeg skyldte på meg selv. Jeg spurte meg selv: «Hva har jeg gjort siden faren min måtte dø på slik en voldelig måte?»

Familien fortsatte å bli truet, og Peter kjøpte et gevær for å beskytte de han var glad i. En kveld, omtrent ti dager etter at faren hans ble drept, samlet medlemmene av Peters familie seg i et rom i andre etasje i huset sitt. Da Peter kom ned på kjøkkenet, så han en inntrenger i hagen som bar et gevær og så opp mot vinduene i andre etasje:

Jeg visste at jeg kunne hente geværet og drepe denne mannen. ... Det ville være å hevne faren min sin død. Det ville være å beskytte familien min. Og nesten ingen i landet mitt ville bebreide meg for å skyte ham ... Til tross for at alt dette var sant, gjorde jeg ingen ting. ... Faren min hadde ønsket at jeg skulle arbeide for fred. Hvordan kunne jeg bli voldelig nå? Den eneste måten å vise respekt og kjærlighet for faren min på, den eneste måten jeg kunne hjelpe til med å redde familien min på, var å forsøke å skape fred. Å drepe denne mannen ville ikke gi meg fred, og heller ikke familien min eller landet mitt. Å drepe ham ville faktisk bety at jeg ville miste alt. Jeg ville ikke vært bedre enn han var.

Peter holdt rolig øye med inntrengereren som etter en stund og uten åpenbar grunn, snudde seg og gikk sin vei. Ikke lenge etter kvittet Peter seg med geværet sitt og besluttet aldri mer å skaffe seg et.

Før du leser neste historie, ønsker du kanskje å identifisere noen av egenskapene som kjennetegner Peter og si noen ord om evnen hans til å reflektere over dyptgående emner.

DEL 16

Mary – også et oppdiktet navn – vokste opp i et miljø der det var en konstant trussel om konflikt. Hun oppdaget tidlig i livet prisen for å være uenig med en vennegruppe:

Da jeg var elleve år, ble jeg selv tiet i hjel fordi jeg nektet å ta parti i en diskusjon. Noen av vennene mine beskyldte ei jente i klassen vår for å stjele, og det oppsto en stor konflikt. Du måtte enten være for eller imot denne jenta, og alle vennene mine var imot henne. Alle antok at jeg ville støtte dem, men det var ingen bevis på at jenta var en tyv. Jeg kunne ikke være sikker. Men jeg ønsket ikke å gå imot vennene mine, så derfor sa jeg ingenting. Alle ble sinte på meg, og i et helt år snakket ingen til meg.

Mary ble venn med en ung mann, og selv om de andre jentene ertet henne for det, utviklet hun varme følelser for ham. De pleide å gå lange turer sammen og snakket om fremtiden sin, inntil hun en dag oppdaget at han satt og rengjorde et våpen hun ikke visste at han eide:

Da jeg kom inn, smilte han til meg som om han ikke gjorde noe uvanlig. Jeg har alltid hatet vold, hatet våpen og hatet krigen. Han forsøkte å unnskylde seg, som slike folk gjerne vil gjøre, men jeg sa til ham med en gang at det var slutt mellom oss. «Jeg ønsker ikke et slikt liv verken for meg eller barna mine», sa jeg. Jeg var så ung da at det nesten virker som en vits i dag, men jeg følte det som om verdenen min ble delt i to.

Marys karakterer på skolen begynte å bli dårlige etter denne hendelsen, og moren hennes ble bekymret. Så snakket Mary med en av lærerne:

Jeg øste ut hele historien om vennen min, våpenet, tausheten til vennene mine, jentenes erting, forlegenheten min og det sønderknuste hjertet mitt. Han verken lo av meg eller fikk meg til å føle meg ung og latterlig. ...

«Du må forstå», sa han til meg, «at du holder fremtiden din i dine egne hender. Din fremtid tilhører ikke noen andre, ikke foreldrene dine og spesielt ikke denne gutten. Den er din, og du kan la den bli hva du enn måtte ønske.»

Da Mary var fjorten år, var hun allerede studentleder på skolen sin og arbeidet for fred blant sine jevnaldrende og yngre elever. Dette er noen av de tankene som opptok henne på den tiden:

Vi visste at å få slutt på fattigdommen kunne hjelpe med å få slutt på krigen, men vi kunne ikke gjøre noe med det. Vi visste at å minske arbeidsledigheten ville hjelpe, men vi kunne ikke gjøre noe med det heller. Vi kunne ikke stoppe kulene og machetene. Vi kunne ikke få slutt på volden. Men vi trodde at vi kunne begynne å skape fred oss imellom. ...

Jeg visste at det å jobbe for fred kunne være farlig, og jeg var følsom overfor alt som var utenom det vanlige. Frykten for at noe følt skulle skje, spesielt med familien min, fikk meg noen ganger til å gråte og ga meg lyst til å rømme. Men de andre ungdommene trengte meg, og på en måte følte jeg at mine egne ufødte barn også trengte meg. Jeg kunne ikke vende meg bort uansett hvor redd jeg var. Jeg kunne bare være forsiktig og forsøke å være i sikkerhet.

Hva er noen av Marys enestående egenskaper?

DEL 17

Her er beretningene fra tre andre unge mennesker som hver uttrykker de edleste tanker og de sarte følelser. Den første kommer fra en seksten år gammel jente som i en alder av tolv år erfarte tapet av en nær venninne som havnet i et gjengslagsmål og ble stukket i hjel. Hun glemte aldri venninnen sin og bestemte seg for å vie seg til å arbeide for fred. Senere begynte hun å hjelpe barn som var rammet av vold:

Barn helt ned til åtte- eller niårsalderen sluttet seg til gjenger fordi de syntes det var kult, eller fordi de trodde at gjengene vil gi dem beskyttelse på gata. I mange tilfeller prøvde de bare å flykte fra volden i hjemmet, men de fant noe som var enda verre ute på gata.

Jeg må ta bussen til ..., men de fleste bussjåførene kjenner til det arbeidet jeg forsøker å gjøre. De forlanger kun det jeg har råd til å betale for billetten og lar meg ofte reise gratis. Veien til ... slynger seg oppover, forbi primitive brakker som balanserer på kanten av bratte klipper. Åsene har dype arr der steiner har blitt fjernet til bruk i byggeprosjekter. Slikt arbeid er hardt, tungt for ryggen og dårlig betalt, men mange barn fra tvangsforflyttede familier jobber på disse stedene. Familiene deres har havnet i så dyp fattigdom at barna dropper ut av skolen og gjør hva de kan for å tjene penger.

Fra veien går jeg i glatt gjørme til ankene og krysser en provisorisk gangbro som strekker seg over en stinkende, forurenset elv. Skolen består av et halvt dusin forfalne rom samlet under et blikktak. Trepultene er ramponert og ødelagt. Søppel ligger strødd på sidene av klasserommene. Det er ikke elektrisitet. Ett av klasserommene har bare takvindu og ingen andre vinduer. Golvet er laget av jord. Regnet trommer så hardt på taket at alle må rope for å bli hørt, og vannet trenger inn overalt. En klasseromsvegg er dekorert med tegninger som barna har laget, av vakre hus som står i skarp kontrast til omgivelsene. Kanskje dette er bilder av de hjemmene de engang hadde eller som de lengter etter i fremtiden. ...

Mange av foreldrene har triste ansikter. De snakker aggressivt til barna sine og skjeller dem ut. Men gjennom samlingene begynner de noen ganger å forandre seg. Noen av dem tror at de må slå barna for å få dem til å oppføre seg, men så innser de at juling også kan drive et barn bort og ut på gata.

Det neste avsnittet inneholder tankene til en ung jente som rømte hjemmefra da hun var elleve år, ble stoffmisbruker, ble reddet av en venns trofaste hjelp og til sist sluttet seg til en ungdomsbevegelse som jobbet for fred.

Det var så vanskelig å forklare hvordan livene våre virkelig var. Jeg var redd for å innrømme at uansett hvor mye du prøver å skape fred, kan du fortsatt bli dratt tilbake til vold. ... Jeg har alltid lengtet etter å flykte fra dette livet. Det er vanskelig å innrømme det, men akkurat nå er jeg enda en gang i ferd med å gli bort fra fredsbevegelsen. Jeg har løyet for meg selv, og overfor vennene mine har jeg latt som om alt er bra. Det er ikke sant. Noen ganger blir jeg høy. Hver kveld er det krangel hjemme. Hvis de ikke kjefter på meg, kjefter moren min og

stefaren min på hverandre. Jeg orker det ikke, så jeg flykter ut på gata, og det er mye der ute som kan skade en ung person. ... Jeg vandrer på to stier samtidig, og jeg ønsker fortsatt at jeg bare kunne vandre på fredsstien hele tiden. Jeg tenker at min kamp og den måten jeg overlevde på burde være verdt noe. ... Jeg tror at unge mennesker ville gjøre mye mer for fredsarbeidet hvis de voksne var villige til å samarbeide, til å lytte til hva vi har lært og arbeide sammen med oss. Hvis vi hadde fred i hjemmet, ville det være en god begynnelse.

Det siste avsnittet beskriver erfaringene til en femten år gammel gutt hvis bror ble kidnappet av en revolusjonær gruppe. Etter en tid fikk familien høre fra ham mens han var fanget, og de fikk lov til å utveksle brev med ham:

Jeg har sendt dikt til ham for å inspirere ham til å ha tillit og håp. Jeg forteller ham at jeg lytter til rådene hans og studerer hardt. Jeg ble veldig glad da han nylig skrev tilbake og sa: «Jeg er glad for at du gjør det så bra på skolen. ... Det var der jeg feilet. Jeg angrer på at jeg ikke gjorde mest mulig ut av studiene mine. ... Jeg likte virkelig ikke å lese, for eksempel ... og likevel har jeg lest over tretti bøker her av mange forskjellige slag, og det er fortsatt mer å lese. Jeg får til og med ordbok og slår opp de underlige ordene jeg ikke forstår. ... Tidligere ville jeg aldri ha gjort dette på egenhånd. ...»

Selv om det virker som om han har det trygt, er jeg fortsatt engstelig. Hvis jeg kunne snakke med de folkene som holder broren min fanget, ville jeg be dem om å vise medlidenhet og innse hvilken lidelse de har forårsaket.

Jeg tror at tilgivelse er grunnleggende hvis vi ønsker å oppnå fred. Krigen kan ikke ta slutt uten tilgivelse. For folk som oss som har lidd så mye, er det spesielt viktig å kunne tilgi.

Jeg tror det er dette jeg arbeider for – jeg arbeider for tilgivelse.

Diskuter i gruppen din noen av de egenskapene som er eksemplifisert av ungdommene som det er sitert i denne delen, og skriv ned noen av tankene dine.

DEL 18

Uansett hvor kort en undersøkelse av ungdomstidens egenart måtte være, kan en definitivt ikke overse livet til Rúhu'lláh, troens unge helt som i en alder av tolv år gledesfylt tømte martyrdommens beger. Da han var sju år gammel, fikk Rúhu'lláh det

privilegium å reise sammen med faren sin, Sakens Hånd Varqá, og den eldre broren sin på pilegrimsreise til Det hellige land. Rúhu'lláh blomstret åndelig i disse hellige omgivelsene og nøt å være i stråleglansen av Bahá'u'lláhs nærvær. Vi er blitt fortalt at Bahá'u'lláh en dag spurte Rúhu'lláh: «Hva gjorde du i dag?»

«Jeg ble undervist av ... (en bestemt lærer)», var svaret.

«Hvilket fag lærte du?» spurte Bahá'u'lláh videre.

«Om [profetenes] gjenkomst,» svarte Rúhu'lláh.

«Kan du forklare hva det betyr?» spurte Bahá'u'lláh.

«Ved «gjenkomst» menes gjenkomst av virkeligheter og egenskaper», svarte han. «Dette er nøyaktig ordene til din lærer», bemerket Bahá'u'lláh. «Fortell meg med dine egne ord hvordan du forstår dette emnet.»

Til dette svarte Rúhu'lláh: «Det er som å skjære en blomst fra en plante dette året. Neste års blomst vil se nøyaktig lik ut som denne, men den er ikke den samme.»

Rúhu'lláhs intelligente svar behaget Bahá'u'lláh, som ofte omtalte ham som Jináb-i-Miballigh (Hans ærede, bahá'í-læreren).

Det er mange andre beretninger som kaster lys over Rúhu'lláhs utmerkede egenskaper. Det er helt sikkert at for å kunne løfte seg til slike høyder av offer som han nådde i en alder av kun tolv år, kan han ikke ha vært hvilken som helst ung person. Innvielse i Saken og offer på den Elskedes sti behøver selvsagt ikke å bli assosiert med martyrdød. Men med hvilken lengsel og uendelig glede beskriver ikke Rúhu'lláh offerets mysterium i sitt berømte dikt, som det er sitert en del av nedenfor.

Gi meg å drikke av den guddommelige gavmildhets beger.
Befri meg for svakhet og synd.
For skjønt mine synder i sannhet er store,
er min Herres barmhjertighet enda større.

Velkommen, du munnskjenk ved det guddommelige festbord!
Kom, forfrisk min sjel!
Gjør meg verdig til å ofres
på den aller kjærestes sti.

Juniorungdommene i gruppen som du snart skal organisere, vil ikke leve Rúhu'lláhs liv. Men avsnittene som er lagt frem i denne og foregående deler, gir en pekepinn om hvilken edelhet et menneske kan fremvise fra svært ung alder av. Vi blir påminnet om uttalelsene som ble presentert mye tidligere i denne enheten, om at en økende bevissthet hos juniorungdommene kan bli ledet mot det ene av to mål – mot underkastelse for Guds vilje og selvoppofrende tjeneste for menneskeheten, eller mot selvets og lidenskapens fengsel. I diskusjonen vår som fulgte i de neste delene, utforsket vi ungdomstidens natur, juniorungdoms potensial og innflytelsen som miljøet har på livene deres. Det kan være passende å stoppe opp her og skrive noen

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Etter at vi i størstedelen av denne enheten har utforsket yngre ungdommers potensial, bør vi nå si noen få ord om medvirkningen din i programmet for åndelig styrking av juniorungdom. En av de sterkeste lengslene til dem som er i denne aldersgruppen, er å tilhøre en gruppe av jevnaldrende. Ungdommene finner trygghet i å kunne søke råd hos venner som forstår dem og viser medfølelse med dem. Det er derfor en naturlig reaksjon på et berettiget behov at programmet har blitt organisert rundt begrepet «juniorungdomsgruppe» hvor medlemmene møtes regelmessig og blir systematisk veiledet til å handle og lære. Selv om atmosfæren under møtene er glad, vennlig og fortrolig, bør den ikke være overfladisk. Den bør heller bidra til en styrking av de egenskaper og holdninger som et liv i tjeneste for Saken og menneskeheten krever. I en slik ramme vil medlemmene av gruppen, uten frykt for kritikk eller latterliggjøring, være i stand til å uttrykke tankene sine og lete etter svar

på de spørsmålene som bevisstheten deres søker å finne svar på. De lærer å lytte, snakke, reflektere, analysere, å ta avgjørelser og å handle etter dem.

I hver gruppe er det behov for en eldre person som er en sann venn for ungdommene og kan hjelpe dem i utviklingen av egenskapene deres. De som innehar en slik funksjon, blir kalt for «inspiratorer». Tilstedeværelsen av inspiratoren hjelper medlemmene av gruppen til å forbli håpefulle og overbevist om at de ikke bare kan beskytte seg mot de negative kreftene av moralsk forfall som virker i samfunnet rundt dem, men også bidra til dets forbedring. Selv om det å tjene i denne rollen ikke er forbeholdt en bestemt aldersgruppe, viser det seg at ungdom på sytten år og oppover ofte er utmerkede inspiratorer, siden det er lett for dem å behandle juniorungdom som likesinnede, ikke som barn, og oppmuntre dem til å stille spørsmål, søke klarhet og engasjere seg i utforskning av virkeligheten. I avsnittet under uttrykker 'Abdu'l-Bahá sitt håp om at unge sjeler må bli næret på denne måten:

«Det er 'Abdu'l-Bahás håp at disse ungdommelige sjeler i den dypere kunnskaps undervisningsrom vil bli ivaretatt av en som lærer dem å elske. Måtte de alle lære de skjulte mysterier på åndens områder godt å kjenne – så godt at hver og en av dem i den allherliges rike, lik en nattergal gitt talens bruk, vil utrope himmelrikets hemmeligheter og lik en lengtende elsker utøse sitt smertelige behov for Den elskede og sin dype trang til ham.»³²

En juniorungdomsgruppe er ikke en barneklasse. Den har noen av kjennetegnene til en studiesirkel, men dens grunnleggende funksjon er å tjene som et miljø for gjensidig støtte blant medlemmene, et miljø hvor de kan utvikle den åndelige innsikten og tanke- og atferdsmønstrene som vil kjennetegne dem gjennom livet. Etter å ha deltatt i de ulike kursene til Ruhi-instituttet, har du førstehånds erfaring som deltaker i en studiesirkel og har antagelig holdt noen barneklasser som en del av praksisdelen til det tredje kurset. Se på listen over karakteriserende beskrivelser nedenfor. Diskuter i gruppen din hvilke likheter og forskjeller du vil forvente å finne for hver av dem mellom en barneklasse, en juniorungdomsgruppe og en studiesirkel.

- innholdet i aktiviteten
- samspillet mellom deltakerne
- atmosfæren i samlingene
- rollen til den som utfører tjenestehandlingen – det vil si læreren, inspiratoren eller veilederen

DEL 20

Etter hvert som du vier deg til dette tjenesteområdet, vil du snart forstå at effektiviteten av anstrengelsene dine for en stor del avhenger av kvaliteten på forholdet du danner til medlemmene av juniorungdomsgruppen som du vil bistå med å opprette. Du vil selvsagt være forberedt på å lytte til dem, å tilby dem råd og, når det er nødvendig, å trøste dem. Din sterke tro på integriteten deres og respekten og

kjærligheten som du har for hver og en av dem, vil motivere dem til å strebe etter å gjøre sitt aller beste. Du vil måtte fremvise forpliktelsen din overfor velværet og fremgangen deres uten det minste snev av overstyring, selvrettferdighet eller dominerende ledelse – holdninger som ikke gir rom for at juniorungdommene kan blomstre. Og du vil måtte benytte enhver anledning til å styrke grunnlaget som sann tro utgjør i deres hjerter og sinn, og inngi dem håp om en lysende fremtid. ‘Abdu’l-Bahá formaner oss:

«Først av alt – vær rede til å ofre livet for hverandre, å foretrekke det allmenne velbefinnende fremfor deres eget velvære. Inngå forbindelser som intet kan ryste; dann en forsamling som intet kan splitte; ha et sinn som aldri slutter å tilegne seg rikdom som intet kan ødelegge. Om ikke kjærligheten fantes, hva ville da være igjen av virkeligheten? Det er gudskjærlighetens ild som gjør at mennesket står høyere enn dyret. Styrk denne overlegne kraften som alt fremskritt i verden oppnås ved.»³³

Diskuter hvordan følgende holdninger ville føre til avmakt hos medlemmer av en juniorungdomsgruppe og hvilke tanker, følelser og atferd som ville hjelpe en inspirator til å motstå slike tendenser.

overstyring: _____

selvrettferdighet: _____

dominerende ledelse: _____

DEL 21

Forholdet ditt til medlemmene i enhver juniorungdomsgruppe vil også i høy grad bli påvirket av det eksemplet du setter. Eksemplets innflytelse i livet til en ung person kan ikke overvurderes. Da vil våre egne bestrebelser på å rense hjertet vårt få enda større betydning i denne forbindelse. «Simpel materialisme», «dragningen mot verdslige ting som innhyller menneskenes sjeler», «den frykten og angsten som forstyrrer deres sinn», de fornøyselsene og utsvevelsene som fyller deres tid, de fordommene og fiendtlighetene som formørker deres utsyn, den likegyldigheten og sløvheten som lammer deres åndelige evner» er «blant de overveldende hindringer», uttaler Beskytteren, «som står i veien for hver blivende kriger i tjeneste for Bahá'u'lláh.» Han minner oss videre om at vår evne til å motstå slike krefter vil avhenge av i hvilken grad vi er rensset fra «disse urenheterne», frigjort fra «disse ubetydelige distraksjonene og gnagende engstelsene», frigjort fra «disse fordommene og motsetningene», «tømt for selvet» og «fylt av Guds helbredende og vedvarende kraft.»

Hva er noen av følgene av disse formaningene fra Beskytteren for den innsats du vil gjøre for å bidra til den åndelige styrkingen av juniorungdom?

DEL 22

Som en sann venn for juniorungdommene så vel som deres kloke rådgiver, er det viktig for deg å ledsage dem gjennom tider fylt av glede og gjennom perioder med vanskeligheter. De vil alltid trenge oppmuntring hvis de skal nå stadig større høyder av utmerkethet. I den grad du fokuserer på oppnåelsene deres heller enn på mangler og feil, vil du være i stand til å hjelpe dem. Du vil gi oppmuntring, men selvsagt ikke på en måte som nærer egoet deres. Du vil fokusere på prestasjoner, men ikke være redd for å tilby råd hvis du ser dem i situasjoner som vil skade deres moralske integritet.

For å tenke gjennom hvordan ditt eget vennskap med gruppen er, les følgende utdrag fra et brev skrevet på vegne av Beskytteren. Skjønt det beskriver forholdet mellom troens institusjoner og den enkelte troende, er det relevant for bestrebelsene dine som inspirator for en juniorungdomsgruppe:

«De troende er stort sett unge i Saken, og dersom de gjør feil, er det ikke halvparten så viktig som hvis deres ånd brytes ned ved hele tiden å bli fortalt: gjør dette og ikke gjør det!»³⁴

Diskuter hvorfor en ung persons ånd kan bli knust ved stadig å bli minnet om sine feil og ved stadig å bli fortalt hva en skal gjøre eller ikke gjøre. Skriv ned noen av tankene dine her.

Oppmuntring er ikke det samme som vilkårlig ros; den må være oppriktig og uten hyklery, ellers vil den enten føre til stolthet eller til mangel på tillit. Nedenfor er noen eksempler på hvordan ‘Abdu’l-Bahá oppmuntret de troende i deres bestrebelser på å tjene Saken:

«Sannelig, jeg priser Gud for at han hjalp deg til å tjene hans Sak i hans store vingård.»³⁵

«Sannelig, jeg priser min høyeste Herre for at han har utvalgt deg til å rope ut i hans navn blant folk, for å ha tiltrukket deg til El-Abhás skjønnhet og for å styrke deg i å gjøre hans Sak seierrik.»³⁶

«Sannelig, Gud rensket deg for synd da han nedsenket deg i sin barmhjertighets hav og gav deg å drikke av troens kalk og gjenkjennelsens rene vin. Godt gjort! Godt gjort! For du har higit etter å overgi din vilje til Guds vilje og har lengtet etter å øke din kjærlighet til Gud, å utvide din kunnskap om ham og å forbli standhaftig på hans sti.»³⁷

«O mine åndelige elskede! Lovet være Gud, dere har feiet slørene til side og gjenkjent den medlidende Elskede og hastet bort fra denne bolig til det stedløse rike. Dere har slått deres telt opp i Guds verden, og for å forherlige ham, den selvbestående, har dere oppløftet liflige stemmer og sunget sanger som gjennomboret hjertet. Godt gjort! Tusen ganger godt gjort! For dere har skuert lyset som er blitt åpenbart, og i deres gjennfødte vesen har dere latt dette rop lyde: ‘Velsignet være Herren, den beste av alle skapere!’»³⁸

«O dere oppriktige, dere lengselsfulle, dere som drages som var dere magnetisert, dere som har reist dere for å tjene Guds Sak, for å opphøye hans Ord og spre hans liflige dufter viden om! Jeg har lest deres utmerkede brev, holdt i en vakker stil med veltalende ord og en dyp mening, og jeg priste Gud og takket ham for at han har kommet dere til hjelp og satt dere i stand til å tjene ham i hans vidstrakte vingård.»³⁹

Ditt brev var som en duftende blomsterbukett som sendte ut duften av tro og visshet. Godt gjort! Godt gjort! Du har vendt ansiktet hen mot det usynlige rike. Utmerket! Utmerket! Du ble tiltrukket til den allmektiges

skjønnhet! Strålende! Strålende! Så heldig du var som oppnådde denne aller største gave!»⁴⁰

Inspirert av den måten 'Abdu'l-Bahá roste vennene på, beskriv med noen få setninger hvordan du vil oppmuntre medlemmene i gruppen som du snart vil bistå.

DEL 23

Til sist bør du huske at bestrebelsene dine på å etablere dype bånd av kjærlighetsfylt vennskap med medlemmene i en juniorungdomsgruppe og å oppmuntre dem til å etterstrebe utmerkethet, vil bære frukt i den grad du skaper et gledesfylt miljø.

«Gleden gir oss vinger! I gledens stund er vår styrke mer levende, vårt intellekt skarpere og vår forståelse mindre tåket. Vi synes å være bedre i stand til å hamle opp med verden og til å finne vårt virkefelt.»⁴¹

For å skape et gledesfylt miljø i gruppen, må du selv føle glede. Tenk på noen juniorungdommer som du allerede kjenner, og som kunne være en del av den gruppen som du snart håper å starte opp med. Hvilke tanker om dem kommer du på som gir deg glede?

Nevn noen praktiske tiltak du kan gjøre for å spre glede i møtene til en slik gruppe uten å gjøre dem overfladiske.

Mens du har dette i tankene, les avsnittet nedfor fra et brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus:

«Den indre glede som ethvert individ søker, er – til forskjell fra en forbigående følelse – ikke betinget av ytre påvirkninger; den er en tilstand født av visshet og bevisst kunnskap, fostret av et rent hjerte, som er i stand til å skjelne mellom det som er varig og det som er overfladisk.»⁴²

La oss avslutte studiet av denne enheten ved å reflektere over følgende ord av ‘Abdu’l-Bahá:

«Menneskets største gave er universell kjærlighet – denne magnet som gjør tilværelsen evig. Den tiltrekker virkeligheter og fyller livet med uendelig glede. Hvis denne kjærligheten gjennomtrenger menneskets hjerte, vil alle universets krefter bli virkeliggjort i det, for den er en guddommelig kraft som fører det til et guddommelig stade, og det vil ikke gjøre noen fremgang før det opplyses av den. Bestreb dere på å øke virkelighetens kjærlighetskraft, på å gjøre deres hjerter til større sentre for tiltrekning og på å skape nye idealer og forbindelser.»⁴³

REFERANSER

1. Fra Ridvánbudskapet 2010 skrevet av Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'íer.
2. Fra en tale holdt 17. november 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 3, s. 617.
3. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), nr. 111.7, s. 139–140.
4. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 131–132.
5. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983, opplag fra 2017), CLIII, avsn. 6, s. 370.
6. *Glimt fra Bahá'u'llahs skrifter* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge), I, avsn. 5, s. 2. [med mindre endringer]
7. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2017), nr. 4.7, s. 33.
8. Bahá'u'lláh, *De skjulte ord*, (Oslo: Bahá'í Forlag, 2. opplag utgitt i samarbeid med Gyldendal Norsk Forlag, 1988), Arabisk, nr. 13. [med mindre endringer]
9. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 34.2, s. 71.
10. *ibid.*, nr. 35.7, s. 77.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, opplag fra 1930), bind 1, s. 136. (autorisert oversettelse [til engelsk])
12. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, opplag fra 2017), avsn. 186, s. 136.
13. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 68.3, s. 106.
14. *ibid.*, nr. 155.4, s. 184.
15. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 26. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 3, s. 205.
16. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 11. juni 1912, *ibid.*, avsn. 4, s. 258.
17. 'Abdu'l-Bahá, *Bahai Scriptures: Selections from the Utterances of Baha'u'llah and Abdul Baha* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928), nr. 992, s. 548.
18. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 11. juni 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 6, s. 261.
19. Fra «The Seven Valleys», utgitt i *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), nr. 2.22 s. 21.
20. Fra en tale holdt 28. oktober 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2021), nr. 15.12, s. 53.
21. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 36.5, s. 79.
22. Fra «The Seven Valleys», utgitt i *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh*, nr. 2.19, s. 19.
23. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 195.5, s. 240.

24. Bahá'u'lláh, i *Kitáb-i-Aqdas: Den helligste bok* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2008), avsn. 64, s. 39.
25. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 223.1, s. 285–286.
26. *ibid.*, nr. 35.4, s. 72–73
27. *ibid.*, nr. 206.9, s. 260.
28. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, opplag fra 2008), XXXVI, avsn. 4, s. 47.
29. *ibid.*, CLXXXIV, avsn. 2, s. 324.
30. Fra et brev datert 23. november 1983 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en enkeltperson, utgitt i *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2010), nr. 1206, s. 359–360.
31. Fra et brev datert 8. desember 1935 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), nr. 71, s. 30.
32. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 107.1, s. 136.
33. *'Abdul Baha on Divine Philosophy*, s. 112.
34. Fra et brev datert 30. juni 1957 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til et nasjonalt åndelig råd, i «The National Spiritual Assembly», utgitt i *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), bind 2, s. 128.
35. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, 1930 printing), bind. 1, s. 11. (autorisert oversettelse [til engelsk])
36. *ibid.*, s. 18. (autorisert oversettelse [til engelsk])
37. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, bind 2, s. 266–267. (autorisert oversettelse [til engelsk])
38. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 236.4, s. 322.
39. *ibid.*, nr. 199.1, s. 244.
40. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1916, opplag fra 1930), bind. 3, s. 530. (autorisert oversettelse [til engelsk])
41. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 22. november 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom*, nr. 35.2, s. 133.
42. Fra et brev datert 19. april 2013 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en liten gruppe enkeltpersoner, utgitt i *Framework for Action*, nr. 51.7, s. 292.
43. *Abdul Baha on Divine Philosophy*, s. 111–112.

Å tjene som inspirator

Hensikt

Å reflektere over begreper som former
programmet for åndelig styrking av juniorungdom

DEL 1

I den andre enheten i denne boken diskuterte vi betydningen av det sosiale miljøet i livet til en ung person i tidlig ungdomsalder. Programmet for åndelig styrking av juniorungdom har i tråd med dette blitt utformet omkring begrepet en «juniorungdomsgruppe». En juniorungdomsgruppe er som vi har sagt, ikke en barneklasse. Den har noen av kjennetegnene til en studiesirkel, men dens viktigste funksjon er å tjene som et miljø hvor dens medlemmer gjensidig støtter hverandre, et miljø hvor de kan utvikle den åndelige oppfatningsevnen og de tanke- og handlingsmønstrene som vil kjennetegne dem gjennom hele livet.

En juniorungdomsgruppe møtes regelmessig, minst en gang i uken, og deltar på flere leirer som arrangeres hvert år over en treårsperiode. Den tiden som medlemmene tilbringer sammen som en gruppe, har fokus på studiet av materialet som er spesielt utarbeidet for dem som er mellom tolv og femten år. De unge rådslår også om tjenesteprosjekter som de planlegger og gjennomfører i lokalsamfunnet, de driver med sport og har kulturelle aktiviteter som drama og kunsthåndverk som er tilpasset de umiddelbare omgivelsene deres. På leirene som varer i flere dager hver, engasjerer de seg i intensive studier som en egen gruppe, og deltar i kollektive arrangementer og aktiviteter sammen med andre grupper fra nabolaget eller landsbyen deres som også går gjennom programmet. I denne enheten vil vi undersøke de ulike aspektene av programmet for åndelig styrking som du bør bli godt kjent med.

DEL 2

La oss først ta for oss medlemskapet i gruppen. Når juniorungdommen i et samfunn viser interesse for programmet, er det vanligvis mulig å danne en gruppe på ti til femten deltakere. Selv om alderen til de fleste vil være mellom tolv og tretten, vil noen av ungdommene kanskje være like under tolv år og andre så gamle som fjorten år. Erfaringen viser at programmet viser seg mest effektivt når medlemmene, uansett alder, holder sammen i hele treårsperioden og fullfører det som en gruppe. På dette tidspunktet kan de som ønsker det, fortsette til det neste stadiet i opplæringsprosessen og studere hovedsekvensen av instituttkurs og følge de tjenestestiene som åpner seg for dem.

Noen steder vil ungdommene som slutter seg til en gruppe, ha deltatt i bahá'í-barneklasser, men en bør huske på at i mange tilfeller vil de unge menneskene som møter programmet, ikke ha hatt noen tidligere kontakt med troen. I tillegg til aldersforskjellen vil det altså ofte være noe variasjon når det gjelder bakgrunn og erfaring. Ingen gruppe er noen gang homogen, og det er en utfordring for inspiratorene å imøtekomme ungdommenes ulike interesser. Det kreves atskillig fleksibilitet og kreativitet når det gjelder dette, og du må være forberedt på å forholde deg til denne utfordringen hver gang du kommer sammen med en gruppe. Hvordan ville du for eksempel forholde deg til følgende situasjoner?

- Noen av medlemmene i juniorungdomsgruppen som du bistår, har problemer med å forstå det de leser.

- Diskuter i gruppen din disse og lignende situasjoner. Ettersom du får erfaring på dette tjenestefeltet, vil du selvsagt drøfte slike utfordringer gang på gang i de periodiske refleksjonsmøtene med medinspiratorene dine og vil tilegne deg ny innsikt.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper appears to be a standard notebook page or a sheet of stationery.

DEL 3

De bøkene som studeres og som utgjør kjernen i programmet – du har kanskje lest noen av dem etter å ha fulgt oppfordringen i Bok 2 om å gjøre dette – er løselig ordnet etter vanskelighetsgrad, både når det gjelder språk og begrepene som blir utforsket. De er inndelt i to kategorier. De som er i den første, tar for seg temaer fra et bahá'í-perspektiv, men ikke i form av religiøs opplæring. I den forstand kan de kalles «bahá'í-inspirert». De utgjør størstedelen av programmet. Den andre kategorien omfatter tekster, færre i antall, som bidrar med en spesifikk bahá'í-komponent. Vi skal undersøke den komponenten i den neste delen og vil her konsentrere oss om utformingen av de bahá'í-inspirerte tekstene.

Vanligvis blir denne type opplæringsmateriale utformet med overbevisningen om at det i Bahá'u'lláhs åpenbarings osean finnes utallige visdomsperler som bør bli tilbudt interesserte personer, selv når de ikke ennå erkjenner hans stade. Du kjenner allerede til dette begrepet ettersom du i den andre enheten av Bok 2, «Oppløftende samtaler», studerte tekstavsnitt basert på taler og tavler av 'Abdu'l-Bahá for å utvikle evnen til å introdusere åndelig kunnskap og innsikt som du har tilegnet deg, i samtaler i dagliglivet.

Når du diskuterer temaene som blir behandlet i den enheten med andre, vil du, som du kjenner til fra din egen erfaring, i noen tilfeller nevne kilden til inspirasjonen din på en naturlig måte, mens du andre ganger vil vurdere at det er best å ikke gjøre dette – alt etter hva omstendighetene krever. Det samme prinsippet gjelder for bahá'í-inspirert materiale. Et brev skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus bemerker i denne forbindelse:

«Ett av grunnprinsippene som styrer bahá'íers sosiale og økonomiske utviklingsarbeid, er at vennene bør gi Bahá'u'lláhs læresetninger til menneskeheten raust og uten betingelser slik at folk overalt kan anvende dem på presserende sosiale spørsmål og forbedre livet individuelt og kollektivt, både i materielle og åndelige dimensjoner. Tilgang til Guds ord bør ikke være betinget av å godta Bahá'u'lláh som en gudsmanifestasjon for denne tid. Når omstendighetene krever det, ville det enn videre ikke være upassende å avholde seg fra eksplisitt å nevne inspirasjonskilden som ligger til grunn for et pedagogisk program utviklet på basis av hans læresetninger. I lys av dette foreligger det en rekke valg som vennene kan vurdere når de skaper pedagogisk materiell som støtter seg til troens lære og prinsipper.»¹

Og et annet brev skrevet på vegne av Rettferdighetens Hus sier:

«Vi er blitt bedt om å underrette dere om at det ikke foreligger noe krav om å oppgi forfatteren ved bruk av et sitat fra bahá'í-skriftene i bahá'í-inspirert pensummateriell dersom det synes å være klokt å unnlate å gjøre det.»²

Mens alt bahá'í-inspirert materiale er utviklet under den direkte innflytelsen av Bahá'u'lláhs åpenbaring, bestemmer altså utformingen av hvert sett av materialer

og dets tilskuede bruk i hvilken grad troen eksplisitt skal nevnes. I noen av dem er det helt greit å innlemme avsnitt fra de hellige tekster. I andre vil kanskje bahá'í læresetninger bli forklart uten noen sitater. I begge tilfelle vil henvisning til de originale kildene kunne bli inkludert eller ikke. Men det er viktig å forstå at selv der troen ikke er nevnt spesifikt, vil konteksten for undervisnings-læringsopplevelsen gjøre det klart at materialet faktisk er inspirert av Bahá'u'lláhs åpenbaring.

Det bahá'í-inspirerte materialet som blir behandlet her, utnytter i stor grad kraften i Guds ord, både ved å sitere direkte fra skriftene og ved å flette troens læresetninger inn i presentasjonen av intellektuelle, moralske og åndelige emner. Selve tekstene har ingen henvisninger, og det er vanligvis opp til inspiratoren å bestemme ut fra gruppens omstendigheter og dens ønsker og interesser, om kildene til sitatene skal nevnes, og når det eventuelt passer å gjøre det. Nedenfor er et utdrag fra en leksjon i *Vinder av bekreftelse* som vanligvis er den første boken juniorungdomsgruppene studerer. Les det og diskuter spørsmålene som følger.

Godwin har en klassekamerat og en god venn som heter Chishimba. Han er ofte på besøk hos Mulenga-familien, og i kveld skal han spise middag der. Samtalen ved middagsbordet hopper fra det ene emnet til det andre. Musonda ønsker å ta opp emnet om bekreftelse, og hun er utålmodig. Endelig er det et lite avbrekk. «Rose og jeg har snakket om bekreftelse», sier Musonda.

«Der har du lillesøsteren min,» sier Godwin mens han kremter. Men til hans overraskelse virker Chishimba interessert.

«Hva betyr det ordet for deg,» spør han Musonda.

Musonda, som også er overrasket, ser på Rose i håp om at hun vil svare.

«Bekreftelse ... Gud gir oss bekreftelse og hjelper oss i det vi gjør,» sier Rose.

Chishimba sier ingenting på en stund. Øynene hans er triste. «For noen måneder siden,» begynner han langsomt, «mistet faren min jobben sin. Han er ærlig og ansvarsfull, og alle vet det. I atten år jobbet han som vakt i et selskap, og så plutselig ga de ham sparken. Alle vet vi grunnen til det. Hvis de hadde beholdt ham i to år til, ville han ha gått av med pensjon, og selskapet hadde måttet betale ham pensjon. Vi har ikke mye sparepenger. Selv om storebroren min hjelper oss, ser det ikke ut som om jeg kan fortsette på skolen neste år, fordi jeg ikke kan betale for kost og losji. Jeg elsker virkelig skolen. Jeg lurer på hvorfor Gud ikke hjelper meg».

Alle ser på herr Mulenga og venter at han skal svare på det spørsmålet.

Herr Mulenga smiler og sier: «Det at Gud gir oss bekreftelse når vi gjør en innsats, betyr ikke at livet er lett. Livene deres kommer til å være fylt av vanskeligheter, og dessverre vil mange av dem skyldes urettferdighet. Men du må jobbe hardt, og selv om tingene en stund ikke går den veien du ønsker, bør du stole på Guds bekreftelse. Særlig i deres innsats for å bli kvitt urettferdighet, vil han gi dere bekreftelse.» Han snur seg mot Chishima og sier, «Din familie har godt samhold og jobber hardt. Hjertet mitt sier meg at ting vil forandre seg for deg. Du kommer til å bli ferdig med studiene dine. Stol på meg.»

I Del 20 og 21 vil vi se grundig på *Vinder av bekreftelse*, men foreløpig ønsker du kanskje å diskutere følgende spørsmålene i gruppen din:

1. Hva er det viktigste åndelige begrepet som blir drøftet i samtalen ovenfor?
2. Blir begrepet presentert på en måte som kan forstås av juniorungdom?
3. I den andre enheten i denne boken snakket vi om farene ved å legge for stor vekt på «selvet». På hvilken måte skiller en opplæringsprosess som legger vekt på det å anstrenge seg og tiltrekke Guds bekreftelse, seg fra en som er organisert rundt forestillingene om selvrealisering, selverkjennelse og selvaktelse slik det beskrives i den enheten?
4. Har alle juniorungdommer uavhengig av bakgrunn, også de som kommer fra bahá'í-familier, nytte av å studere den type bahá'í-inspirert materiale som vi overveier her? Hvorfor?

DEL 4

Tekstene i den andre kategorien inneholder stoff som viderefører den åndelige opplæringen som blir gitt i bahá'í barneklasser. De er eksplisitte i sin behandling av grunnleggende bahá'í trosbegreper og diskuterer hvordan disse læresetningene skal omsettes i handling i konteksten av samfunnsliv. Det stade som Bahá'u'lláh innehar som Guds manifestasjon for denne tidsalder, absolutt tillit til den endelige virkeliggjøringen av hensikten hans for menneskeheten, forsikring om den ubegrensede friheten og gleden vi oppnår gjennom å adlyde lovene hans og visshet om kraften i Pakten hans – dette er blant overbevisningene som gjennomsyrrer måten temaene er behandlet på i tekstene.

Med tanke på denne type materiale vil du finne følgende veiledning skrevet på vegne av Beskytteren, nyttig:

«... de farer som møter moderne ungdom, blir stadig alvorligere og krever en øyeblikkelig løsning. Men som erfaringen klart viser, er botemidlet

på denne virkelig sørgelige og forvirrende situasjonen ikke å finne i tradisjonell og kirkelig religion. Kirkens dogmatisme er forkastet en gang for alle. Det som kan holde styr på ungdommen og redde den fra fallgruvene i tidens rå materialisme, er kraften i en ekte, konstruktiv og levende tro som den Bahá'u'lláh har åpenbart for verden. Som i fortiden er religion fremdeles verdens eneste håp, men ikke den form for religion som våre geistlige ledere forgjeves bestreber seg på å forkynne. Når moralen skilles fra sann religion, mister den sin virkning og slutter å veilede og styre menneskets individuelle og sosiale liv. Men når sann religion kombineres med sann etikk, da blir moralsk fremgang en mulighet og ikke bare et ideal.»³

I motsetning til den minskende innflytelsen til tradisjonell religion, gjør avsnittet overfor det klart at kraften i en levende tro kan beskytte ungdom mot «fallgruvene i tidens rå materialisme» som er så utbredt i samfunnet i dag. Denne kraften bør gjenspeiles både i innholdet i det som unge mennesker studerer, og i måten de blir hjulpet til å utvikle sine åndelige evner på. For å tenke gjennom disse ideene videre, la oss se på et utdrag fra *Troens ånd* – en av tekstene i denne kategorien som blir undersøkt her.

Troens ånd omhandler temaer som er filosofiske av natur, for unge mennesker i denne alderen strever med grunnleggende eksistensielle spørsmål, spørsmål som må bli besvart på en skikkelig måte for å unngå forvirring og endog tap av tro senere i livet. Det er i bahá'í-læren at løsningen finnes på mange av de vanskelige spørsmålene som forvirrer menneskesinnet: menneskets sanne vesen, godt og ondt, fri vilje og skjebne, evolusjon og menneskeåndens tilsynekomst, den menneskelige forstand og troens ånd. Boken baserer seg på den innsikten som er vunnet gjennom skriftene, særlig fra de dyptgående forklaringene til 'Abdu'l-Bahá i *Noen besvarte spørsmål*, for å kaste lys over disse temaene. Den utvikler hvert tema gjennom samtaler i en juniorungdomsgruppe under de ukentlige møtene deres og senere når de tilbringer en helg sammen på en leir. Den følgende delen er hentet fra en leksjon hvor ungdommene drøfter spørsmålet om skjebne med inspiratoren sin, Natalia Petrovna:

«La oss se hva vi har forstått fram til nå», sier Natalia Petrovna. «Vi har den frie vilje til å gjøre godt eller dårlig, og vi må bruke viljestyrken vår for å leve et edelt liv. Men det at vi har fri vilje betyr ikke at vi kan kontrollere alt. Det er ting som er nødt til å skje med oss og som vi har liten kontroll over. Nå vil jeg spørre dere om et annet begrep. Hva forstår dere med ordet 'skjebne'?»

«Jeg tror skjebne er noe vi ikke kan forandre uansett», sier Igor.

«Det høres bra ut. Kan noen gi noen eksempler?» spør Natalia.

«Vi kan ikke velge foreldrene våre», sier Nadya.

«Vi kan ikke velge hvor vi er født», sier Anton.

«Foreldrene mine sier stadig at det er min skjebne å bli en stor pianist», sier Vadik.

«Men du behøver ikke. Du kan velge å bli noe annet», sier Marina.

«Det stemmer. Skjebne er ikke så enkelt», sier Natalia. «Det er et godt bilde som forklarer hvordan skjebnen arbeider. Har noen av dere noen gang sett hvordan et teppe veves?»

Det er et tomt uttrykk i alles ansikter, så Natalia fortsetter: «Vel, det er en ramme. På denne rammen spennes parallelle renningstråder av garn stramt fra den ene enden til den andre. Veveren bruker en mengde garn i ulike farger til å veve gjennom disse trådene og skape et mønster. En av de tidlige troende hørte 'Abdu'l-Bahá si at vi er som vevere. Vi har fått rammen og renningstrådene. Vi har også fått garnet å veve med, som du kan si er alle talentene og evnene vi er født med. Dette er vår skjebne. Men vi velger det mønsteret som skal veves på veven. Vi har frihet over våre handlinger. Hver handling skaper en liten del av mønsteret. Hele verket er den vi vokser opp til å bli. Gjennom fri vilje og viljestyrke utvikler vi de evnene og talentene som Gud har skjenket oss.»

TIL ETTERTANKE:

Gud har gitt oss forskjellige kapasiteter. Én kan være god i biologi, mens en annen kan ha et musikk talent. Men vi har alle fått det som trengs for å utvikle oss til edle mennesker. Det er derfor ikke rett å gi skjebnen skylden for manglene våre. Når vi gjør det, slutter vi å prøve å forbedre oss. I hvert tilfelle nedenfor, velg den tanken som hjelper personen til å forandre situasjonen sin:

- a. En person blir ofte syk fordi han vanligvis spiser usunn mat. Han tenker:

_____ Det er min skjebne å være syk og svak.

_____ Jeg burde slutte å finne på unnskyldninger og forandre spisevanene mine.

- b. En person lar være å studere, så hun gjør det dårlig på eksamen. Hun tenker:

_____ Jeg er kanskje ikke en toppstudent, men med flid vil jeg kunne gjøre det bedre.

_____ Det er ikke min skjebne å lykkes på skolen.

c. En person drikker seg full hver gang han møter en vanskelighet. Når han er edru, tenker han:

_____ Livet tvinger meg til å drikke meg full.

_____ Jeg kan håndtere problemene i livet mitt; jeg trenger ikke alkohol.

d. En person har en uvane med å kritisere vennene sine, så de unngår henne. Hun tenker:

_____ Ingen liker meg.

_____ Jeg burde slutte å kritisere og se det gode i vennene mine.

e. En person jukser på eksamen og blir tatt. Han tenker:

_____ Dette er min skjebne. Andre jukser og blir aldri tatt.

_____ Hvordan kunne jeg gjøre noe slikt? Jeg skulle jo være prydet med ærlighetens kappe.

«Sier vi at det ikke er noens skjebne å bli kriminell?» spør Ivan.

«Naturligvis ikke», svarer Natalia Petrovna. «I det bildet jeg nettopp brukte, kan alle veve vakre mønstre med den rammen og det garnet de har fått. Selv om vi er forskjellige, har vi alle kapasiteten til å vokse opp til å bli gode.»

Ivan er enig i alt som er sagt. Likevel er det noe som plager ham, og han vet ikke helt hva det er. Så plutselig hører han seg selv si: «Men dette er altfor vanskelig.»

Ingen forstår helt hva Ivan mener.

«Hva er det som er så vanskelig?» spør Natalia.

«Å gjøre så mange anstrengelser hele tiden for å bli sterk, for å bli god», svarer Ivan.

«Du har rett, Ivan», sier Natalia med et smil. «Men husk at Gud hjelper oss hele tiden. Han lar oss aldri være alene. Det er som en seilbåt; fremdriftskraften kommer fra vinden og ikke fra båten selv. Men det er kapteinen som bruker vinden til å føre båten til sitt bestemmelsessted. All kraft kommer fra Gud. Uten hans hjelp er vi maktesløse. Når vi bare ser på oss selv, er svakhet alt vi ser. Men når vi vender oss mot Gud bønnfaller om hans hjelp og bistand, finner vi styrke til å gjøre det som behager ham.»

Gruppen deler seg deretter inn i par for å lære følgende sitater utenat:

«Den uforlignelige Skaper har formet alle mennesker av den samme substans og har opphøyet deres vesen over resten av hans skapninger. Fremskritt eller uhell, gevinst eller tap, må derfor bero på menneskets egen anstrengelse. Jo mer det bestreber seg, jo større blir dets fremskritt.»

«O min Gud! O min Gud! Du ser meg i min ringhet og svakhet, beskjeftiget med dette største foretagende, fast bestemt på å oppløfte ditt Ord blant massene og på å utbre din lære blant dine folk. Hvordan kan jeg lykkes med mindre du bistår meg med Den hellige ånds ånde, hjelper meg til seier med hærs-karene fra ditt herlige rike og utøser over meg dine bekreftelser, som alene kan forvandle en mygg til en ørn, en vanddråpe til elver og sjøer og et atom til lys og soler? O min Herre! Bistå meg med din seierrike og virkningsfulle kraft, så at min tunge kan prise deg og tale om dine egenskaper blant alle mennesker og min sjel strømme over av din kjærlighets og kunnskaps vin.

Du er den allmektige og den som gjør hva du enn vil.»

Selv om du vil få anledning til å studere hele teksten i *Troens ånd* i Del 22, kan det være nyttig å stoppe opp litt her og undersøke innholdet i utdraget ovenfor ved å diskutere følgende punkter:

1. Hvordan introduserer materialet begrepet skjebne? Er det dogmatisk?
2. Hvordan ville en dogmatisk presentasjon av begrepet være?
3. Legger materialet passende vekt på å hjelpe ungdommen til å undersøke åndelige begreper, eller blir tankene presentert på en bastant måte?
4. Hvordan hjelper materialet dem til å forstå følgene i sitt eget liv av skriftene som er relatert til skjebne og fri vilje?
5. Viser historien toleranse for de forskjellige synspunktene og følelsene som de unge personene som prøver å forstå begrepene, gir uttrykk for? Hvordan kommer det i så fall frem?
6. Hva ville skje dersom medlemmene av en juniorungdomsgruppe ikke fikk gi fritt uttrykk for ideene sine i denne sammenhengen?
7. Hvordan hjelper Natalia Petrovna de unge vennene sine til å utvikle en klar tankegang?
8. Er de spørsmålene som de unge personene i historien drøfter relevante for alle juniorungdommer uansett bakgrunn?

DEL 5

Den tidlige ungdomstiden er en periode i livet da evnen vår til å se bortenfor tingenes ytre virkelighet blir utvidet i stort monn. Vi søker en dypere forståelse av hva vi er vitne til og hva vi erfarer. Dette innebærer at juniorungdom trenger åndelig oppfatningsevne. De bør bli hjulpet til å erkjenne åndelige krefter, til å se den åndelige virkeligheten i enhver situasjon og til å identifisere relevante åndelige prinsipper. Troens skrifter viser til slike evner som «indre synsevne», «indre blikk» og «sjelens øye». Slik gir for eksempel 'Abdu'l-Bahá råd til Tarbíyat-skolen i Teheran:

«La dem gjøre den største fremgang på kortest mulig tid, la dem slå øynene helt opp og oppdage alle tings indre virkeligheter, bli dyktige i enhver kunstgren og ferdighet og lære å forstå alle tings hemmeligheter slik de er – idet denne evnen er en av de tydelig åpenbare virkninger av tjeneste for den hellige terskel.»⁴

'Abdu'l-Bahá nevner åndelig forståelse som en av egenskapene som skiller mennesker fra dyr:

«Det er åpenbart klart at skjønt mennesket har evner til felles med dyret, atskiller det seg fra dyret ved intellektuell prestasjon, åndelig forståelse, tilegnelse av dyder, evne til å motta guddommens gaver, overdådige foræringer og utstrømninger av himmelsk nåde. Dette er menneskets pryd, dets ære og opphøyethet. Menneskeheten må strebe henimot dette ypperste stade.»⁵

Og han viser til vår indre visjon og indre hørsel som åndelige nådegaver:

«Han har gitt oss materielle gaver og åndelige nådegaver, ytre syn for å se solens lys og indre visjon hvorved vi kan oppfatte Guds herlighet. Han har formet det ytre øre slik at det kan glede seg over lydens melodier, og den indre hørselsans hvorved vi kan høre vår skapers stemme.»⁶

Ved en annen anledning minner han oss om hvor viktig det er å åpne vårt indre blikk:

«Vår åndelige fatteevne, vårt indre blikk, må åpnes, så vi kan se tegnene og sporene av Guds ånd i alt. Alt kan avspeile åndens lys for oss.»⁷

Og i dette avsnittet beskriver 'Abdu'l-Bahá for oss et tilfelle der åndelig oppfatningsevne styrker forståelse:

«Forestillingen om utslettelse er en faktor i menneskets fornedrelse, en årsak til at mennesket blir ringere og lavere, en kilde til at mennesker er fryktsomme og havner langt nede. Den har bidratt til at menneskets tanker er blitt spredt og svekket, mens forståelsen av eksistens og fortsettelse har hevet mennesket til høye idealer, lagt grunnlaget for dets fremskritt og ansporet utviklingen av himmelske dyder; derfor sømmer det seg for mennesket å oppgi tanken på ikke-eksistens og død, som er

ren og skjær innbilning, og se seg selv som alltid levende og evigvarende i den guddommelige hensikten med at det ble skapt. Det må vende seg bort fra forestillinger som fornedrer menneskesjelen, slik at det dag for dag og time for time kan skride oppover og høyere til en åndelig forståelse av at menneskets virkelighet fortsetter.»⁸

Kan du si noe få ord om hvordan åndelig forståelse bibringer nye dimensjoner til menneskelig forståelse som ikke er tilgjengelig kun gjennom bruk av mentale krefter?

DEL 6

Etter å ha undersøkt behovet for en åndelig forståelse, må vi nå spørre oss selv hvordan den blir utviklet. Spørsmålet gir naturligvis ikke rom for et enkelt svar, og her kan vi bare undersøke noen få relevante ideer.

Det er klart at åndelig forståelse er et kjennetegn for et rent hjerte. ‘Abdu’l-Bahá sier:

«Jo renere og mer helliggjort menneskehjertet blir, jo nærmere drages det mot Gud, og lyset fra virkelighetens sol blir åpenbart i det. Dette lys bevirker at hjertene oppglødes av gudskjærlighetens ild, åpner kunnskapens dører i dem og tar seglet av de guddommelige mysterier slik at åndelige oppdagelser blir muliggjort.»⁹

Det er også klart at kunnskap om Gud er viktig for utviklingen av åndelig forståelse:

«For forståelsen av tings virkelighet skjenker en materiell fordel i tilværelsens verden og avstedkommer fremgang i den ytre sivilisasjon, men Guds kunnskap er årsaken til åndelig fremgang og tiltrekning, sant syn og sann innsikt, menneskehetens opphøyelse, tilsynekomsten av guddommelig sivilisasjon, forbedring av moralen og opplysning av samvittigheten.»¹⁰

Og gudskjærligheten er klart uunnværlig hvis det indre blikk skal utvikles:

«O min venn! Takk Gud for å ha opplyst ditt syn med de klare stråler fra Sannhetens sol og for å ha opplivet deg og døpt deg med livets vann og gudskjærlighetens ild.»¹¹

«Gudskjærligheten omtales som ild, for den brenner bort slørene, og som vann, for den er kilden til liv. Gudskjærlighet er kort sagt den innerste virkelighet i menneskeverdens dyder. Ved den blir menneskets natur rensset. Ved gudskjærligheten blir man utfridd fra den menneskelige verdens mangler. Ved gudskjærlighet gjør man fremskritt i dydenes rike. Gudskjærligheten er årsaken til at verden blir opplyst.»¹²

Disse øvelsene kan kanskje være nyttige for deg mens du reflektere over betydningen av rådene ovenfor.

1. Skriv noen få setninger som beskriver på hvilken måte hver av de følgende øker den åndelige oppfatningsevnen:

a. hjertets renhet: _____

b. kunnskap om Gud: _____

c. gudskjærlighet: _____

2. Avgjør om følgende utsagn er sanne:

_____ Gjennom ren fornuft, uten hjelp av Guds læresetninger, er vi i stand til å skjelne mellom rett og galt.

_____ Det er anerkjennelsen av Guds manifestasjoner og lydighet til deres lære som gjør oss i stand til å oppfatte sannheten.

_____ Renhet i hjertet gjør et menneske naivt.

_____ Jo renere hjertet er, desto bedre gjenspeiler det guddommelige egenskaper, og lyset fra disse gjør det i stand til å forstå tingenes innerste virkelighet.

_____ Ilden av gudskjærligheten brenner bort selvets slør og åpner således vårt indre blikk for sannheten.

_____ Kraften i gudskjærligheten hjelper oss til å etterstrebe med en klar synsevne å adlyde hans vilje og oppfylle hans hensikt.

- _____ Frykt for tilintetgjørelse svekker våre intellektuelle og åndelige evner, og derfor skjerpes vår åndelig oppfatningsevne når vi er overbevist om at vår eksistens fortsetter.
- _____ Uselvisk tjeneste ved den guddommelige terskel vil hjelpe oss til å se tingenes innerste virkelighet.
- _____ Med det indre blikk kan vi se guddommelige bekreftelser.

DEL 7

Det siste sitatet i forrige del peker på en grunnleggende forestilling som er spesielt aktuell for vår undersøkelse – nemlig at utallige slør hindrer det indre øye i å se tingenes virkelighet. Utviklingen av åndelig oppfatningsevne krever at slike slør fjernes. ‘Abdu’l-Bahá påpeker:

«Guds gaver som er åpenbare i alt synlig liv, blir enkelte ganger skjult av den mentale og jordiske synsevnes mellomliggende slør som gjør mennesket åndelig blindt og hjelpeløst, men når disse skjell fjernes og slørene spjæres, da vil Guds veldige tegn bli synlige, og det vil bevitne det evige lys som fyller verden. Guds gaver er alle og alltid åpenbare. Himmelsens løfter er alltid nærværende. Guds gunstbevisninger er altomsluttende, men dersom sjelens bevisste øye forblir tilsløret og formørket, vil mennesket bli ledet til å fornekte disse universelle tegn og forbli berøvet disse manifestasjoner av guddommelig gavmildhet. Derfor må vi av liv og sjel bestrebe oss for at sløret som dekker den indre synsevnes øye, kan bli fjernet, slik at vi kan skue manifestasjonene av Guds tegn, skjelne hans hemmelighetsfulle foræringer og skjønne at sammenlignet med åndelige gaver er materielle velsignelser for intet å regne.»¹³

«Enhver sjel må anstrenge seg slik at de slør kan bli sønderrevet som dekker menneskers øyne, og slik at solen straks kan bli sett, og at hjerte og syn kan bli opplyst ved det.»¹⁴

Bokstavelig tolkning, fåfengte innbilninger, blind etterligning, selvet, jakten på lidenskap og begjær, grådighet og misunnelse og fordommer er blant de slørene som er nevnt i skriftene. Slik kan også våre materielle sanser arte seg som slør.

«Min bønn for dere er at deres åndelige evner og lengsler må vokse dag for dag, og at dere aldri vil tillate de fysiske sanser å tilsløre det himmelske lysets herlighet for deres øyne.»¹⁵

«Ett av slørene er bokstavelig fortolkning. For å utgrunne de indre betydninger behøves en veldig anstrengelse.»¹⁶

«Lovpris Gud for at du har funnet din vei til stråleglansens rike og sønderrevet de forfengelige forestillingers slør, og for at det indre mysteriums kjerne er gjort kjent for deg.»¹⁷

«Jeg bønnfaller inderlig Gud om å fjerne sløret fra ditt indre øye, om å åpenbare for deg sine største tegn og gjøre deg til et ledelsens banner, fullstendig løsrevet fra alt annet enn ham, oppflammet ved hans kjærlighets ild, beskjeftiget med å prise ham og bevisst på tingenes virkelighet, slik at du kan se med dine egne øyne, høre med dine egne ører og ikke etterligne noen av forfedrene dine. Ha innsikt i din Herres Sak, for folket er innhyllet i mørke slør.»¹⁸

«... for det finnes intet mer hindrende slør enn selvet, og hvor tynt dette sløret enn måtte være, vil det til sist fullstendig utestenge en person og berøve ham hans del av evig nåde.»¹⁹

«Å etterjage lidenskap og begjær vil dog hylle øynene i tusen slør som stiger opp fra hjertet for å forblinde både syn og innsikt.»²⁰

«O forståelsens barn! Dersom øyelokket, så tynt som det er, kan hindre menneskets ytre øye i å se verden og alt som i den er, betenk da hva som ville skje om begjærighetens slør skulle senke seg over dets indre øye. Si: O folk! Griskhetens og misunnelsens mørke fordunkler sjelens glans likesom skyene hindrer solens lys.»²¹

«Jeg håper dere vil vende dere med uhildet blikk mot Sannhetens Sol og ikke se de jordiske ting La denne solen gi dere av sin styrke. Da vil ikke fordømmenes skyer tilsløre dens lys for deres øyne! Da vil solen være uten skyer for dere.»²²

I det første sitatet ovenfor, forteller ‘Abdu’l-Bahá oss at «Guds gaver er alle og alltid åpenbare», «himmelens løfter er alltid nærværende» og «Guds gunstbevisninger er altomsluttende». Han forklarer videre at «dersom sjelens bevisste øye forblir tilsløret og formørket», vil mennesket bli ledet til å fornekte Guds tegn og vil bli berøvet disse manifestasjoner av guddommelig gavmildhet.

1. Hva tror du er noen av de gavene og gunstbevisningene som ‘Abdu’l-Bahá viser til? _____

2. Beskriv nå hvordan de slørene som er nevnt nedenfor, berøver oss fra å se disse gavene og gunstbevisningene. _____

- a. bokstavelig fortolkning av den hellige tekst: _____

b. fåfengte innbilninger: _____

c. blind etterligning: _____

d. selvet: _____

e. jag etter lidenskap og begjær: _____

f. grådighet og misunnelse: _____

g. fordommer: _____

3. Bestem om følgende utsagn er sanne:

_____ Vårt indre øye oppfatter selv uten hjelp av våre mentale evner og fysiske øyne.

_____ Våre fysiske sanser og mentale evner hindrer oss alltid fra å oppfatte åndelig virkelighet.

_____ Å rense våre fysiske sanser fra alt som ikke tilhører Gud, hjelper våre indre sanser til å oppfatte sannheten.

4. Reflekter til slutt over dette utsagnet fra 'Abdu'l-Bahás skrifter for å oppnå ytterligere innsikt om hvordan de slørene er som kan hindre åndelig oppfatningsevne. Lær det utenat om du vil.

«Vit du for visst at det finnes mange slør som Sannheten er hyllet i: mørke slør; dernest lette og gjennomsiktige slør; så omgivelsen av Lys som

blender øynene når det betraktes, lik solen som er innhyllet kun i sitt eget lys, og som blinder synet og blender øynene når vi ser på den.

Jeg bønnfaller Gud om å fjerne alle slør og gjøre lyset kjent for alle øyne, slik at menneskene ikke skal hindres av slør fra å bevitne Sannhetens sol.»²³

DEL 8

Nedenfor er en av leksjonene i *Glimt av håp*, en annen bahá'í-inspirert tekst som blir studert av juniorungdommer. Den forteller historien om Kibomi, en tolv år gammel gutt som etter å ha mistet foreldrene sine legger ut på en reise for å finne søsteren sin. Kibomi tilhører Adumbu-stammen. Foreldrene hans ble drept av medlemmer av Kungu-stammen midt under en borgerkrig. Leksjonen som kommer rett før denne, beskriver møtet hans med en gammel mann fra Kungu-stammen som behandler ham med stor vennlighet. Her møter han en gruppe soldater fra sin egen stamme.

Med litt mat i kroppen har Kibomi fått mer energi og går raskere. Da han løp fra landsbyen, følte han mest frykt og sinne. Nå begynner han å få tilbake de gode følelsene han alltid har hatt for folk. Den gamle mannen var en kungu, men han var snill og klok. Han delte maten sin. Ordene han sa var vakre og fulle av håp: «Vi må gjøre valg.» «Vi ble skapt til å elske, ikke til å hate.»

Kibomi fortsetter å følge elva mot Nangata. Etter å ha gått en stund, hører han stemmer og gjemmer seg fort bak et tre. En gruppe unge mennesker nærmer seg. De snakker adumbu. Kibomi er glad for å høre sitt språk og går sakte frem fra treet. Mennene har uniform på seg. De er soldater fra adumbus opprørshær. Noen av dem er ganske unge, og en ser ut til å være på samme alder som Kibomi. Soldatene stopper så snart de ser ham og løfter geværene. «Vent!» sier Kibomi. «Jeg er en adumbu som dere!»

«Hva gjør du her ute alene?» spør lederen deres utålmodig.

«Kunguene angrep landsbyen vår og drepte foreldrene mine. Jeg måtte løpe vekk.» svarer Kibomi.

«Bli med oss, da,» sier lederen. «Vi må gi kunguene en lærepeng. De må betale for hva de gjorde med familien din.»

Kibomi er fristet. Han tenker litt og skal til å akseptere tilbudet. En guttesoldat kommer fram og rekker fram hånda. Kibomi ser inn i øynene hans og blir uroet av fortvilelsen han ser i dem. Han nøler. «Jeg blir kanskje med senere,» sier han med skjelvende stemme. «Men nå må jeg gå for å finne søsteren min.»

Mens soldatene går vekk, snur en av dem seg og sier, «Husk! Å slå tilbake er den eneste utveien.» Kibomi svarer ikke.

SPØRSMÅL

1. Hva følte Kibomi da han forlot landsbyen sin?
2. Hvorfor har følelsene hans forandret seg etter møtet med den gamle mannen?
3. Hvorfor gjemmer Kibomi seg bak treet?
4. Hvem er de unge mennene i uniform som han møter?
5. Hva ber lederen Kibomi om å gjøre?
6. Hva ser Kibomi i øynene til guttesoldaten?

AKTIVITETER

1. Kibomi ser fortvilelsen i øynene til guttesoldaten som er like redd og sint som ham selv og som har valgt å kjempe og drepe. Vi har alle øyeblikk da vi er triste og fortvilte. I slike stunder bør vi ikke velge de mørke veiene, men heller se etter det lyset som gir oss håp igjen. Les følgende bønn og mediter over disse ordene:

«Han er den medlidende, den overmåte gavmilde! O Gud, min Gud! Du ser meg, du kjenner meg; du er min havn og min tilflukt. Ingen har jeg søkt, ei heller vil jeg søke noen foruten deg; ingen vei har jeg vandret, ei heller vil jeg vandre noen annen enn din kjærlighets vei. I fortvilelsens mørke natt vendes mitt øye i forventning og håp mot din grenseløse velviljes morgen, og ved demringstimen blir min kraftløse sjel forfrisket og styrket ved tanken på din skjønnhet og fullkommenhet.»

Nå ønsker du kanskje å lære utenat bønnen ovenfor.

2. For hver av de følgende situasjonene, avgjør hvilke tanker og handlinger som vil gi fortvilelse og hvilke vil gi håp igjen:
 - a. Du gjør det dårlig i et av fagene på en eksamen. *Håp Fortvilelse*

– Du gir opp å lese og bruker mesteparten av tiden din til å leke.	☐	☐
– Du forteller deg selv at du er dum.	☐	☐
– Du ber en annen elev om hjelp.	☐	☐

– Du er tålmodig med deg selv og anstrenger deg for å prøve å forstå faget. ☐ ☐

– Du gir læreren skylda for at han ikke hjelper deg mer. ☐ ☐

b. Du føler deg ensom og det ser ut til at du ikke har noen venner. *Håp Fortvilelse*

– Du holder deg for deg selv og føler deg trist mesteparten av tiden. ☐ ☐

– Du bruker mindre tid til å tenke på deg selv og bryr deg mer om andre. ☐ ☐

– Du tenker hele tiden på andres feil. ☐ ☐

– Du ser etter det gode i andre mennesker. ☐ ☐

– Du tar det første steg for å snakke og være vennlig mot andre. ☐ ☐

c. Du ser misunnelse og kangel blant noen av dine slektninger. *Håp Fortvilelse*

– Du føler deg også misunnelig og krangler sammen med dem. ☐ ☐

– Du prøver å være mer storsinnet mot dem. ☐ ☐

– Du ber om at medlemmene i familien din blir forenet. ☐ ☐

– Du lærer barna i familien din om kjærighet og storsinnethet. ☐ ☐

– Du sier til deg selv at det er ingenting du kan gjøre for å forandre dine slektninger. ☐ ☐

d. En venn gjør noe for å såre deg. *Håp Fortvilelse*

– Du bestemmer deg for å ta hevn og såre vennen din. ☐ ☐

– Du tilgir vennen din. ☐ ☐

– Du bestemmer deg for aldri å såre noen på den måten. ☐ ☐

– Du forteller andre hvilken dårlig person vennen din er. ☐ ☐

– Du gjør slutt på vennskapet deres ☐ ☐

Nevn noen av de åndelige sannhetene som juniorungdom kan oppdage i denne leksjonen. Hvordan behandles emnene håp og fortvilelse, som sammenlignes med lys og mørke? På hvilke måter tror du at historien og de medfølgende aktivitetene hjelper til med å skjerpe den åndelige forståelsen hos juniorungdom?

DEL 9

«Håp» og «bekreftelse» er to eksempler på de mange temaene som et program for åndelig styrking av juniorungdom må ta for seg. En grundig diskusjon av slike temaer kan styrke åndelig forståelse og bidra til økt bevissthet.

‘Abdu’l-Bahá uttaler:

«Det finnes visse søyler som er grunnfestet som urokkelige støtter for Guds tro. De mektigste blant disse er lærdom og tankens bruk, bevissthetens utvidelse og innsikt i universets faktiske forhold og i den allmektige Guds skjulte mysterier.»²⁴

Et menneske kan leve på flere bevissthetsnivåer. Å være klar over den guddommelige vilje og hensikt, å gjenkjenne kreftene som påvirker oss og våre samfunn og å strebe etter å vie våre mentale og åndelige krefter til å bygge en ny verden – dette innebærer et høyere bevissthetsnivå enn et liv fokusert på materielle anliggender. En av hovedutfordringene for en inspirator for en juniorungdomsgruppe er å bistå deltakerne å nå stadig høyere bevissthetsnivåer. Hvis de skal oppnå dette, må ungdommen forstå de begrepene som er knyttet til temaer som er sentrale for et åndelig liv. De må også øke evnen sin til å reflektere over og analysere slike begreper og anvende dem i dagliglivet. Hvilke andre temaer og relaterte begreper enn håp og bekreftelse bør juniorungdommene ta opp til refleksjon?

DEL 10

I de siste av de foregående delene har vi undersøkt spørsmål om åndelig forståelse og noen av egenskapene som blir assosiert med det – hjertets renhet, kunnskap om Gud og gudskjærlighet. Vi har også reflektert rundt «slør» som kan hindre oss i å se med vårt «indre øye», og har vurdert hvordan en forståelse av visse begreper kan hjelpe oss til å styrke vår åndelige forståelse og utvide vår bevissthet.

I ungdomstiden fremviser de iboende evnene i den menneskelige sjel seg mer og mer. Blant disse er evnen til å tenke og uttrykke seg av spesiell viktighet, og det å nære disse er av stor betydning for utvidelse av bevissthet. Det er en nær forbindelse mellom språk og tanke. Evnen til å tenke er åpenbart gjennom ytring, og utvikling av uttrykksevnen er avgjørende for stimulering til større forståelse. Å utvikle uttrykksevnen og å fremme virkelighetsforståelsen går dermed hånd i hånd. Når alt kommer til alt, fordrer forståelse ettertanke og refleksjon, aktiviteter som er uløselig forbundet med språk. Bahá'u'lláh erklærer:

«O Bahás folk! Kilden til håndverk, vitenskap og kunst er refleksjonsevnen. Bestreb dere på alle vis så det fra denne fullkomne grube kan stråle frem slike perler av visdom og ytring som vil fremme velferd og harmoni for alle jordens slekter.»²⁵

Menneskelig forståelse og uttrykksevnen trenger selvsagt opplysning fra guddommelige ytringer. Baha'u'lláh forteller oss:

«Han er kommet for deres frelse og har utholdt trengsler så dere kan stige opp til forståelsens tinde på ytringens stige.»²⁶

Å styrke uttrykksevnen betyr mer enn bare tilegnelsen av mekaniske ferdigheter som å lese, skrive og snakke. Det krever flere ferdigheter som å lese med god forståelse, å beskrive ideer tydelig og med veltalenhet og å uttrykke begreper med en viss nøyaktighet. Under utøvelsen av disse ferdighetene lærer juniorungdom å anvende relevante vitenskapelige, moralske og åndelige begreper for å analysere verden rundt seg og formulere personlige overbevisninger som den fremtidige samfunnsideologien deres kan bygges på.

‘Abdu’l-Bahá forklarer at «storparten av befolkningen kjenner ikke til disse viktige krefter som ville utgjøre et umiddelbart legemiddel for samfunnets kroniske onder». Han fremholder også at «på grunn av utilstrekkelig skolegang mangler størsteparten av befolkningen i dag til og med ordforrådet for å forklare hva de ønsker.» Hvor heldig er det ikke da at disse som i tidlig ungdomsalder får

utvikle uttrykksevnen og, idet de er bevisste på det guddommelige botemiddel for menneskehetens kroniske sykdommer, fyller sinnet sitt med himmelske tanker og på denne måten øker forståelsen sin og utvider bevisstheten sin.

I leksjonen nedenfor fra *Ved ordets kraft*, en bahá'i-inspirert tekst som ofte blir studert av juniorungdom som allerede har gått gjennom en rekke tidligere bøker, diskuterer en gruppe unge mennesker begrepet «ordet». Studer leksjonen og prøv å se hvordan den øker forståelsen og høyner bevisstheten.

En av de mest spennende aktivitetene som Alegrías ungdomsgruppe utførte i løpet av sine første måneder, var treplantingsprosjektet. Etter at ungdommene hadde plantet 50 frukttrær på land-området rundt skolen deres, inviterte de sine foreldre, venner og naboer til en seremoni, der Elisa holdt et kort foredrag om viktigheten av å forbedre miljøet. Samfunnet satte pris på dette prosjektet fordi de trærne de plantet ville bære frukt og forskjønne landsbyen.

Dagen etter seremonien, før hun forlot Alegrías, ba Elisa om et spesielt møte med ungdommene. «I dag vil jeg at vi skal snakke om et emne som vil være et kjernepunkt i diskusjonene våre i månedene som kommer,» fortalte hun dem med stor entusiasme. «For å innlede det, la meg stille dere et spørsmål: Hvorfor tror dere Gud skapte oss?»

Mariela svarte med en gang: «Gud skapte oss fordi han elsker oss. 'Jeg elsket din skapning, derfor skapte jeg deg.' Jeg lærte dette sitatet da jeg var barn og har aldri glemte det.»

«Utmerket,» svarte Elisa. «Gud har skapt oss ut fra sin uendelige kjærlighet til oss. Og på grunn av sin kjærlighet har han skjenket oss de mest vidunderlige gaver. En av hans største gaver til oss er muligheten til å bruke 'ordet'. Intet annet levende vesen har fått evnen til å tale ord, lese ord, skrive ord og forstå dem. Gjennom ord kommuniserer vi med hverandre og deler med andre hva vi tenker og føler. Fremfor alt, det er i ordene at de guddommelige læresetningene er uttrykt. Vi forstår disse læresetningene ved å lytte til og lese Guds Ord åpenbart gjennom hans manifestasjon. Derfor er det emnet jeg hadde i tankene for våre diskusjoner, ordets kraft.»

«Jeg har hørt at ordet er mektigere enn sverdet,» sa Carlota.

«Det er sant,» tilføyde Antonio. «Men for at ordene skal ha kraft, må de følges av gjerninger. Hvis ikke, er ordene tomme og blir lett ført bort med vinden. Ett av mine favorittsitater sier at vi bør vokte oss slik at vi ikke vandrer på deres veier hvis ord avviker fra deres gjerninger.

«Ja,» tilføyde Ana Maria. «Du kan fortelle noen at hun er din beste venn, men hvis du ikke hjelper henne når hun trenger deg, er du kanskje ikke så god venn, når alt kommer til alt.»

Ana Marias kommentar tente alles fantasi, og alle sammen begynte å komme med eksempler både på tomme ord og ord som er fulgt av gjerninger.

Til slutt sa Elisa: «Godt. Dere er alle overbevist om at ord fulgt av gjerninger er svært mektige. Ord har en utrolig kraft - de kan endre verden. Det er derfor dere som ønsker å bygge en bedre verden, bør lære å bruke ordene godt. Dette betyr å tenke ordet, forstå ordet, si ordet, spre ordet og sette ord ut i praksis.»

En stund var ungdommene stille, mens de tenkte over hva Elisa hadde sagt. Da fikk Diego plutselig en idé. Begeistret hoppet han opp foran gruppen og sa: «Nå vet jeg hvordan vi kan oppnå materiell og åndelig fremgang: ved kraften av ordet fulgt av rene gjerninger.»

Stillhet. Ingen sa noe. Diego ble bare stående der og følte seg ille til mote. Han visste ikke om han skulle sette seg eller bli stående. Han så på Elisa for å få hjelp. Elisa reiste seg langsomt, gikk mot ham og grep hånden hans. «Du har oppdaget en svært dyp sannhet,» sa hun til ham. «Med tiden vil du lære hvor viktig den er.»

ØVELSER:

1. Bruk følgende ord for å fullføre setningene nedenfor:

følge, fantasi, uttrykke, gjerninger, kommunisere, bedres, dyp, skjenket, skape, miljøet, omgitt, gave, åpenbarte, overtale,

- a. Det er gjennom ordets kraft at vi er i stand til å _____ oss.
- b. Julia ville ikke at hennes yngre bror skulle gå til butikken alene, så hun bestemte seg for å _____ ham.
- c. Doktoren var glad for å se at den unge jentas helse var begynt å _____.
- d. Bare ved å spørre henne en rekke ganger, klarte Enrique til slutt å _____ henne til å snakke på møtet.
- e. Gud har gitt oss livets _____, og vi bør ikke kaste den bort.
- f. Hver gang Juan Carlos gir et løfte, gjør han sitt beste for å holde det. Hans ord er alltid fulgt av _____.

- g. På grunn av sin kjærlighet til oss, har Gud gitt oss mange gaver.
Evnen til å bruke ordet er en av de største gavene han har
_____ oss.
- h. Fortellingen var skrevet helt og holdent ut fra forfatterens
_____.
- i. For å kunne _____ med andre, bør vi lære å
lytte.
- j. Cecilia er opptatt av _____ og bestemte seg for
å holde et kurs på samfunnshuset om sanitære forhold.
- k. Alltid når det skal foregå et prosjekt, er Diego i stand til å gjøre
alle begeistret over det. Han er i stand til å _____
entusiasme.
- l. Roberto var så trett etter å ha arbeidet hardt hele dagen, at han gikk
og la seg, og ingen kunne vekke ham. Han lå i _____
søvn.
- m. Min bestemor likte aldri å fortelle noen hvor gammel hun var, men
da hun fylte hundre, _____ hun omsider sin alder.
- n. Anna plantet en hage rundt huset sitt, så det var
_____ av vakre blomster i alle farger og fasonger.

2. Skriv en setning ved å bruke hvert av uttrykkene nedenfor.

rene gjerninger: _____

forbedre miljøet: _____

med stor entusiasme: _____

omsette ord i handling: _____

tenke over det som er blitt sagt: _____

3. Ord har makt til å føre til godt eller ondt, og avhengig av de ordene vi bruker, kan vi gi gode råd eller dårlige råd til andre. Sett en «G» foran de utsagnene nedenfor som er gode råd og en «D» foran dem som er dårlige råd.

- _____ Vi bør være forent og aldri slåss.
- _____ Hvis du trenger det, ta det. Det gjør vel ikke noe om eieren har noe imot det.
- _____ Ikke baktal noen.
- _____ Vi er alle late en gang iblant. når du har en av disse dagene, er det bedre å ikke gjøre noe.
- _____ Ikke utsett til i morgen det du kan gjøre i dag.
- _____ Det gjør ikke noe om du kommer litt for sent til møtene.
- _____ Uansett hvor liten oppgaven er, bør den gjøres med flid.
- _____ Det er i orden å fortelle en liten hvit løgn en gang iblant.
- _____ Ikke gjør noe for noen; det lønner seg ikke.
- _____ Den eneste hensikten med livet er å ha det gøy.
- _____ Vi bør gjøre daglige anstrengelser for å forbedre oss.
- _____ Arbeid er en straff.
- _____ Hvorfor skal vi adlyde loven; vi vet alle hva som er best for oss selv.
- _____ Vårt mål i denne verden er å kjenne og tilbe Gud.
- _____ Vi tilber Gud når vi gjør vårt arbeid i en ånd av tjeneste.
- _____ Vi bør alle bekymre oss om vårt eget liv og ikke bry oss med andre menneskers problemer.
- _____ Dine foreldre er gamle; hva vet de vel om livet i dag.
- _____ En liten drink nå og da skader ingen.
- _____ Livet er kort. Hvorfor ta livet av deg selv med arbeid?

1. Denne leksjonen søker å utvide bevisstheten til juniorungdom ved å hjelpe dem til å reflektere over begrepet «ordet». Hvordan oppnår den det? _____

2. Etter å ha undersøkt leksjonen ovenfor, hvilke sammenhenger kan du se mellom evnen til å tenke og ytringsevnen? _____

DEL 11

Juniorungdom må utvikle evnen til å lese med letthet og forstå godt betydningen av det de leser. I de fleste deler av verden er det et mangfold av litteratur for denne aldersgruppen, alt fra akademiske lærebøker til tegneserier. Selv om mange elementer av dette store tilfanget av litteratur fremmer en sunn utvikling hos juniorungdom, kan ikke påvirkningen av dem sammenlignes med den innflytelsen som sannheten som finnes i skriftene, har på sjelen til en ungdom. Vi vet at i denne religionsordningen har Bahá'u'lláh inngitt hvert ord med en ny kraft. Han erklærer:

«Ved å bevege vår herlighets penn har vi som befalt av den allmektige forordner pustet et nytt liv i hvert menneskelegeme og inngitt hvert ord en ny kraft. Alle skapte ting forkynner vitnesbyrdene om denne verdensomspennende fornyelse.»²⁷

Uansett hvilke temaer eller begreper som blir behandlet i materialene som blir brukt for å utvikle uttrykksevnen hos juniorungdom, bør meningen som formidles, nøye gjenspeile troens skrifter. Hvis for eksempel vår forståelse av begrepet rettferdighet blir opplyst av Bahá'u'lláhs læresetninger, vil det gjennomtrengende dype betydninger som ikke er så lett tilgjengelige i en verden som har mistet kontakt med åndelig virkelighet. Det å oppdage visdomsperlene som finnes i skriftene ved hjelp av opplæringsmaterialer som er kreativt utformet, opplyser sinnene til juniorungdom og skaper glede i hjertene deres. 'Abdu'l-Bahá forklarer:

«Måtte deres sjeler bli opplyst av lyset fra Guds Ord, og måtte dere bli gjemmer for Guds mysterier, for intet velbefinnende er større og ingen lykke mer sødmefylt enn åndelig forståelse av de guddommelige læresetninger. Dersom et menneske forstår den virkelige betydningen av en dikters vers, som hos Shakespeare, blir vedkommende tilfreds og glad. Hvor mye større blir vel ikke hans glede og tilfredshet når han oppfatter de hellige skrifters virkelighet og blir kjent med rikets mysterier!»²⁸

Utdragene nedenfor er fra boken *Ved ordets kraft*. Temaet «utvikling» går som en rød tråd gjennom hele teksten. Materialet forsøker å hjelpe unge sinn med å oppnå en forståelse av begrepet utvikling som samsvarer med troens læresetninger. Du blir bedt om å forsøke å klargjøre forskjellen mellom den betydningen av utvikling som for eksempel dagens massemedier gir uttrykk for, og den betydningen som kommer til uttrykk i følgende utdrag:

For en tid tilbake fikk folk i landsbyen besøk av en respektert lærer som fortalte dem at: «Alegrías kan bli et mønstersamfunn hvor vi kan oppnå både materiell og åndelig utvikling.» Til å begynne med forsto ikke Diego helt hva «materiell og åndelig utvikling» betydde, men han delte begeistringa med hele resten av samfunnet sitt. Siden da har han lært en masse om dette emnet. Han er blitt oppmerksom på at selv om han kroppslig sett er liten, er han ikke lenger et barn og er i stand til å hjelpe landsbyen sin til å oppnå den ønskede materielle og åndelige utviklingen.

Det var under en av disse samtaler at Diego bestemte seg for å spørre alle hva de mente om materiell og åndelig utvikling. Mariela som alltid hadde noe interessant å si, svarte umiddelbart: «Jeg vet nøyaktig hva materiell utvikling betyr. Det betyr at vi er fattige og vi trenger mer penger for å kunne få de tingene som vil gjøre oss lykkelige.»

Marielas kommentar gjorde alle ivrige, og alle sammen begynte å dele synspunktene sine med hverandre. Dette er mer eller mindre hva de sa:

Antonio: «Jeg tror ikke at du trenger å være rik for å være lykkelig. Jeg kjenner mange fattige mennesker som er lykkelige.

Carlota: «Min bror er på ferie fra universitetet, og han sier at de rike fant opp ideen om 'den lykkelige fattige' for at vi skal fortsette å være fornøyde med å arbeide for dem.»

Ana Maria: «Det kan godt være sant, men jeg vet at lykken kommer innenfra og er ikke avhengig av hvor mange ting en person eier.»

Diego: «Men likevel, det er virkelig ikke noe morsomt å være fattig. Vi bør gjøre vårt beste for å forbedre livene våre.»

Antonio: «Men vi bør være lykkelige mens vi prøver å gjøre dette. Jeg vil arbeide hardt for meg selv og for samfunnet mitt, men jeg ønsker også å føle meg lykkelig mens jeg gjør det. Jeg pleide å like å være sammen med Carolotas bror, men etter at han begynte å snakke om den rike og den fattige, liker jeg ikke å høre på ham lenger. Han er så full av sinne.»

Roberto: «Jeg vet at sann lykke kommer fra å være nær Gud og fra lydighet til hans lover.»

Diego: «Det er sant, men vi må ikke glemme at for å elske Gud, bør vi elske våre medmennesker og hjelpe dem.»

Carlota: «Og vi bør huske at å adlyde Guds lover, også betyr å arbeide sammen for å bygge en bedre verden hvor mennesker ikke vil være fattigere.»

Da med ett innså Diego at så langt hadde de for det meste snakket om materiell utvikling. «Hva skjedde med åndelig utvikling?» spurte han. Men alle var allerede trette, og de bestemte seg for å fortsette diskusjonen neste gang.

Ungdommene viet en rekke møter til diskusjonen om materiell og åndelig utvikling. En måned senere, like før Elisas besøk, arrangerte de et spesielt møte for å gå gjennom de slutningene de hadde trukket. Da ungdommene la frem synspunktene sine for Elisa, ble hun kjempeglad. Hun hjalp dem med å sette resultatene i system og til å skrive følgende erklæring:

Ungdomserklæring

Vi er ikke lenger barn og bør tenke alvorlig over vår fremtid. Den verden vi lever i er fylt med lidelse og rammet av uenighet. Vi ønsker å bygge en ny verden hvor folk lever i harmoni og hvor krig og fattigdom ikke lenger fins. For å bygge en ny verden, bør vi begynne med vårt eget lokalsamfunn. Det er derfor vi nå taler om materiell og åndelig fremgang i vår lille landsby, Alegrías. For å utvikle oss materielt bør vi forbedre vårt jordbruk, ta bedre vare på vår helse, ha flere skoler og være aktive i handel og industri. Gjennom fruktene av vårt arbeid bør vi kunne gjøre våre hjem, vår landsby og våre omgivelser til steder med stor skjønnhet hvor vi kan nyte et rent og hygienisk miljø.

Materiell fremgang for alle mennesker er ikke oppnåelig hvis vi ikke oppnår åndelig fremgang. Uten åndelighet vil noen få bli rike, mens resten fortsetter å leve i fattigdom. For å nå våre mål som et samfunn, bør vi være forent, handle rettferdig, samarbeide og være vennlige mot hverandre, og være gavmilde, ærlige og pålitelige. Rettferdighet, gavmildhet, kjærlighet og vennlighet, ærlighet og pålitelighet er åndelige kvaliteter som vi oppnår både materiell og åndelig fremgang gjennom.

Det er ikke bare for å bygge en bedre verden at vi trenger åndelige kvaliteter. Vi trenger dem også for sjelens liv som ikke ender her på

jorden. Materiell og åndelig fremgang betyr at vi hver dag prøver å være fremragende i de materielle og åndelige sidene ved våre liv, at vi arbeider hardt for å bygge en rettferdig og fredelig verden, og at vi forbereder oss til et evig liv i glede og lykke.

Diego hadde brukt mange timer på å tenke på talen sin. Naturligvis var «Den materielle og åndelige fremgang i Alegrías» det emnet han ønsket å gripe fatt i. Likevel ønsket han ikke å holde en tung tale om emnet, og han ønsket ikke å preke for vennene sine. Så han ga uttrykk for sine ideer på denne måten:

Å være en del av ungdomsgruppen i Alegrías har betydd mye for meg. Medlemmene her er de beste vennene jeg noen gang har hatt, og noen av de lykkeligste stundene er når jeg er sammen med dem. Jeg tror vi alle har forandret oss siden vi begynte å møtes og gjøre ting sammen. Vi var mer eller mindre barn da vi startet, og sammenkomstene våre har hjulpet oss til å gå inn i neste stadium av livene våre på en meningsfull måte. Takket være våre aktiviteter og diskusjoner, går vi ikke inn i ungdommen i en tilstand av forvirring og håpløshet. Vi vet vi har en oppgave i livet, og vi vil hjelpe hverandre til å nå våre mål. Jeg tror vi vil være venner for alltid.

En av de ideene vi ofte har tenkt på siden vi dannet gruppen vår, er den åndelige og materielle fremgang i Alegrías. Jeg tror at vi til å begynne med bare var nysgjerrige på hva det betydde. Men for de fleste av oss er fremgangen i vårt samfunn nå noe vi ønsker å vie energien vår til. Vi håper at vår entusiasme smitter og vil påvirke alle i landsbyen.

Takket være Elisa som så kjærlig har veiledet oss, vet vi nå noen viktige ting om fremgang. Vi vet at vi alltid bør være forent, ellers vil all vår innsats være bortkastet. Vi vet at vi bør streve etter å være fremragende; hver dag bør være bedre enn dagen før. Vi vet også at opplyste ord og rene gjerninger har kraft til å skape forandring. Men hvorfor har ord slik kraft? En av de viktigste grunnene er at gjennom dem oppdager vi, skaffer vi oss og formidler vi kunnskap. Kunnskap er kjernen til fremgang.

Her forleden så jeg på noen kyr som gikk og gresset på beite nær huset mitt. Jeg tenkte med meg selv: «Disse kyrne har alt de trenger. Alt det gresset de kunne ønske seg ligger der, slik at de kan spise det. Det er en bekk som renner over jordet, og der kan de drikke når de ønsker det. De kan ligge i sola eller i skyggen når de ønsker det. Hva mer kunne de trenge?» Men så innså jeg at det er alt de har. De har ikke kunnskap eller forstår hva de gjør. De er slaver av naturen. Jeg fant ut at jeg så avgjort ikke ville leve

som en ku. Så sa jeg til meg selv: «Hva hvis jeg blir styrtrik og mektig, men forblir uvitende? Hva godt vil det tjene til? Med all den rikdommen og makten vil jeg ikke være noe annet enn en slave - en slave av min egen lidenskap som vil drive meg til å gjøre ting jeg ikke engang forstår, en slave av grådighet, en slave av andre som er rikere enn meg og mektigere.» Derfor er kunnskap kjernen til fremgang. Kunnskap gir oss frihet.

Skriv noen avsnitt nedenfor om hva du mener juniorungdom bør forstå om temaet utvikling:

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

DEL 12

I skriftene blir «ytring» betegnet med ord og setninger som «krystallklar», «veltalende», «trenge inn» og «gjøre inntrykk», sammen med utsagn som påpeker behovet for «måtehold», «visdom» og «forståelse». Ord som inneholder disse egenskapene, er forventet å ha en slik usedvanlig virkning som å «fortære selvets og lidenskapens slør» og «slukke fiendskapets og hatets ild». Videre utøver ordene innflytelse i samsvar med tilstanden og de åndelige egenskapene til den som ytrer dem.

«Si: Menneskelig tale er en essens som streber etter å gjøre sin innflytelse gjeldende, og den trenger å dempes. Når det gjelder dens innflytelse, så er den betinget av et forfinet vesen, hvilket igjen er avhengig av frigjorte og rene hjerter.»²⁹

«Enn videre bør ord og ytringer både gjøre inntrykk og trenge inn. Imidlertid vil intet ord være inngytt disse to egenskaper med mindre det ytres helt og holdent for Guds skyld og med tilbørlig hensyn til stundens og folkets tarv.»³⁰

«Jeg bønnfaller Gud om å pryde deres hoder med perlene av sin gunst, å tenne gudskjærlighetens ild i deres hjerter, å løse deres tunger til å fremsi de mest veltalende ord og de vidunderligste mysterier i de rettskafnes forsamling, å gjøre dere til blomster i Abhá-paradiset og til himmelens engler, forenet i deres meninger og samstemte i deres tanker, og å la hans rikes hellige tegn blant alle mennesker bli åpenbart i deres ansikter.»³¹

«Hvis du ønsker at din tale og din ytring skal trenge inn i forherdede hjerter, så fri deg fra all tilknytning til denne verden og vend ditt ansikt mot Guds rike.»³²

1. Påpek ut fra sitatene ovenfor noen av de åndelige egenskapene som gir den menneskelig tale kraft: _____

2. Hvordan tror du undersøkelsen av begreper i tekstene som studeres av juniorungdom i programmet for åndelige styrking, hjelper dem til å utvikle disse egenskapene? _____

DEL 13

I skriftene blir vi fortalt at ytringsevnen bør rettes mot en virkeliggjøring av høye mål:

«Nå er det stunden til å rense deg med løsrivelsens vann som har strømmet fra den ypperste Penn og å overveie, helt og holdent for Guds skyld, de ting som gjentagne ganger er blitt sendt ned eller manifestert, og deretter å bestrebe deg, så meget du evner, på å slukke fiendskapens og hatets ild som ulmer i hjertene hos verdens folk, med visdomsevnen og din ytrings kraft.»³³

«Denne tjener appellerer til enhver flittig og foretaksom sjel om å bestrebe seg til det ytterste og reise seg for å bedre forholdene i alle egner og vekke de døde til live med visdommens og ytringens levende vann, i kraft av den kjærlighet han nærer til Gud, den ene, den makeløse, den allmektige, den velgjørende.»³⁴

«Ethvert ord er forlenet med en ånd, og derfor bør taleren eller utleggeren med omhu fremføre sine ord til rett tid og på riktig sted, for det inntrykk som hvert ord gjør, lar seg klart se og fornemme. Det store vesen sier: Ett ord kan lignede med ild, et annet med lys, og den innflytelse begge øver, er åpenbar i verden. Derfor bør et opplyst og klokt menneske hovedsakelig tale ord så milde som melk, slik at menneskenes barn derved kan bli næret og oppbygget og kan nå menneskelivets endelige mål, som er den sanne forståelses og edelhets stade. Og likeledes sier han: Ett ord er lik foråret som får de sarte skudd i kunnskapens rosenhage til å grønne og blomstre, mens et annet ord er lik en dødelig gift. Det sømmer seg for et forstandig og klokt menneske å tale med den ytterste mildhet og overbærenhet, slik at ordenes sødme kan lede enhver til å oppnå det som anstår menneskets stade.»³⁵

1. Avgjør om følgende utsagn er sanne. Uttrykksevnen bør rettes mot å

- _____ vinne en diskusjon.
- _____ utrede sannheten gjennom å fremsette klare argumenter.
- _____ slukke fiendskapens og hatets ild i menneskenes hjerter.
- _____ manipulere andre.
- _____ skjule sannheten.
- _____ forklare universets mysterier.
- _____ kaste lys over innviklede emner.
- _____ oppklare misforståelser og bygge en enhetlig visjon.
- _____ vise hvor suverene ens egne meninger er.

- _____ få ros og beundring.
- _____ utforske virkeligheten.
- _____ forbedre menneskenes situasjon.
- _____ forsvare de undertryktes rettigheter.

2. Si noen ord om hvordan det å utvikle uttrykksevnen hjelper juniorungdom på stien av personlig forvandling så vel som i anstrengelsene deres for å bidra til forvandlingen av samfunnet:

DEL 14

Når vi hjelper juniorungdom med å utvikle uttrykksevnen, bør vi aldri glemme at det er Guds ord som inngir kraft i menneskelig tale og skjenker sann forståelse til det menneskelige hjerte og sinn. Du blir bedt om å stoppe opp her og reflektere over utdragene nedenfor.

«Ytringens dagstjerne skinner strålende fra den guddommelige åpenbarings daglysning og har i den grad opplyst skriftrullene og tavlene at ytringens rike og forståelsens opphøyede herredømme sitrer av glede og ekstatisk fryd og skinner med dens lysende glans ...»³⁶

«Si: Vi har brakt de guddommelige ytringers strømmer til å utgå fra vår trone så visdommens og forståelsens sarte urter kan springe ut fra ditt hjertes jordbunn.»³⁷

«Ved din ytrings pust er forståelsens himmel blitt prydet, og ved din penns utstrømninger er hvert et hensmuldrende ben gjort levende.»³⁸

«Det er derfor klart og innlysende at Guds første gave er Ordet, og dets oppdager og mottager er forstandsevnen. Dette Ord er den fremste underviser på tilværelsens skole og åpenbareren av ham som er den allmektige. Alt som sees, er synlig kun ved lyset fra dets visdom. Alt det åpenbare er kun et tegn på dets kunnskap. Alle navn er kun dets navn, og alle tings begynnelse og ende må nødvendigvis bero på det.»³⁹

Du ønsker kanskje å lære utenat så mange av sitatene ovenfor som du klarer.

DEL 15

Vi lever i en tid da menneskeheten står overfor moralsk sammenbrudd. Normer som i århundrer har veiledet menneskene, mister sakte, men sikkert sin innflytelse og blir gradvis erstattet av verdiene til en ustyrlig materialisme og en ideologi som er bygget på en ekstrem relativisme og en utøylet individualisme. La oss tenke ytterligere over dette fenomenet før vi vurderer virkningen det har på de unge.

I løpet av historiens gang de siste få århundrene er det er mulig å avdekke menneskehetens gradvise frigjøring fra så mange lenker som lenge har undertrykt den – fra dogmatisme, fra tyranni, fra overtro for å nevne noen få. Selv om mye gjenstår, har dypt inngrodde fordommer blitt overvunnet, lover som administrerer rettferdighet er utarbeidet og rettighetene til individer og grupper er blitt anerkjent. Uheldigvis er denne verdifulle historiske bevegelsen skjemmet, og dette i økende grad, av ytterligheter. En ekstrem relativisme og en utøylet individualisme får oppmerksomheten, og eksistensen av absolutter blir skjøvet til side. Det å være fri til å jakte på ens personlige preferanser blir betraktet som det høyeste ideal, og som et resultat, blir skillet mellom rett og galt utvisket. Atferdsmønstre basert på vidt forskjellige sett av verdier blir flere og flere steder ansett som likeverdige, og bånd som tradisjonelt har holdt medlemmer av et samfunn sammen, har så godt som mistet kraften sin.

I et slikt miljø står ungdom igjen uten moralsk veiledning og har problemer med å skille sannhet fra løgn. Ingenting annet enn Guds Ord kan vekke den åndelige mottakeligheten som gjør det mulig for mennesket å se forskjellen. 'Abdu'l-Bahá forteller oss at Guds Ord opplyser tankens og moralens verden:

«... i forstandens og idealismens åndelige rike må der være et midtpunkt for opplysning, og dette midtpunkt er den evige, alltid strålende sol, Guds Ord. Dets lys er virkelighetens lys som har skint over menneskeheten, opplyst tankens og moralens rike og skjenket mennesket den guddommelige verdens gaver.»⁴⁰

For å være i stand til å ta moralske valg, trengs mer enn et sett med regler. I sinnet og hjertet til en ung person må det bygges en komplett moralsk struktur med en sterk sosial hensikt – en struktur som forbinder åndelige begreper, atferdsmønstre og kunnskapen om konsekvenser, og som holdes oppe av viljestyrke og mot. En slik moralsk struktur synes å være nært forbundet med den språkstrukturen som virker i individets sinn. Som det ble gitt uttrykk for i de foregående delene, bør dette språket være rikt nok til å gjøre ungdommene i stand til å gjenkjenne de mektige sosiale, kulturelle og ideologiske kreftene som former menneskers verdier i en verden i oppløsning, og til å forstå beskaffenheten av de åndelige kreftene som må til for å forvandle dem.

Den nære forbindelse mellom den språkstrukturen som en person benytter for å uttrykke tanker, og den moralske strukturen som styrer hans eller hennes tanker og atferd, har stor betydning for måten både tanke og moral bør undervises på. Innholdet i materialer som blir brukt i språkundervisning, vil nødvendigvis variere alt etter verdiene hos dem som utarbeider dem. Det kan formidle et tydelig moralsk budskap, være moralsk ambivalent, eller til og med forårsake åndelig skade. Innholdet i moralsk

opplæring kan også variere alt etter den forståelse av moral som blir fremmet. En kan for eksempel finne utgaver av undervisningsmateriale der de moralske begrepene blir presentert som en rekke dyder, påbud, regler og fakta som er rettet mot å forbedre atferd, uten at nødvendig oppmerksomhet er rettet mot elementene språk og tanke som styrker åndelig forståelse og fremmer forpliktelse til sosial forvandling. En kan også finne program for moralsk opplæring som ganske enkelt ber elevene om å diskutere hva de liker og foretrekker, med antakelsen om at de ved å klargjøre dette, vil få en forståelse av hvem de er og erkjenne sitt potensial. Det å redusere moralsk utdanning til den ene av de to innfallsvinklene, er uberettiget. Et program som vier seg til åndelig styrking av juniorungdom, kan selvsagt ikke vike unna en høy moralsk standard, og heller ikke kan det overse det som en slik standard utvetydig krever av individet. Men som vi har redegjort for tidligere, må et slikt program samtidig åpne for tilstrekkelig diskusjon av åndelige begreper. Det må imidlertid gå enda lenger. I særdeleshet må det gi oppmerksomhet til språkets rolle når det gjelder å etablere moralsk struktur, og vi skal tenke gjennom denne rollen i de neste to delene.

DEL 16

Materialer som blir brukt i et opplæringsprogram som tar for seg åndelig styrking, må bli skrevet i et språk som er åpent og utforskende, og som samtidig vokter seg for den slags relativisme som moralsk opplæring har blitt så påvirket av i de senere tiår.

Å vandre på den rette vei en annen bahá'í-inspirert tekst som utgjør en del av programmet for juniorungdom. Den består av tjue historier som hver samsvarer med et moralsk tema. I de fleste kulturer blir historier brukt som et middel til å formidle visdom fra én generasjon til den neste. I denne boken har noen av de velkjente historiene blitt omskrevet for å fjerne de flertydige budskapene som de tradisjonelt har formidlet. Hver leksjon inneholder også øvelser for å utvikle språklige ferdigheter og evner som er så vesentlige for en sunn utvikling av moralsk struktur. Leksjonen nedenfor begynner med en fabel som du kanskje kjenner godt. Den har blitt omskrevet i den hensikt å fostre en tankemåte og atferd som er i tråd med et tydelig moralsk budskap. Les leksjonen og diskuter hvordan det moralske budskapet som uttrykkes gjennom historien, unngår opprettholdelse av feilaktige kulturelle normer.

De vise lar seg ikke lure av smiger. Alle blir naturligvis oppmuntret av ros. Men la oss huske at ønsket om ros svekker vår dømmekraft.

En rev så en gang ei kråke fly av sted med en ostebit i nebbet. «Jeg må få tak i den ostebiten», sa reven til seg selv og fulgte fuglens skygge til den satte seg på en gren.

«God dag, min kjære venn», sa reven og viste seg fra sin beste side. «Du ser så vakker ut i dag. Fjærene dine er skinnende blanke, og øynene dine glitrer som juveler. Du har sikkert en vakker stemme også. Å, hvis jeg bare kunne høre deg synge.»

Disse ordene var som friskt vann som tilfredsstilte kråkas tørst etter ros. Stolt løftet den på hodet og begynte å synge en sang til ære for sin sjarmerende venn.

I det øyeblikket den åpnet nebbet, falt selvsagt ostebiten ut.

Reven snappet til seg ostebiten før den datt i bakken og løp av sted, mens kråkas skurrende stemme fylte luften.

FORSTÅELSE

Svar på spørsmålene nedenfor med fullstendige setninger.

1. Hva var det reven så? _____

2. Hva hadde kråka i nebbet sitt? _____

3. Hva gjorde reven for å få tak i osten? _____

4. Hadde kråka virkelig en vakker stemme? _____

5. Var reven oppriktig da han roste kråka? _____

6. Foregikk denne historien i en by, i en landsby eller i en skog? _____

ORDFORRÅD

Fullfør hver av setningene nedenfor idet du bruker følgende ord:

oppmuntret, lengtet, morsom,
skyggen, ros, fornøyd, stolt,
hyggelig, dømmekraft, svekket

1. Læreren syntes at elevene hennes var flittige og ga dem alltid mye
_____.
2. Armando og broren hans tilbrakte en _____ dag
sammen mens de jobbet i åkeren og snakket om fremtidsplanene sine.

3. Hong Mei likte å reise og _____ etter å se nye steder.
4. Hun hadde en vakker stemme, og læreren hennes _____ henne til å studere musikk.
5. Bonden viste god _____ ved å plante frøene sine like etter det første regnet.
6. Chandu var ikke _____ med karakterene han fikk på eksamen, så han bestemte seg for å lese mer.
7. Zhong Jiang var i vanskeligheter, men fordi han var så _____, lot han ikke noen hjelpe seg.
8. Mot slutten av dagen faller den lange _____ fra treet over hagen.
9. Det var en _____ historie, og barna ville høre den om og om igjen.
10. Han ble svært _____ av sykdommen, men begynte straks å jobbe igjen, for han visste at han ville bli sterkere med tiden.

DISKUSJON

Hvordan kan vi være sikre på at vi ikke blir lurt av smiger?

UTENATLÆRING

«Beskytt dere med den største årvåkenhet, så dere ikke blir fanget i falskhetens og bedrageriets felle.»

Diskuter følgende spørsmål i gruppen din:

1. Hvis en ikke er forsiktig, kan denne historien bli fortalt – og har så visst blitt fortalt – på en måte som antyder beundring for hvor lur reven tilsynelatende er. Hvordan unngår versjonen ovenfor å gi et slikt inntrykk? _____

2. Hva er det moralske budskapet i historien? _____

3. Hva er noen av begrepene som forbindes med budskapet? _____

4. Hvor effektiv som verktøy er en fabel som denne for å hjelpe juniorungdom til å forstå moralske begreper? _____

5. Hvilke evner utvikler øvelsene hos juniorungdom? _____

6. Hvordan bidrar diskusjonsøvelsen – når den ikke utføres i et vakuum, men i sammenheng med det moralske budskapet som formidles i historien – til å utvikle evnen til å tenke og reflektere? Hvordan styrker den uttrykksevnen? _____

7. Hvordan hjelper utenatlæringen av sitatet på slutten av leksjonen til med å styrke disse evnene? _____

DEL 17

Hvis juniorungdom skal bli hjulpet til å forstå de moralske prinsippene som ligger bak valgene de tar, er det viktig at de situasjonene som presenteres for dem, ligger nær virkeligheten deres. Dette betyr imidlertid ikke at en for å være realistisk skal legge stor vekt på utslagene fra av menneskets lavere natur. Selv om situasjonene en velger å undersøke må være tilgjengelige for juniorungdommene, trenger de ikke å være de vanligste i et samfunn i forfall, men bør representere de standarder for tanke og oppførsel som kan inspirere dem til å strebe etter utmerkethet. For å oppnå dette, må materialene som blir benyttet i et program for den åndelige styrkingen deres, på den ene siden unngå nedlatende holdninger og barnslig prat, og på den andre siden

språkbruken til prekener om god oppførsel. Tenk gjennom følgende leksjon fra en annen bahá'í-inspirert tekst for juniorungdom som er kalt *Å lære om utmerkelse*. I leksjonen, beskriver fru Chen begrepet renhet for barnebarna sine og bistår dem ved hjelp av noen få øvelser til å oppnå en større forståelse av hva det betyr.

Fru Chen sier at den andre betingelsen for utmerkelse er et kyskt og hellig liv, som innebærer beskjedenhet, renhet, måtehold, anstendighet og en klar tanke. Deretter beskriver hun renhet, grunnlaget for et kyskt liv:

«Tenk på et speil. Hvis du fjerner støvet, speiler det lyset. På samme måte, når et hjerte renses for slike skjønnhetsflekker som misunnelse, hat og stolthet, blir det rent og kan gjenspeile himmelsk lys. Mencius har sagt at det edle mennesket ikke mister sitt barnlige hjerte. Dette er naturligvis sant, men vi må huske at et barnehjerte er rent på grunn av uskyld og svakhet, og at et barns renhet ennå ikke er blitt satt på prøve. Dere er nå så gamle at dere ikke lenger kan regnes som barn. Når dere blir eldre, blir dere vise og sterke. Likevel må dere være påpasselige og være svært forsiktige så dere ikke mister renheten i hjertene deres. Dere bør ikke la deres hjertes speil bli tilsmusset med denne verdens urenheter. Men dette må dere gjøre gjennom troens og fornuftens kraft. Dere kan bare forbli rene gjennom anstrengelser og viljekraft.»

Deretter forklarer fru Chen at begrepet renhet ofte er misforstått og ber sitt ungdommelige barnebarn peke ut, fra listen nedenfor, de egenskapene som innebærer renhet og de som feilaktig forbindes med det:

- Å være ekte
- Å være oppriktig
- Å være godtroende
- Å være uten hyklari
- Å ha et rent sinn
- Å ha en ren kropp
- Å være dum
- Å være uten stolthet
- Å være fanatisk
- Å være enfoldig
- Å være uten svik
- Å være uselvvisk
- Å være svak

- Å være følsom
- Å være intelligent
- Å være vennlig
- Å ikke være kravstor

Ungdommene lærer påfølgende sitat utenat og drøfter påfølgende spørsmål med sine besteforeldre:

Mitt første råd er dette: Ha et rent, godt og strålende hjerte, så at du får eie et urgammelt herredømme, uforgjengelig og evigvarende.

I menneskets livsførsel må der først være renhet, dernest friskhet, renslighet og åndens uavhengighet. Først må elveleiet renses, så kan det friske elvevannet ledes inn i det.

1. En hykler er en som later som om han er hederlig når han ikke er det.
Hva er verst, å ha mange svakheter eller å være en hykler?
2. Nevn noen av de urenheterne som vi bør rense våre tanker for.
3. Hvem oppnår faktisk mest i denne verden, den rene av hjertet eller den hylerske?

Diskuter følgende spørsmål i gruppen din:

1. Hvordan bidrar denne leksjonen til å fjerne vanlige misforståelser om begrepet renhet? _____

2. Hva er noen av kjennetegnene til språket fru Chen bruker? _____

3. Hvordan hjelper denne leksjonen juniorungdom til å strebe etter åndelig utmerkethet? _____

DEL 18

I de to siste delene har vi reflektert, om enn bare i korthet, over den rollen som språket har når det gjelder å danne moralsk struktur. Undersøkelsen vår av to leksjoner, en fra *Å vandre på den rette sti* og den andre fra *Å lære om utmerkelse*, har hjulpet oss til å se hvordan diskusjonen om visse temaer og begreper, i kombinasjon med øvelser som er utformet for å styrke språklige ferdigheter og evner, kan styrke tankemønstre som fører til sunne moralske valg. Hvor viktig det enn er å øke språkferdighetene på denne måten, bør vi huske på at en persons moralske struktur avhenger av mange samvirkende faktorer. Spesielt er det vanskelig å skille tankemønstrene som vi drøfter her, fra vitenskapelig tenkning. Unge mennesker må være forberedt på å nærme seg undersøkelse av virkeligheten på en vitenskapelig måte. Flere av tekstene de kommer til å studere vil derfor bevege seg inn på feltene matematikk og vitenskap – ikke som et forsøk på å undervise disse som emner, men for å styrke den type fornuft som de fremkaller. I kurs som forgrener seg fra denne boken og som er beregnet på dem som ønsker å vie seg til å arbeide med yngre ungdom over en periode på flere år, vil disse tekstene bli grundig diskutert. I denne omgang er det nok for deg ganske enkelt å være oppmerksom på denne delen av den opplæringsprosessen som yngre ungdom vil engasjere seg i.

DEL 19

Å utvikle åndelig forståelse, å styrke evnen til å uttrykke seg og å bygge en sterk moralsk struktur, alt dette er viktig for prosessen for åndelig styrking/. Dessverre forbinder de fleste mennesker det å inneha makt med verdier som ikke er i samsvar med menneskets åndelige natur. De bilder som vanligvis dukker opp når begrepet blir diskutert, handler om kontroll, manipulasjon, å dominere, å herske, overlegenhet og underkuelse. Ditt mål er imidlertid å hjelpe juniorungdommene til å støtte seg til en annen type styrke. Moralsk styrke stammer fra kjærlighet, rettferdighet, kunnskap, forståelse, innsikt, tjeneste og fremfor alt ydmykhet. Ydmykhet er virkelig en nødvendig forutsetning i prosessen for styrking som vi tar for oss her, for det er kun hjelp fra det høye som gjør en mygg til en ørn, en vanndråpe til elver og sjøer og et atom til lys og soler. Gjennom å reflektere over noen utdrag fra bønner åpenbart av Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá der vi bønnfaller Gud om å skjenke oss visse egenskaper og kjennetegn, får vi innsikt i beskaffenheten til åndelig og moralsk styrking:

«Jeg bønnfaller deg, o du som er Herren over alle navn og Herskeren over både jord og himmel, om å gi at alle som er deg kjær kan bli en kalk for din barmhjertighet i dine dager, så de kan oppleve dine tjeneres hjerter. Gjør dem også i stand, o min Gud, til å bli som regnet som strømmer ned fra din nådes skyer, og som vindene som fører med seg din miskunns vårlige dufter, slik at jordbunnen i dine skapningers hjerter gjennom dem kan grønnes og frembringe de ting som vil utspre sin vellukt over ditt ganske herredømme, slik at enhver kan fornemme den liflige angen av din åpenbarings kappe.»⁴¹

«Gi oss derfor, o min Gud, evnen til å spre dine tegn viden om blant dine skapninger, og til å beskytte din tro i ditt rike.»⁴²

«Gjør det derfor mulig for meg, o min Gud, å bli regnet blant dem som har klynget seg til dine lover og forordninger for din skyld alene, med øynene fast rettet mot ditt åsyn.»⁴³

«Gjør det derfor mulig for oss, o min Gud, å forsake oss selv og standhaftig klynge oss til ham som er manifestasjonen av ditt selv, den mest opphøyede, den høyeste.»⁴⁴

«Jeg bønnfaller deg ved ham som er dine navns daglysning og dine egenskapers demringssted, om å forordne for meg det som gjøre meg i stand til å stå opp for å tjene deg og lovprise dine dyder.»⁴⁵

«Gjør meg i stand til å bli en av dine tjenerinner som har vunnet ditt velbehag.»⁴⁶

«Beskytt disse barn, hjelp dem nådigst til å bli oppdratt, og sett dem i stand til å tjene menneskehetens verden.»⁴⁷

«Send da ned over meg, o min elskede, det som vil gjøre meg i stand til å være urokkelig i din Sak, så at de vantros tvil ikke må hindre meg i å vende meg mot deg.»⁴⁸

«Gjør det så mulig for meg å erholde et sannhetens sete i ditt nærvær, skjenk meg et tegn på din barmhjertighet og la meg slutte meg til dem av dine tjenere som skal være uten frykt og som det heller ikke skal gå ille.»⁴⁹

«O min Gud, hjelp du din tjener til å oppløfte ditt ord og til å gjendrive det som er tomt og falskt, til å fastslå sannheten, til å spre de hellige vers viden om, avdekke lysglansen og få morgengryets lys til å demre i de rettferdiges hjerter.»⁵⁰

«Sett dem i stand til å utmerke seg blant ditt folk så de kan opphøye ditt ord og fremme din Sak. Hjelp dem, o min Gud, til å handle etter din vilje og ditt velbehag.»⁵¹

DEL 20

Med diskusjonen vår i de siste forutgående delene i tankene – undersøkelsen vår av den åndelig forståelsens natur som er så nødvendig for å forstå virkeligheten, utforskningen vår av uttrykksevnen som er så vesentlig for oppnåelsen av høye mål, analysen vår av forholdet mellom språk og moralsk struktur som er så avgjørende for å foreta valg, og refleksjonene våre rundt prosessen for moralsk styrking – la oss nå gå til en mer detaljert undersøkelse av to av bøkene som juniorungdommene studerer. I denne og den neste delen vil vi se på *Vinder av bekreftelse*, og i Del 22 og 23 vil vi undersøke *Troens ånd*. Begge er vanligvis blant de aller første tekstene som gruppene begynner å studere i programmet for åndelig styrking.

Den bahá'í-inspirerte teksten *Vinder av bekreftelse* forteller historien om Musonda, en ung jente som nettopp har fylt 13 år, og den eldre kusinen hennes Rose, som har kommet på besøk i skoleferien. Sammen med Musondas bror Godwin og hans venn Chishimba, tenker jentene på fremtiden sin og diskuterer håpene og mulighetene sine. Det er en rekke ideer du vil bli nødt til å undersøke i gruppen din i forbindelse med denne boken. Men aller først oppmuntres du til å lese gjennom boken én gang, for så å lese den igjen grundig og utføre øvelsene. Etter at du har gjort dette, kan du fortsette med gjennomgåelsen nedenfor.

Som du sikkert har lagt merke til, er temaet som går igjen gjennom hele boken «bekreftelse». Nedenfor er de avsnittene fra boken som behandler dette temaet, enten gjennom samtaler mellom hovedpersonene i fortellingen, eller gjennom hendelser som viser guddommelig bekreftelse i virksomhet. Tekstavsnittene som alle er hentet fra en av leksjonene, blir presentert i den rekkefølge de dukker opp i boken. Skriv på linjene nedenfor hvordan begrepet bekreftelse blir behandlet i hver leksjon og hvordan du tror juniorungdoms forståelse av det utvikles mens de går gjennom leksjonene.

«Jeg tenker på tjeneste. Jeg vil gjøre noe som kan hjelpe andre mennesker. Jeg vil gjerne bli en sykepleier, men da må man studere mye. Det koster også mye, og jeg tror ikke foreldrene mine har råd,» forklarer Musonda.

«Ja, men du kan prøve, Musonda,» sier Rose. «Det finnes et ord, 'bekreftelse', som jeg lærte for noen uker siden i ett av fagene mine. Læreren min sier at Gud gir oss bekreftelse og hjelper oss i det vi gjør. Jeg liker dette ordet veldig godt nå. Jeg er sikker på at du vil motta Guds bekreftelser hvis du setter deg fore å bli sykepleier.

Senere den kvelden, etter at jentene har lagt seg, hvisker Musonda til Rose: «Rose, du sa ordet 'bekreftelse'. Betyr det at hvis jeg gjør mitt beste på skolen, så kommer Gud til å sende oss penger slik at jeg kan studere til å bli sykepleier?»

Rose snur seg og ser på Musonda. «Vel, ikke helt. Jeg mener, jeg vet ikke. Vi er nødt til å prøve ting og se hvilke dører som åpner seg. Men jeg vet at Gud gir hver enkelt av oss talenter. Vi må finne ut av hva talentene våre er, for så å lære hvordan vi skal bruke dem,» svarer Rose.

Godwin har en klassekamerat og en god venn som heter Chishimba. Han er ofte på besøk hos Mulenga-familien, og i kveld skal han spise middag der. Samtalen ved middagsbordet hopper fra det ene emnet til det andre. Musonda ønsker å ta opp emnet om bekreftelse, og hun er utålmodig. Endelig er det et lite avbrekk. «Rose og jeg har snakket om bekreftelse», sier Musonda.

«Der har du lillesøsteren min,» sier Godwin mens han kremter. Men til hans overraskelse virker Chishimba interessert.

«Hva betyr det ordet for deg,» spør han Musonda.

Musonda, som også er overrasket, ser på Rose i håp om at hun vil svare.

«Bekreftelse ... Gud gir oss bekreftelse og hjelper oss i det vi gjør,» sier Rose.

Chishimba sier ingenting på en stund. Øynene hans er triste. «For noen måneder siden,» begynner han langsomt, «mistet faren min jobben sin. Han er ærlig og ansvarsfull, og alle vet det. I atten år jobbet han som vakt i et selskap, og så plutselig ga de ham sparken. Alle vet vi grunnen til det. Hvis de hadde beholdt ham i to år til, ville han ha gått av med pensjon, og selskapet hadde måttet betale ham pensjon. Vi har ikke mye sparepenger. Selv om storebroren min hjelper oss, ser det ikke ut som om jeg kan fortsette på skolen neste år, fordi jeg ikke kan betale for kost og losji. Jeg elsker virkelig skolen. Jeg lurte på hvorfor Gud ikke hjelper meg».

Alle ser på herr Mulenga og venter at han skal svare på det spørsmålet.

Herr Mulenga smiler og sier: «Det at Gud gir oss bekreftelse når vi gjør en innsats, betyr ikke at livet er lett. Livene deres kommer til å være fylt av vanskeligheter, og dessverre vil mange av dem skyldes urettferdighet. Men du må jobbe hardt, og selv om tingene en stund ikke går den veien du ønsker, bør du stole på Guds bekreftelse. Særlig i deres innsats for å bli kvitt urettferdighet, vil han gi dere bekreftelse.» Han snur seg mot Chishimba og sier, «Din familie har godt samhold og jobber hardt. Hjertet mitt sier meg at ting vil forandre seg for deg. Du kommer til å bli ferdig med studiene dine. Stol på meg.»

Den påfølgende mandagen drar de to jentene sammen med fru Phiri til klinikken. Når tiden er inne for mødrene å begynne sin opplæring, tar Musonda og Rose med seg barna ut og setter seg ned med dem i skyggen av et tre. De synger sanger og spiller spill sammen, og Rose forteller dem en historie. Akkurat idet historien er ferdig, kommer mødrene for å hente ungene sine. Alle er glade. Fru Phiri og de andre helsearbeiderne er svært fornøyde og spør om jentene kan komme tilbake neste uke.

På veien hjem er Musonda veldig tankefull. Til slutt bryter hun stillheten og sier til Rose: «Tror du at det som skjedde i dag har noe med 'bekreftelse' å gjøre? Du har lyst til å bli lærer og jeg har lyst til å bli sykepleier og her var vi i en klinikk og underviste og tok vare på barn».

I de ukene Rose har vært hos henne, har de to jentene snakket om mange ting, og Musondas hode er fullt av ideer. Så hun bestemmer seg en morgen for å gå til sitt favorittsted. Mens hun ligger på steinen, tenker hun på dagen på klinikken. «Det var godt å gjøre noe nyttig,» tenker hun med seg selv. Hun minnes hva faren hennes pleier å si, at trær bør bære frukt. Deretter lurar hun på: «Hvordan kan jeg forsikre meg om at livet mitt bærer gode frukter?» Med en gang tenker hun på ordet 'bekreftelse'.

Akkurat da kommer et sterkt vindkast. Noen blader virvles opp i luften. Mellom bladene ser Musonda en liten gul fugl. Etter at vinden stilner, faller alle bladene ned i elven, men fuglen fortsetter å fly. Mens hun ser på fuglen, streifer en tanke henne. Vinden har gitt den lille fuglen et puff, og nå flyr den høyere og høyere. Kanskje det er det bekræftelse betyr. Fuglen anstrengte seg for å fly, og vinden hjalp den.

«Tenker du på fremtiden din, Godwin?» spør Musonda. «Hva har du lyst til å bli?»

Godwin fortsetter å skru på sykkelen. «Jeg vet ikke. Jeg har lyst til å tjene penger. Jeg har lyst til å hjelpe foreldrene våre og stifte familie en dag,» svarer han.

«Men tenker du noen gang på talentene dine og hvordan du kan bruke dem?» spør Musonda. «Rose og jeg snakker mye om dette.»

«Jeg vet, jeg vet,» sier han og plukker opp en skrunøkkel. «Og dere snakker alltid om ‘bekreftelse’ ... ‘Gud hjelper oss når vi anstrenger oss.’»

«Men Godwin, det er sant.» Så forteller hun ham historien om den gule fuglen og vinden. Hun forteller ham også om det arbeidet hun og Rose har gjort for barna på klinikken.

Akkurat da kommer Chishimba. «Hei,» sier han. «Hvordan går det med sykkelen? Har du funnet ut hva problemet er?» spør han.

«Problemet ligger i girene. Jeg jobber fortsatt med det,» svarer Godwin mens han strammer en skrue.

«Jeg visste at du kunne fikse den!» sier Chishimba, og så ser han på Musonda. «Visste du at broren din er mekaniker?»

Rose kommer ut av huset og hører deler av samtalen. «Godwin,» sier hun, «det er ett av dine talenter! Du er flink til å fikse ting. Du kan bli en god mekaniker!»

«Bare fordi jeg kan fikse en sykkel,» sier Godwin, «betyr ikke det at jeg er en mekaniker. Jeg trenger øvelse.»

De tre andre smiler og sier: «Så gjør en innsats!» Alle ler, selv Godwin.

«Godwin, du burde ta en prat med herr Chiyesu, mekanikeren som har verksted nede ved markedet. Kanskje han kan lære deg,» sier Chishimba med begeistring i stemmen.

«Ja, det kan være en bra begynnelse,» legger Rose til.

«Hva?» spør Godwin. «Jeg kan ikke bare gå og spørre ham sånn uten videre. Jeg kjenner ham ikke engang.»

«Jeg kjenner ham. Jeg kan presentere deg. Vi kan gå sammen imorgen,» sier Chishimba.

Senere, når de er alene, sier Rose til Musonda: «I morgen vil Godwin forstå betydningen av bekreftelse.» De ler, men bestemmer seg for å ikke si noe til guttene.

Herr Chiyesu, en kort, eldre mann, sitter utenfor verkstedet sitt. Han rengjør deler til en liten motor og nynner på en sang mens han jobber. Ansiktet hans lyser opp når han ser Chishimba, og de håndhilser.

Chishimba introduserer Godwin og forklarer at han er flink til å fikse ting. Godwin er nervøs, men han samler mot til å snakke. Han kremter og sier: «Herr Chiyesu, jeg er interessert i å bli mekaniker. Så jeg tenkte at kanskje jeg kunne hjelpe til i verkstedet ditt og lære av deg.»

«Vel, jeg kunne trenge hjelp,» svarer herr Chiyesu. «Men jeg har ikke penger til å betale deg.»

«Det spiller ingen rolle. Jeg vil bare lære,» sier Godwin. «Når kan jeg begynne?»

«Det passer bra nå!» svarer herr Chiyesu. «Kan du bli her denne formiddagen? Disse delene trenger å smøres, og så må vi sette motoren sammen igjen.»

«Nå? Kan jeg begynne nå?» spør Godwin overrasket.

«Så klart!» ler herr Chiyesu. «Brett opp ermene og la oss begynne!»

Godwin begynner ivrig på sin nye jobb. Etter noen minutter reiser Chishimba seg for å gå. Han hilser farvel til herr Chiyesu. Han lener seg frem og hvisker 'bekreftelse' i Godwins øre.

På veien hjem passerer Chishimba klinikken og ser at Rose og Musonda hjelper til med barna. Jentene er nysgjerrige på å vite hva som har hendt. «Hvordan gikk det?» spør de.

«Godwin gjorde en innsats, og det virket. Han er der akkurat nå. Jeg tror herr Chiyesu vil prøve ham ut,» svarer Chishimba.

En morgen er Chishimba på vei til markedet for å kjøpe fisk til sin mor. Han har gått i noen dager og tenkt på hvordan han kan tjene penger til skolen. Han tenkte på å dyrke en avling han kunne selge, men plantesesongen er over. Han tenkte på å sitte i veikanten og selge trekull, men mange driver med det samme. «Prøv å gjøre noe som ingen andre gjør,» husker han at Rose har sagt.

Når han kommer frem til fru Musoles bod for å kjøpe fisk, finner han ut at hun ikke er der. «Hun dro inn til byen for å hente fisken,» sier kvinnen i boden ved siden av. «Hun drar dit to ganger i uken.» Chishimba vet at herr Chiyesu også drar inn til byen noen ganger for å kjøpe bildeler.

Dette gir ham en idé. «Kanskje jeg kan tilby meg å dra inn til byen for andre,» tenker han med seg selv, «og hente de tingene de trenger. Ved å være på plass og jobbe, taper de ikke penger.»

Hjemme den kvelden rådslår Chishimba med foreldrene sine, og de liker ideen. Så neste dag drar han tilbake til markedet og snakker med fru Musole og herr Chiyesu. «Hvis begge dere betaler meg de pengene dere vanligvis ville ha brukt på bussbilletter, vil jeg bruke halvparten av dem og dra inn til byen og hente det dere trenger. Den andre halvparten kan jeg spare til skolen.» De er enige i at det er verdt et forsøk og ber ham om å komme tilbake om to dager. «Hvis denne ideen fungerer bra,» sier herr Chiyesu, «har du funnet en jobb til deg selv!»

På veien hjem til foreldrene sine for å fortelle de gode nyhetene, stopper Chishimba hos Godwin og familien hans. Han er ivrig etter å dele planen sin med dem. Etter å ha hørt på fortellingen hans, kommer fru Mulenga med flere gode nyheter. Hun forklarer at herr Mulenga måtte reise til Kabwe dagen før og hadde snakket med fetteren hennes. Han sa at Chishimba var velkommen til å bo hos ham og familien hans, omtrent en kilometer fra skolen. «I bytte mot måltider og et sted å bo,» sier hun, «kan du hjelpe til i åkeren.»

«Det er flott!» sier Chishimba. «Tusen takk, fru Mulenga.»

«Chishimba,» sier herr Mulenga, «det virker som om du snart kommer til å tjene litt penger. Du må passe på å spare dem til skolen, selv om det til tider kan være vanskelig. Ikke bli fristet til å bruke pengene på unyttige småting.»

«Ikke vær redd, herr Mulenga,» svarer Chishimba, mens det smilende ansiktet hans stråler. «Jeg lover at det ikke skal skje.» Idet han vinker farvel og snur seg for å dra, ser han på Rose og Musonda og sier: «Dører åpner seg!»

Ferien nærmer seg slutten. Det er tid for Rose å dra hjem og begynne på skolen igjen. Mens hun forbereder seg på å dra, snakker hun og Musonda sammen.

«Jeg skulle ønske at du ikke måtte dra,» sier Musonda.

«Jeg også,» sier Rose. «Det var virkelig en flott ferie. Jeg kan ikke fatte alt som har skjedd.»

«Ja,» sier Musonda. «Se på Godwin. Han likte jobben sin så godt at han snakker om å få seg teknisk opplæring når han slutter på skolen. Og Chishimbas idé fungerte veldig bra. Han endte opp med så mange kunder at han dro inn til byen nesten hver dag.»

«Og se på oss,» sier Rose. «Å jobbe på klinikken var en flott erfaring. Jeg er enda mer overbevist om at jeg vil bli lærer. Landsbyrådet arrangerer ukentlige barneklasser for barn i alle aldre, og nesten alle barna deltar. I år har jeg tenkt å tilby meg å undervise i en av klassene.»

«Og jeg vil prøve å fortsette å jobbe på klinikken,» sier Musonda. «Jeg kan ikke dra på mandager lenger på grunn av skolen, men kanskje jeg kan hjelpe til noen ettermiddager. Vet du, Rose, den første dagen vi

snakket om 'bekreftelse', kunne jeg ikke forestille meg hvor viktig det var og hvordan forståelsen av det kunne forandre livene våre.»

«Det er sant,» samtykker Rose. «Se hvordan vi alle har forandret oss fordi vi lærte å gjøre en innsats og forvente bekreftelser.»

På hjemveien spør Musonda om hun kan gå ned til elven. Hun løper til sitt spesielle sted, klatrer opp på steinen, legger seg på ryggen og ser opp mot himmelen. Mange tanker går igjennom hodet hennes. Hun tenker på skoleferien og lurar på hva det kommende året vil bringe. Det er en vindfull dag, og hun minnes den gule fuglen. «Uansett hva jeg prøver på,» hvisker hun til seg selv, «vil Gud hjelpe meg.» Idet hun reiser seg for å gå, kjenner hun vinden i ryggen, og det gir henne styrke.

DEL 21

Generelt vil det å kjenne innholdet i bøkene godt – i dette tilfellet *Vinder av bekreftelse* – og ha en god forståelse av hvordan de forsøker å oppnå målene sine, hjelpe deg til å føle deg trygg når du påtar deg ansvaret som inspirator for en juniorungdomsgruppe. I tillegg er det nødvendig at du tenker igjennom metodene som du skal bruke for å hjelpe gruppen i studiet av bøkene og i å forstå de viktigste begrepene som blir tatt opp. Ferdighetene og evnene du trenger for å kunne gjøre dette, vil selvsagt utvikle seg gradvis etter hvert som du får erfaring, men den følgende øvelsen som er spesielt relatert til *Vinder av bekreftelse*, vil kunne gi deg god innsikt når det gjelder dette.

1. Lesestykkene i boken forsøker å tilstrebe en viss enkelhet når det gjelder setningsstruktur og flyt. Men når det trengs, blir vanskelige ord og formuleringer også like gjerne brukt. Leksjonene trekker frem betydningen av slike ord ved å plassere dem i forskjellige sammenhenger og ved hjelp av øvelser. Ved å tillate et rikt ordforråd på denne måten, unngår historien tendensen til å bli barnslig og overfladisk. Urettferdighet, for eksempel, er et

komplekst begrep selv om ordet ofte blir brukt i dagligtale. Sammenhengen som det blir introdusert i i Leksjon 6 og de tilhørende øvelsene, hjelper juniorungdom til å tilegne seg en viss forståelse av begrepet. Synes du at denne tilnærmingsmåten er effektiv for unge mennesker i tidlig ungdomsalder, eller tenker du at det er nødvendig for deg å definere «vanskelige» ord for dem?

2. Leksjonene i denne boken ble skrevet for å bli gjennomgått i et friskt tempo, i en atmosfære fylt av glede og ettertenksom refleksjon. Det forutsettes at juniorungdom skal lese historien og utføre øvelsene som er utformet for å utvikle språkferdighetene deres og styrke forståelsen deres av ord og begreper, i et forholdsvis raskt tempo, men med nødvendig omtanke. Hva ville skjje hvis du forsøkte å oppnå mer enn den tiltenkte hensikten i hver leksjon og tværer ut hvert eneste punkt som den fremsetter?

3. Konsentrasjonsevnen hos juniorungdom mangler ikke, slik det ofte blir antatt. Samtidig som de bevarer evnen til å glede seg over de enkle tingene i livet, så er de også i stand til å tenke grundig gjennom ideer som utfordrer dem. Hvis atmosfæren i gruppen er preget av tillit og støtte og er fri for den spente atmosfæren som skapes av konkurranse og press om å oppnå forutbestemte resultater, vil studiet av leksjonene i *Vinder av bekreftelse* skape rom for diskusjon og refleksjon på et nivå som er tilpasset behovet og kapasiteten til juniorungdom. Hvilke skritt kan du ta for å skape den ønskede atmosfæren?

4. Studiet av boken forutsetter ikke «hjemmelekser». Øvelsene skal gjøres i løpet av gruppemøtene og diskuteres med hjelp fra inspiratoren. Hva er fordelene med en slik tilnærmingsmåte i stedet for å overlate til juniorungdom å fullføre øvelsene hjemme?

5. De fleste leksjonene i boken har med en aktivitet der juniorungdom blir bedt om å skrive noen få setninger enten om den delen av historien som de nettopp har studert, eller om en spesiell idé og anvendelsen av den i dagliglivet. Hvordan kan du hjelpe juniorungdommene med å gjennomføre denne type aktivitet og derved hjelpe dem til å lære å uttrykke seg klart?

6. Leksjon 2, 5, 9, 10, 13 og 14 i boken slutter med et sitat fra skriftene som juniorungdommene oppmuntres til å lære utenat. Det kan være nyttig for deg å vise til et par av disse for å undersøke hvordan denne siste aktiviteten underbygger begrepene som formidles i leksjonen.

7. I tillegg til hovedtemaet berører boken mange moralske begreper og forsøker å forsterke prisverdige egenskaper og holdninger. Rose, for eksempel, deler maten sin med et barn på bussen. Godwin og Chishimba hjelper en kvinne med å bære ved. Rose og Musonda underviser barn mens mødrene får undervisning i ernæring ved klinikken. Fotballkampen er en vennskapelig begivenhet der «det å vinne» ikke er hovedhensikten. Hvor mye oppmerksomhet bør det gis til disse punktene? Bør hvert enkelt av dem bli tatt opp og diskutert i detalj? Eller er det tilstrekkelig å la dem komme opp naturlig i løpet av diskusjonen?

8. Historien foregår i en afrikansk landsby. Bøkene som danner en del av programmet for åndelig styrking av juniorungdom, beskriver virkeligheten i en rekke kulturelle og sosiale settinger på forskjellige kontinenter. Dette beriker innholdet av programmet. Noen vil kunne hevde at det er behov for «å tilpasse bøkene til ungdom i hvert enkelt land», for eksempel ved å forandre navnene på dem som er med i historiene. Men folk har lest bøker fra andre kulturer enn sin egen i århundrer og har likt dem og lært av dem. De har selvsagt gjort dette bevisst. Hvordan vil du gjøre juniorungdommene oppmerksomme på denne dimensjonen av programmet? Hva er tankene dine om synspunktene som noen har om at barn og ungdom kun lærer fra materiale som er knyttet til deres egen kultur?

DEL 22

Troens ånd er som vi nevnte tidligere, en av flere tekster som tilbyr et innhold som danner en fortsettelse av bahá'í barneklasser, og der spesifikke henvisninger blir gjort til troens sentrale skikkelser. Vi har allerede tidligere nevnt at ungdomstiden er en fase i livet da en person er svært interessert i å utforske spørsmål av filosofisk karakter, spesielt relatert til hensikten med den menneskelige eksistens og dennes natur. *Troens ånd* begynner med å stille spørsmålet: «Hva betyr det å være et menneske?» I forsøk på å besvare dette spørsmålet, undersøker de ulike leksjonene i boken en rekke beslektede ideer: menneskets edelhet, menneskets høyere og lavere natur, det ondes ikke-eksistens, den frie viljes natur, vilje og skjebne, intellektets evne, vitenskapelig undersøkelse, fysisk evolusjon, menneskets ånd og til sist troens ånd.

Som tilfellet var med *Vinder av bekreftelse*, må du gå igjennom boken én gang, og så lese den grundig gjennom på nytt og legge spesielt merke til de delene som henvises til som «til ettertanke». Etter at du har gjort dette, bør du analysere hvordan boken legger frem stoffet for å oppnå hensikten sin ved å svare på følgende spørsmål:

1. Flere utdrag fra Bahá'u'lláhs skrifter er sitert i Leksjon 1 som inneholder metaforer som vil hjelpe juniorungdom til å tenke over sin sanne identitet. Hvilken innsikt gir hver metafor i denne forbindelse? Hvordan understøtter hver av refleksjonsdelene i leksjonen forståelsen deres av emnet? _____

2. Hvordan oppnår juniorungdom en verdsettelse av Guds skaperverk og menneskets edelhet fra første del av Leksjon 2? _____

3. Hvordan hjelper den første refleksjonsdelen i denne leksjonen dem til å se anvendelsen av begrepet edelhet i sitt eget liv? _____

4. I den neste delen av leksjonen tenker de på det som får folk til å nedverdige seg selv. Hva er det? _____

5. Hvilken forståelse håper du at juniorungdommene kan få fra dette korte studiet av menneskets høyere og lavere natur? _____

6. Hva lærer juniorungdommene om utviklingen av sin høyere natur gjennom den andre refleksjonsdelen i denne leksjonen? _____

7. Hvordan kan erkjennelsen av at menneskets lavere natur ikke er ond, hjelpe juniorungdommene til å unngå skyldfølelse hver gang de gjør en feil? Hvilke eksempler blir brukt for å hjelpe til med å fordype forståelsen deres av emnet? _____

8. Hvilken innsikt gir den siste delen av Leksjon 2, spesielt de to siste refleksjonsdelene, i hvordan en kan kontrollere stemmen fra den lavere natur? _____

9. Hvordan er begrepet vilje behandlet i Leksjon 3? Synes du at situasjonen som er beskrevet i begynnelsen av leksjonen er relevant for livet til unge mennesker?
-
-
-
-
10. Hva lærer juniorungdom i Leksjon 3 når det gjelder rollen til fri vilje i utviklingen av deres høyere natur? _____
-
-
-
11. På hvilket område i livet kommer juniorungdom til en forståelse av at de kan utøve fri vilje? Hvorfor er det viktig for dem å kjenne begrensningene for den frie viljen sin? _____
-
-
-
12. Hva mer får de innsikt i fra den andre refleksjonsdelen i denne leksjonen når det gjelder hvordan den frie viljen deres fungerer? _____
-
-
-
13. Hvorfor er det viktig for juniorungdom å forstå forskjellen mellom det å kontrollere andre og utøve positiv innflytelse på dem? Hvordan tror du diskusjonene som oppstår i den tredje refleksjonsdelen kan hjelpe juniorungdom i bestrebelsene på å utøve positiv innflytelse på omgivelsene? _____
-
-
-
14. Hva lærer Leksjon 3 juniorungdom om begrepet skjebne? _____
-
-
-
15. Hvilke misforståelser knyttet til skjebnens natur prøver leksjonen å fjerne? _____
-
-
-

16. Hvor nyttig er metaforen om seilbåten som hjelp for juniorungdom til å få et riktig perspektiv på verdien av egne anstrengelser og kraften i guddommelig hjelp i livet deres? _____

17. På hvilken måte hjelper den første delen av Leksjon 4 juniorungdom til å oppdage naturens begrensninger? _____

18. Hva forteller leksjonen om måten mennesker overskrider disse begrensningene på? _____

19. Argumentet om at vitenskap tilhører hele menneskeheten, er fremsatt i leksjonen. Hva er dette argumentet? _____

20. I utdraget om vitenskap som er sitert i Leksjon 4, finner vi følgende utsagn: «Gud har skapt eller nedlagt denne kjærligheten til virkeligheten i mennesket.» Hvor viktig er det å nære denne kjærligheten til virkeligheten hos juniorungdom? _____

21. Hvordan blir observasjonsevnen beskrevet for juniorungdom? _____

22. Hvordan hjelper eksempelet som er gitt i Leksjon 4, juniorungdom til å verdsette rollen som observasjon og eksperimentering har i vitenskapens fremgang? _____

23. Innebærer denne leksjonen at de kan bruke observasjonsevnen på alle områder av livet? Hvorfor tror du at alle spørsmålene som er stilt i den tredje refleksjonsdelen, som oppmuntrer dem til å bruke denne evnen, fokuserer på menneskets høyere natur? _____

24. Eksempelene som er gitt i den fjerde refleksjonsdelen, innebærer at eksperimentering ikke kan brukes på alle områder i livet. Hvordan hjelper de juniorungdom til å verdsette betydningen av dette prinsippet? _____

25. Hvordan hjelper de ulike eksemplene i Leksjon 5 og 6 juniorungdom til å få innsikt i den veldig komplekse teorien om artenes evolusjon? _____

26. Hvordan blir menneskeåndens tilsynekomst beskrevet i denne utviklingsprosessen? _____

27. I Leksjon 6 leser inspiratoren Natalia Petrovna to sitater fra 'Abdu'l-Bahás skrifter for gruppen av juniorungdommer i historien og hjelper dem til å studere og forstå dem. Det er ingen anvisning om hvordan hun gjør dette. Hvordan ville du gå frem for å forklare sitatene? _____

28. Hva er det spesielle kjennetegnet ved menneskets ånd som blir forklart i første del av Leksjon 7? _____

29. Hvordan blir bevissthet introdusert i den første refleksjonsdelen i denne leksjonen? Hvor relevante er de to øvelsene i refleksjonsdelen for livene til juniorungdom? _____

-
-
30. Hvordan kan menneskesinnets evne bli et instrument for den høyere natur? Er presentasjonen av kontraster, slik den gjøres i den andre refleksjonsdelen, en nyttig måte å understreke betydningene på av å rettlede menneskelig intellekt?

-
-
31. Hva er troens ånd? _____

-
-
32. Hvordan hjelper de to siste refleksjonsdelene i Leksjon 7 juniorungdom til å se at troens ånd er virksom i livene deres? _____

DEL 23

Det sentrale i teksten *Troens ånd* er prinsippet om harmoni mellom vitenskap og religion. Betydningene av dette prinsippet for menneskehetens liv er dyptgående, og hver av oss bør etterstrebe å få innsikt i hvordan det fungerer. Det er selvsagt noen synspunkter på vitenskap og religion som selv om de ikke er i direkte konflikt med hverandre, helt klart ikke oppfyller kravene til et harmonisk forhold mellom dem – for eksempel påstanden om at ethvert mysterium som religionen tar for seg i dag, til sist vil bli forklart av vitenskapen etter hvert som den går fremover, eller omvendt, overbevisningen om at all vitenskapelig sannhet til syvende og sist vil bli oppdaget ved å lese religiøse skrifter siden den kommer fra en allvitende Gud. Uten å gå inn på misforståelsene som ligger under hvert synspunkt, kan vi lett se at i begge blir én kunnskapskilde underlagt den andre, noe som neppe kan ansees som sann harmoni. Men selv ved å avvise slike synspunkter, må vi spørre oss selv hvordan vi ser for oss at vitenskap og religion utfyller hverandre. I lys av dette blir utsagnet nedenfor gitt slik at du kan tenke over det. Les det og fullfør deretter de påfølgende øvelsene.

Én mulighet er å hevde at sannhetene som er holdt i hevd i vitenskap og i religion, dekker to forskjellige og gjensidig utelukkende erfaringsområder. Vitenskapen studerer det materielle universet, ikke bare hvordan naturen fungerer, men også visse fenomener knyttet til menneskesamfunn, institusjoner og samhandlinger. Kunnskapen som utvikles, danner grunnlag for teknologisk fremgang, og teknologi kan anvendes enten til det beste for menneskeheten, eller til skade for den. Uansett hvor langt samfunnsvitenskapen utvikler seg, har vitenskap i seg selv begrenset evne til å bestemme hvordan dens produkter bør anvendes. Religion, på den annen side, er opptatt av de åndelige dimensjonene

til menneskelig eksistens. Dens hensikt er å kaste lys over enkeltmenneskets indre liv, å røre ved røttene til motivasjon og å skape en moralkodeks for å veilede menneskelig atferd. Siviliseringsprosessen er avhengig av begge kunnskapssystemene. Så lenge hvert av dem forblir innenfor sin egenartede sfære, er det ingen grunn til at de skal komme i konflikt med hverandre.

Dette synet på harmoni mellom vitenskap og religion er gyldig, men for det meste på anvendelsesnivået. I denne tilnærmingsmåten er vitenskap og religion til syvende og sist atskilt og kan få gå sine egne veier, og det som blir viktig, er samspillet mellom teknologi og moral. Men en slik analyse av forholdet mellom vitenskap og religion når fort sin begrensning, for i virkeligheten er det en mengde fenomener som de begge forsøker å forstå og forklare. Selv om dette er mindre merkbart når det gjelder naturen, blir det klart når vi studerer mennesket og samfunnet. Dessuten er det mange fellestrekk mellom vitenskap og religion i måten de tilnærmer seg virkeligheten på. Begge har for eksempel tro på eksistensen av orden i skaperverket og tror at menneskesinnet, i det minste til en viss grad, er i stand til å forstå denne ordenen. Vitenskapens metoder har vist seg å være svært effektive for å oppdage hvordan universet fungerer. Men religionen må også bruke disse metodene når den forsøker å veilede mennesker til å bidra til en evig fremadskridende sivilisasjon. Vitenskap og religion er ikke det samme, men de har nok til felles til å være i stand til å snakke med hverandre, til å være i harmoni, til å påvirke og utfylle hverandre. Det er derfor rimelig å betrakte vitenskap og religion som to systemer som utfyller hverandre når det gjelder kunnskap og praksis, med en overlapping i spørsmål som de fremsetter og metodene de anvender.

1. Forholdet mellom vitenskap og religion som blir beskrevet i utsagnet ovenfor, viser oss kunnskapsområder som både vitenskap og religion utforsker. Blant disse er emner som er relatert til menneskesinnets evner, utviklingen av menneskearten og intellektuell og moralsk utvikling. Diskuter hvordan *Troens ånd*, i måten boken behandler slike emner på, respekterer vitenskapens gyldighet, mens den på samme tid gir rom for at religionens lys får opplyse forståelsen.

2. Prinsippet om harmoni mellom vitenskap og religion innebærer at når det er passende, kan pedagogisk materiale integrere åndelige og vitenskapelige begreper, selvsagt på en måte som unngår overfladiskhet og som ikke er tilfeldig. En slik integrering av kunnskap forsterker forståelse og fjerner falske motsetninger. Undersøk hvordan *Troens ånd* lykkes med dette nivået av integrering. Du kan spesielt gå til refleksjonsdelene i Leksjon 5 og 6.

-
-
-
-
3. Du vil kanskje studere *Troens ånd* én gang til og vurdere i hvilken grad den fremmer spesielle holdninger som er helt nødvendig for en som skal bli en sannhetssøker og en utforsker av virkeligheten. Hva er noen av disse holdningene, og hvor effektivt utforsker materialet dem?

DEL 24

Vi vil her avslutte diskusjonen som vi påbegynte i Del 3 om tekstene som blir studert i programmet for åndelig styrking av juniorungdom. De detaljerte analysene vi har foretatt av *Vinder av bekeftelse* og *Troens ånd* gir en pekepinn om hvor godt kjent du må bli med hver av tekstene i programmet. I kurset som forgrener seg ut fra Bok 5, vil vi gå inn i en liknende diskusjon om andre tekster som vil hjelpe deg med dette, men uavhengig av et slikt studium bør du vie nødvendig tid til å lese tekstene og undersøke hvordan de etterstreber å oppnå målene. Periodiske refleksjonsmøter med andre som tjener som inspiratorer, vil gi deg noen av de nyttigste mulighetene til å fordype forståelsen din av materialet. Du og medinspiratorene dine vil ved slike anledninger finne en mengde felles erfaring som dere kan dra nytte av. For til syvende og sist er det kun i opprettelsen av en atmosfære av gjensidig støtte og hjelp, hvor forpliktelsen til å lære finner uttrykk i en villighet til å bistå andre i deres bestrebelser, at potensialet i tekstene helt og fullt kan utforskes og til slutt bli virkeliggjort.

DEL 25

Det ble nevnt tidligere i denne enheten at foruten å studere materialet, engasjerer juniorungdom seg i tjenesteaktiviteter, sportsaktiviteter og ulike former for kunsthåndverk, spesielt de som er særegne for deres egen kultur. I den andre enheten i denne boken hadde du til en viss grad en mulighet til å tenke over hvordan det sosiale miljøet påvirker unge mennesker, og du ble gjort spesielt oppmerksom på noen av dets skadelige effekter. Vektleggingen her av dagens forverrede samfunnsforhold, bør imidlertid ikke få overskygge det faktum at det er mange elementer i ethvert miljø som, hvis de blir brukt på en god måte, kan styrke uttrykksevnen, evnen til å analysere samfunnsprosesser og viljen til å tjene menneskeheten. Følgende avisartikkel forteller en historie som illustrerer godt hvordan for eksempel media kan bli brukt for å fremme samfunnets velferd:

De stemmeløses stemme

I Vest-Afrika er transistorradioen fortsatt et talerør for samfunnet. Tre unge mennesker sitter tett sammen rundt en mikrofon i det lille studioet i Nzérékoré landsbyradio i skogsområdet i Guinea og diskuterer utdanning for jenter.

«Jenter bør gå på skole, for de vil bli mødre en dag, og hvis de har fått opplæring, vil de lære opp sine egne barn og vil kunne ta bedre vare på dem», sier Moriko Kaké. «Når du lærer opp ei jente, lærer du opp en hel nasjon», tilføyer han med ettertrykk. Lancei Touré, den 16 år gamle programlederen, nikker samtykkende, selv om foreldrene hans ønsker at han skal forlate skolen for å arbeide på markene.

De unges klare, tydelige argumenter blir kringkastet direkte til nabolandsbyene i nærheten av grensene mot Liberia og Elfenbenskysten. Det er skumring, og parafinlamper blafrer inne i leirhyttene. Landsbyboerne er tilbake fra markene eller markedet. De lytter alle til radioen mens de lager middag og gjør seg klare til å ta kveld. ...

I land som Guinea – hvor en stor del av den voksne befolkningen er analfabeter, mange barn ikke har tilgang til skole og elektrisitet er uvanlig – er generatordrevne landsbyradiostasjoner en livline.

«Radio er alt her», sier Gnouma Camara, programansvarlig ved Nzérékoré landsbyradiostasjon som kringkaster seks dager i uken på ett av fem regionale språk og på fransk innenfor en radius på 100 km. To av tre familier i regionen har en transistorradio, og når stasjonen sender tidlig om morgenen og om kvelden, lytter hele landsbyen.

«Vi snakker deres eget språk, vi kjenner tradisjonene og vanene deres, vi formidler beskjedene deres, kunngjør fødsler og dødsfall, diskuterer landbruks- og jordbrukssaker og samfunnsproblemer», legger Camara til. «Vi er samfunnets stemme. De stemmeløses stemme.» ...

«Jeg lytter til programmene fordi det er barn som presenterer dem og fordi de snakker på mitt eget språk», sier Mamadou Malic, en femten år gammel ungdom på pular, en lokal dialekt. ... «Når programmet starter, roper jeg på brødrene og søstrene mine og vi lytter i fellesskap. Jeg lærer mye på denne måten.»

«Foreldre og samfunnsledere lytter også», sier Camara. «I kulturen vår blir barn ikke så ofte hørt, men nå har voksne begynt å lytte til dem. Barn gir råd til foreldrene sine om grunnleggende hygiene, for eksempel. ... Hvis en far slår barnet sitt, vil naboene hans nå si: «Hører du ikke på radioen?»»

Denne historien viser bare én av mangfoldige måter ulike elementer i det sosiale miljøet kan bli brukt til å rette unge menneskers talenter og evner inn mot tjeneste for samfunnet sitt. Musikk, media og teknologi påvirker de unges liv i økende grad i alle deler av verden. Som en inspirator må du forbli bevisst på disse kraftfulle elementene

og lære deg å hjelpe juniorungdom til å ta dem i bruk for å skape egnede aktiviteter. Tenk på ditt eget sosiale miljø. Hvilke muligheter åpner det for juniorungdom til å jobbe med det følgende? Diskuter ideene dine i gruppen din, og skriv ned noen av tankene dine.

musikk: _____

media: _____

teknologi: _____

DEL 26

Hvis juniorungdom skal bli styrket til å ta ansvar for sin egen utvikling og bidra til utviklingen av samfunnet sitt, trenger de å delta ikke bare i gjennomføringen av meningsfylte aktiviteter som en gruppe, men også i utformingen av dem. I tillegg til tjenesteprosjekter og kunsthåndverk kunne slike aktiviteter for eksempel omfatte spesielle sammenkomster for å feire fullførelsen av en eller annen tekst, der juniorungdom fremfører dramatiseringer, synger sanger, fremsier dikt og holder presentasjoner. Du vil alltid være interessert i å diskutere med andre inspiratorer hvordan du kan motivere de unge vennene dine til å delta i utformingen og gjennomføringen av aktiviteter som oppøver de intellektuelle og åndelige evnene deres, hjelpe dem til å uttrykke noen av idealene sine i praksis gjennom tjeneste og styrke anstrengelsene deres for å strebe etter utmerkethet. Den type spørsmål som du vil måtte overveie sammen med medinspiratorene dine, omfatter følgende: Hvordan hjelper du juniorungdom til å tenke ut og gjennomføre et tjenesteprosjekt og reflektere over hvordan det utvikler seg? Hvordan hjelper du juniorungdom med å skrive manus og fremføre enkle dramatiseringer? Hvordan sørger du for at barnslig lek ikke blir presentert som en erstatning for kunst og håndverksarbeid, og at de unge blir hjulpet til å få en sann verdsettelse av «kunst, håndverk og vitenskap» som «hever tilværelsens verden, og bidrar til å foredle den»?

Selv om dette ikke er anledningen for å gå inn i en diskusjon om kunstnerisk aktivitet, er det viktig for deg å være oppmerksom på at slike aktiviteter, som et kulturelt uttrykk, har sine verdier. Ved sin egen beskaffenhet kan de derved ha stor innflytelse på en opplæringsprosess. Som inspirator for en juniorgruppe vil du ønske å være nøye med å hjelpe de unge vennene dine med å identifisere passende kunstneriske aktiviteter, slike som ikke utilsiktet ender opp med å fremme verdier som på subtile måter står i strid med den opplæringsprosessen som de er engasjert i.

DEL 27

Erfaring viser at en juniorungdomsgruppe som har ti til femten medlemmer, ofte begynner med noen enkeltpersoner som har vist evne til å samle vennene sine rundt en verdig sak. Mens disse ungdommene oppmuntrer andre til å delta, vil de begynne å møtes regelmessig med inspiratoren. Medlemskapet i en gruppe kan også styrkes ved hjelp av den voksende kjernen av venner som jobber i nabolaget eller landsbyen, spesielt ungdom fra midten til slutten av tenårene som går gjennom studiet av de første instituttkursene. I noen deler av verden har det å invitere unge medlemmer av en landsby eller et nabolag til en rekke arrangementer før den formelle opprettelsen av grupper, også vist seg å være en effektiv tilnærmingstype. En annen er å introdusere programmet for en skole. Når skolen viser mottakelighet for ideen, vil en eller flere presentasjoner for elever og lærere på de aktuelle klassetrinnene vanligvis resultere i dannelsen av flere juniorungdomsgrupper. De kan så gjennomgå programmet som en elevaktivitet som foregår utenom skoletiden, enten de møtes på skolen eller ikke. Skolen anerkjenner i begge tilfeller det verdifulle bidraget som programmet gir til en sunn utvikling av elevenes moralske og intellektuelle kapasitet.

Tenk på din egen situasjon og beskriv noen av tilnærmingstypene som du som en blivende inspirator kunne benytte for å hjelpe til med dannelsen av en juniorungdomsgruppe.

DEL 28

En viktig betingelse for å opprettholde en dynamisk juniorungdomsgruppe, er å bygge et tillitsfullt og vennlig forhold til foreldrene. Inspiratorene må besøke foreldre enten før eller like etter dannelsen av grupper og forklare formålet med programmet for dem. De bør deretter fortsette å besøke hver familie regelmessig og sammen med medlemmene utforske juniorungdommers mål og potensial og begrepene og tilnærmingstypene som former programmet for den åndelige utviklingen deres –

temaer som skisseres i den tredje enheten i Bok 2, men som blir utforsket i mye større detalj her. Slike besøk kan også gi en mulighet til å rådslå med foreldre om velværet og fremgangen til sønnene og døtrene deres. Ofte, slik det blir foreslått i Bok 2, vil inspiratoren vise foreldrene en eller to tekster som blir studert i programmet, slik at de kan se hva barna deres lærer. Selv om hver inspirator vil måtte utvikle slike vennskapsbånd med foreldre over en lengre periode på flere måneder, kan han eller hun bli ledsaget av en mer erfaren person på de første besøkene.

Du oppmuntres til å gå til Del 14 i den tredje enheten av Bok 2 for å minne deg selv på de begrepene som danner grunnlaget for en kontinuerlig samtale med foreldrene til unge som deltar i programmet for åndelige styrking. Diskuter så med de andre deltakerne på dette kurset erfaringen som er høstet i landsbyen din eller nabolaget ditt gjennom å besøke familiene til juniorungdom. Hvilke andre ideer fra studiet ditt av denne boken kunne berike samtalene under slike besøk?

DEL 29

Samtalene som en inspirator innleder i en gruppe juniorungdommer i begynnelsen, er spesielt betydningsfulle. Det er viktig at medlemmene på de første tre–fire møtene diskuterer grundig hensikten med gruppen og identifiserer noen få mål som de ønsker å oppnå i fellesskap. De bør også komme frem til noen konklusjoner om hvordan aktivitetene som de ønsker å utføre, skal være. Temaene som tas opp på disse møtene, kan gjerne variere fra gruppe til gruppe. Likevel er det visse begreper, så som «utmerkethet» og «tjeneste» som bør understrekes på alle slike møter. Punktene nedenfor kan derfor kanskje bistå deg i organiseringen av de første samtalene som du vil ha med medlemmene av gruppene som du bistår med å danne. Du bør undersøke hvert av dem grundig med de andre deltakerne på dette kurset og skrive ned noen av de første tankene dine om hvordan du vil legge opp til diskusjonene med juniorungdomsgruppen som du håper å starte snart.

- Mange inspiratorer finner det nyttig å oppmuntre juniorungdom til å betrakte gruppen som et rom der de kan strebe etter åndelig og intellektuell utmerkethet. De forklarer at for å strebe etter åndelig utmerkethet, trenger vi å utvikle egen-

skaper som tilhører vår høyere natur, så som kjærlighet, gavmildhet, ærlighet og ydmykhet. For å strebe etter intellektuell utmerkethet, trenger vi å tilegne oss kunnskap og praktiske ferdigheter som vil hjelpe oss til å forbedre både vårt eget og andres liv. Å reflektere over sitater som for eksempel «La hver morgen være bedre enn sin aften og hver morgendag rikere enn sin gårdsdag», og å lære dem utenat er ofte effektivt når det gjelder å øke forståelsen av begrepet utmerkethet.

- Etter å ha fått noe klarhet i hensikten med gruppen, kan deltakerne bli hjulpet av inspiratoren til å bestemme hvilke spesifikke intellektuelle, sports- og kulturelle aktiviteter som de har lyst til å holde på med i sin streben etter utmerkethet.

- Når det gjelder intellektuell og åndelig utmerkethet, må spørsmålet om språk, som er så knyttet til tankemønstre, diskuteres til en viss grad. I en samtale med juniorungdom om dette temaet, er det vanligvis tilstrekkelig å forklare at for å nå stadig høyere nivåer av utmerkethet, må vi utvikle uttrykksevnen vår. Vi bør kunne lese og være i stand til å forstå meningen i det vi har lest, og vi bør lære å uttrykke tankene våre med klarhet. Det er i denne sammenheng at inspiratorer ofte finner det nyttig å introdusere tekstene som juniorungdommene skal studere, og noen av disse undersøkte du, enten hele eller deler av dem, tidligere i enheten.

- Det må legges stor vekt på å lære utenat utdrag fra skriftene i et program for åndelig styrking av juniorungdom. Spørsmålet om utenat læring må derfor være

et tema på et av de tidlige møtene til gruppen. Inspiratorer bør hjelpe de unge vennene sine til å bli oppmerksomme på den unike kraften i Guds ord og dets innvirkning på livene deres i deres streben etter utmerkethet. Gjennom en slik diskusjon vil de komme frem til erkjennelsen av fordelene med å kunne mange utdrag fra skriftene utenat.

- På de første få møtene er det nyttig for inspiratorer å legge vekt på at for at gruppen skal kunne strebe etter åndelig utmerkethet, må medlemmene utvikle sterke vennskapsbånd og oppnå stadig større enhet. Inspiratorer finner det ofte givende å hjelpe juniorungdom med å undersøke temaene vennskap, enhet og harmoni i lys av sitater fra skriftene, som de kan oppmuntres til å lære utenat.

- Diskusjoner om temaene vennskap og enhet kan gi en naturlig åpning for en samtale om hvordan medlemmene i gruppen vil samhandle med hverandre. At de vil lytte nøye til hverandre, at de alltid vil prøve å forstå hverandre selv om en av dem har vanskelig for å uttrykke en idé, at de aldri vil bagatellisere det som en av dem deler – dette er eksempler på noen av konklusjonene de sammen kan komme frem til som en gruppe gjennom slike samtaler.

- Tjeneste er et spesielt viktig tema å ta opp på et av de første møtene til gruppen. Juniorungdommene kan bli minnet om at vi alle er avhengige av hverandre som mennesker. Vi er alle medlemmer av én menneskefamilie og må gjøre vårt beste for å bedre tilstanden i lokalsamfunnet vårt. Det å tenke seg hvordan det ville

være hvis vi ikke fikk hjelp fra dem rundt oss, kan iblant hjelpe juniorungdom til å erkjenne viktigheten av tjeneste.

- Diskusjonen om tjeneste må gå lenger enn til spørsmålet om individets anstrengelser for å tjene andre, og ta for seg hva juniorungdom kan gjøre som en gruppe. Det er selvsagt viktig at de første bestrebelsene deres er av kort varighet med lett oppnåelige mål. På denne måten vil de opparbeide tillit til den kollektive kapasiteten sin og vil lære å samarbeide, noe som åpner muligheten for dem til å utføre tjenesteprosjekter som går over tid. Fra starten av bør inspiratorer veilede ungdommene i igangsettingen av en prosess der de tenker over livet i lokalsamfunnet sitt og hvordan de kan bidra til å forbedre det. Å stille spørsmål som krever at de kommer med observasjonsutsagn om samfunnet, vil hjelpe dem i denne sammenheng. De kan dermed begynne med en tjenestehandling som er så enkel som å besøke noen i lokalsamfunnet som er syk, og gradvis gå over til å gjøre et prosjekt – for eksempel treplanting – der de vil måtte rådsle med aktuelle lokale institusjoner, få hjelp fra venner og foreldre og planlegge på lang sikt. I løpet av de første få møtene til gruppen blir selvsagt noen av ferdighetene og evnene, så vel som holdninger og egenskaper som er nødvendige for effektivt samarbeid, diskutert.

- Sunne rekreasjonsaktiviteter, spesielt idrett, er et annet tema som må tas opp i løpet av de første møtene til en juniorungdomsgruppe. Enda en gang vil inspiratorer, i tillegg til en undersøkelse av begrepene og temaene som er involvert, ønske å hjelpe gruppen med å identifisere den type rekreasjonsaktiviteter som kan gjøres enten i løpet av møtene eller ved spesielle anledninger. I denne sammenheng er det nødvendig med et advarende ord: Intens fysisk aktivitet er et naturlig uttrykk for energien som juniorungdom har. Erfaring fra hele verden har gjort det klart at å favorisere for eksempel kunstneriske aktiviteter fremfor idrett i en gruppe, setter i gang en utvelgelsesprosess der noen av ungdommene til sist kan føle motvilje mot å fortsette å delta.

Med hensyn til alle punktene som er presentert ovenfor, er det viktig å erkjenne at etter hvert som inspiratorer får erfaring, er de bedre i stand til å støtte juniorungdom i planlegging og gjennomføring av aktiviteter som utfyller hverandre – aktiviteter som er et praktisk uttrykk for innsiktene som de har tilegnet seg gjennom studiet av ulike tekster, og de høye idealene som de streber etter å opprettholde.

DEL 30

Fra diskusjonene våre i de første to enhetene av denne boken, som først og fremst var begrepsmessige i sin form, har forberedelsene dine i denne enheten på å tjene som inspirator blitt videreført til visse praktiske dimensjoner. Etter hvert som du vinner erfaring på dette tjenestefeltet, vil sidene i denne boken fortsette å gi deg ideer for refleksjon. Mange inspiratorer finner punktene i den foregående delen svært nyttige og vender tilbake til dem gang på gang og bruker en notisbok der de skriver ned erfaringene sine og diskusjoner som de har med medinspiratorene. I mellomtiden foreslår vi at du avslutter denne enheten med å reflektere over rekkevidden av de bestrebelsene som du nå skal gi deg i kast med. Ordene til Det Universelle Rettferdighetens Hus som de rettet til ungdom over hele verden, er relevante for alle dem som ønsker å følge denne tjenestestien:

«Ikke overraskende er det deres aldersgruppe som høster flest erfaringer i å bistå juniorungdom, og barn også, i deres moralske og åndelige utvikling, i å få frem deres evner til felles tjeneste og ekte vennskap. Dere er tross alt oppmerksomme på den verden som disse unge sjeler må lete sin vei gjennom, med sine fallgruver og også sine muligheter, og da innser dere lett betydningen av åndelig styrking og beredskap. Bevisste som dere er på at Bahá'u'lláh kom for å forvandle både menneskehetens indre liv og ytre forhold, hjelper dere de som er yngre enn dere i å foredle sine karakterer og i å innstille seg på å ta ansvar for sine lokalsamfunns beste. Når de kommer i ungdomsårene, hjelper dere dem til å øke sin uttrykksevne, og dere sørger for at en sterk moralsk bevissthet vil slå rot i dem. Ved å gjøre dette, vil deres egen mening med tilværelsen bli klarere definert idet dere gir akt på Bahá'u'lláhs formaning: 'La gjerninger og ikke ord være deres pryd.'»⁵²

REFERANSER

1. Fra et brev datert 11. juni 2006, skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til en enkeltperson, i *Sosial handling: En sitatsamling utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus* (Oslo: Nasjonal Åndelig Råd for Norge, 2020), nr. 117, s. 30. [norsk versjon som pdf]
2. Fra et brev datert 19. juli 2006 skrevet på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til to enkeltpersoner.
3. Fra et brev datert 17. april 1936 skrevet på vegne av Shoghi Effendi til en enkeltperson, utgitt i *Directives from the Guardian* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1973), s. 84.
4. 'Abdu'l-Bahá i sitatsamlingen *Sosial handling*, nr. 190, s. 51. [norsk versjon som pdf]
5. Fra en tale holdt 20. september 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), avsn. 9, s. 471.
6. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 4. mai 1912, ibid., avsn. 9, s. 125.
7. En rapport om 'Abdu'l-Bahás ord slik de er sitert av J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh og den nye tid: En innføring i bahá'i-troen* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2018), s. 115.
8. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 4. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 7, s. 123.
9. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 26. mai 1912, ibid., avsn. 1, s. 204.
10. 'Abdu'l-Bahá, i *Noen besvarte spørsmål* (Oslo, Bahá'í Forlag, 2019), nr. 84.2, s. 336–337.
11. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, opplag fra 1940), bind. 2, s. 276. (autorisert oversettelse [til engelsk])
12. *Khitábát: Talks of 'Abdu'l-Bahá* (Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984), s. 131–132. (autorisert oversettelse [til engelsk])
13. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 4. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 8, s. 124.
14. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter* (Sandvika: Bahá'í Forlag, 2022), nr. 230.1, s. 314.
15. Fra en tale holdt 10. november 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom* (Sandvika, Bahá'í Forlag, 2. opplag 2022), nr. 29.41 s. 113.
16. *Abdul Baha on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), s. 30.
17. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 24.1, s. 55.
18. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1909, opplag fra 1930), bind 1, s. 63. (autorisert oversettelse [til engelsk])
19. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 155.4, s. 184.
20. 'Abdu'l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2007, opplag fra 2016), avsn. 118, s. 83.
21. *Enhetens tabernakel: Bahá'u'lláhs svar til Mánikchí Šáhíib og andre skrifter* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2020), nr. 1.11, s. 7.
22. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 27. oktober 1911, utgitt i *'Abdu'l-Bahás visdom*, nr. 12.8, s. 44.
23. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, bind 1, s. 71–72.

24. *Et utvalg av 'Abdu'l-Bahás skrifter*, nr. 97.1, s. 128.
25. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 6.40, s. 73.
26. *The Proclamation of Bahá'u'lláh to the Kings and Leaders of the World* (Haifa: Bahá'í World Centre, 1967, opplag fra 1978), s. 78.
27. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter* (Oslo: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge), XLIII, avsn. 2, s. 68. [med mindre endringer]
28. Fra en tale holdt 3. desember 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 3, s. 648–649.
29. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 9.20, s. 146.
30. *ibid.*, nr. 11.28, s. 177.
31. *Tablets of Abdul-Baha Abbas*, bind 1, s. 31. (autorisert oversettelse [til engelsk])
32. *ibid.*, s. 194. (autorisert oversettelse [til engelsk])
33. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, opplag fra 2016), s. 12.
34. *Bahá'u'lláhs Tavler åpenbart etter Kitáb-i-Aqdas*, nr. 11.27, s. 176–177.
35. *ibid.*, nr. 11.30, s. 177–178.
36. *ibid.*, nr. 13.15, s. 205.
37. *Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter*, XVIII, avsn. 1, s. 31. [med mindre endringer]
38. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987, opplag fra 2008), XXXII, s. 41.
39. *Enhetens tabernakel*, nr. 1.2, s. 4.
40. Fra en tale holdt av 'Abdu'l-Bahá 5. mai 1912, utgitt i *The Promulgation of Universal Peace*, avsn. 3, s. 130.
41. *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh*, CXIII, s. 191.
42. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, opplag fra 2017), s. 181–182.
43. *Prayers and Meditations*, CLXXVIII, s. 299.
44. *ibid.*, LXXIX, s. 131–132.
45. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Prayers*, s. 219–220
46. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Bønner* (Oslo: Bahá'í Forlag, 2011), s. 161.
47. 'Abdu'l-Bahá, i *Bahá'í Prayers*, s. 28.
48. Bahá'u'lláh, i *Bahá'í Bønner*, s. 140.
49. Báb, i *Bahá'í Prayers*, s. 186
50. 'Abdu'l-Bahá, i *ibid.*, s. 197.
51. *Prayers and Meditations*, XCI, s. 154–155.
52. Fra et budskap datert 1. juli 2013, skrevet til deltakerne i de forestående 114 ungdomskonferansene rundt om i verden.